

श्री नेमिचंद्र सिद्धान्त यकुवति विरचित

द्रव्यसंग्रह

भूज गाथा, संस्कृत छाया, गुजराती
अन्वयार्थं अने भावार्थं सङ्गित.

: अनुवादक :

श्री. युनीदास ढडीसींग शेठ
(जमनगर)

: प्रकाशक :

श्री जैन ग्वाध्याय मंदिर ट्रस्ट
सोनगढ—(काठियावाड)

પ્રથમ શ્રાવણ
૨૪૭૩

બીજી આવૃત્તિ

કિંમત
સાત આના

૧૦૦૦

જૈનશાસ્ત્રોના અર્થ કરવાની પદ્ધતિ

પ્રશ્ન

જિનમાર્ગમાં બંને નયોનું ગ્રહણ
કરવું કહ્યું છે, તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર

જિનમાર્ગમાં કોઈ ઠેકાણે નિશ્ચય-
નયની મુખ્યતા સહિત વ્યાખ્યાન છે
તેને તો 'સત્યાર્થ એમ જ છે' એમ
જાણવું, તથા કોઈ ઠેકાણે વ્યવહારનયની
મુખ્યતા સહિત વ્યાખ્યાન છે તેને
'એમ નથી પણ નિમિત્તાદિની અપેક્ષાએ
આ ઉપચાર કર્યો છે' એમ જાણવું; અને
એ પ્રમાણે જાણવાનું નામ જ બંને
નયોનું ગ્રહણ છે. પણ બંને નયોના
વ્યાખ્યાનને સમાન સત્યાર્થ જાણી
'આ પ્રમાણે પણ છે તથા આ પ્રમાણે
પણ છે' એવા ભ્રમરૂપ પ્રવર્તવાથી તો
બંને નયો ગ્રહણ કરવા કહ્યા નથી.

(મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક-પાનું ૨૫૬)

Thanks & Our Request

This shastra has been kindly donated by Sarojben Chandravadan Sheth, Vileparle, Mumbai who has paid for it to be "electronised" and made available on the internet, in memory of late Kamuben Jamnadas Sheth.

Our request to you:

- 1) Great care has been taken to ensure this electronic version of [Dravya Sangrah \(Gujarati\)](#) is a faithful copy of the paper version. However if you find any errors please inform us on rajesh@AtmaDharma.com so that we can make this beautiful work even more accurate.
- 2) Keep checking the version number of the on-line shastra so that if corrections have been made you can replace your copy with the corrected one.

Version History

Version Number	Date	Changes
001	4 September 2008	First electronic version

સિદ્ધાન્ત-ચક્રવર્તી નેમિચન્દ્ર આચાર્યનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર

આપણા ચરિત્ર નાયક દિગ્ગજ સંપ્રદાયના નન્દિસંઘના દેશીયગણમાં થયા છે. આ ગણ કર્નાટકમાં પ્રસિદ્ધ પામેલ છે, અને તેમાં મોટામોટા વિદ્વાનો થયા છે. આ ગણના ઘણાં વિદ્વાનો “સિદ્ધાન્ત ચક્રવર્તી” ના પદથી સુશોભિત હતા; તથા નેમિચન્દ્રને પણ આ મહાન પદ પ્રાપ્ત થયું હતું.

ગુણનન્દિના શિષ્ય વિબુધગુણનન્દિ, તેના શિષ્ય અભયનન્દિ અને તેના શિષ્ય વીરનન્દિ. અભયનન્દિના શિષ્ય વીરનન્દિ અને ઇન્દ્રનન્દિ હતા. આચાર્ય (નેમિચન્દ્ર) વીરનન્દિ અને ઇન્દ્રનન્દિને પણ ગુરુસમાન માને છે. નેમિચન્દ્ર, અભય નન્દિના શિષ્ય હતા. અભયનન્દિ, ઇન્દ્રનન્દિ, વીરનન્દિ, કનકનન્દિ અને નેમિચન્દ્ર એ બધાં ઘણું કરીને એક જ સમયમાં થયા છે.

એનો સમય શક સંવતની દશમી શતાબ્દના પ્રારંભમાં સિદ્ધ થયેલ છે. નેમિચન્દ્ર અને ચામુંડરાય પણ સમકાલીન હતા.

ચામુંડરાય ગંગવંશીય રાજા રાયમલ્લના પ્રધાન મંત્રી અને સેનાપતિ હતા.

શ્રવણબેલગોલની સંસારપ્રસિદ્ધ બાહુબલી અથવા ગોમ્મટ સ્વામીની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા એણે

કરાવી હતી. અને એની ઉદારતા અને ધર્માનુરાગથી પ્રસન્ન થઈને રાજા રાચમલ્લે તેને “ રાચ ” પદને ઇલકાળ આપ્યો હતો. તેનું બીજું નામ “ અણુ ” પણ હતું. તે ઘણો શૂરવીર અને પરાક્રમી હતો. તેણે ગોવિંદરાજ વગેરે અનેક રાજાઓને પરાસ્ત કર્યા હતા. તેથી તેને સમરધુરંધર, વીરમાતંડ, રણુરંગસિંહ, પ્રતિપક્ષરાસ વગેરે ઘણાં ઉપનામ મળ્યાં હતા. તે જૈનધર્મના મોટા શ્રદ્ધાળુ અને વિદ્વાન હતા. એ કારણથી તે સમ્યક્ત્વ રતનાકર અને ગુણુરત્ન ભૂષણ વગેરે પદોથી વિભૂષિત હતા. આમુંડરાયને આચાર્ય નેમિચન્દ્રથી ઘણો ધાર્મિક જ્ઞાનનો લાભ થયો હતો. આમુંડરાયના બનાવેલા, આમુંડરાયપુરાણ, ગોમટસારની કર્નાટક વૃત્તિ, અને ચારિત્રસાર પ્રસિદ્ધ છે.

ત્રિલોકસાર વગેરેના ગ્રંથ કર્તા નેમિચન્દ્ર જ આ ‘દ્રવ્યસંગ્રહ’ના કર્તા માલૂમ પડે છે કારણ કે ત્રિલોકસારના અંતે:—

ઈદિ ભ્રુમિચંદ્રમુણિણા અપ્પસુદ્દેણ ભયણુંદિવરછેણ ।
રઈયો તિલોચસારો, બમંતુ તં બહુસુદાઈરિયા ॥

અર્થાત અભયનન્દિના શિષ્ય અલ્પજ્ઞાની નેમિચન્દ્રમુનિએ ત્રિલોકસાર બનાવેલ છે. બહુશુભ ધારક આચાર્ય આનું સંશોધન કરે.

આવો જ આશય દ્રવ્યસંગ્રહની અન્તિમ ગાથાથી સ્પષ્ટ થાય છે.

દ્રવ્યસંગ્રહ મિષ્ટુ મુણિણાહા, દોસમંચપુદા સુદપુણા ।
સોધયંતુ તણુસુતધરેણુ, ભેમિચન્દ્ર મુણિણા ભણિયંજ ॥

અર્થાત અલ્પજ્ઞાની નેમિચન્દ્ર મુનિનો બનાવેલ
દ્રવ્યસંગ્રહનો બહુશ્રુત ધારક આચાર્ય સંશોધન કરે.

આનાથી માલૂમ થાય છે કે બે ગ્રંથોના કર્તા
એક જ આચાર્ય નેમિચન્દ્ર છે.

આચાર્ય સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, અને કર્નાટકીના પ્રખર
વિદ્વાન હતા. તેમના પ્રમુખશિષ્ય માધવચંદ્ર
“ત્રૈવિદ્ય” હતા. તેમણે આચાર્યના રચેલ ત્રિલોકસાર
વગેરે ગ્રંથોની ટીકાઓ કરી છે. તેઓ પણ ત્રણ
વિદ્યાઓના સ્વામી હતા. “ત્રૈવિદ્ય” તેમનું
પદ હતું. આચાર્યનો વિશેષ જીવન-પરિચય પ્રાપ્ત
થવાથી જ, લખી શકાય તેમ છે.

ભવદીય શ્રી ભુવનેન્દ્ર ‘વિશ્વ’ કૃત
દ્રવ્યસંગ્રહ (હિંદી આવૃત્તિ) પરથી

ભલામણુ

આ શાસ્ત્રના કર્તા શ્રી નેમિચંદ્ર સિદ્ધાંત ચક્રવર્તી છે. તેઓ
વિક્રમ સાં. ના સાતમા સૈકામાં થયા હતા. તેઓ પદ્મખંડાગમ
સિદ્ધાંતમાં પારગામી મહામુનિ હતા. અને તેથી તેમને સિદ્ધાંત
ચક્રવર્તી તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

આ શાસ્ત્રમાં છએ દ્રવ્યોનું અને નવ તત્ત્વોનું સ્વરૂપ ઘણું
દ્વંકમાં અને સ્પષ્ટ રીતે આપવામાં આવ્યું છે. અને તેમાં
નિશ્ચય અને વ્યવહાર બંને નયોની સંધિ ઘણી સુંદર રીતે
આપવામાં આવી છે.

શુભુક્ષુ જીવોએ આ શાસ્ત્ર ખાસ સમજવા જેવું હોઈ
તેને ગુજરાતીમાં તૈયાર કરાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. માટે
સર્વ જિજ્ઞાસુઓએ પોતે તથા પોતાના બાળકો વગેરેને આ
શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરાવવો જરૂરી છે.

શ્રુત પંચમી

સાં. ૨૦૦૦

સોનગઢ

રામજી માણેકચંદ હોશી

પ્રમુખ

શ્રી જૈન અતિથી સેવા સમિતિ

शुद्धि पत्रक.

पातुं	दीर्घ	अशुद्ध	शुद्ध.
४	४	अताववाणे	अताववावाणे
८	१६	भूर्तिंङ	[मूर्तिः]भूर्तिंङ
२७	१०	अलवामां	आलवामां
३४	३	तेणसो	ण तेणसो
३६	१२	राअवाणा	राअवावाणा
३६	१५	पसो	पदेसो
४०	१४	वगेरे पाप	वगेरे पांय
४२	४	द्रथ	द्रव्य
४६	१७	आअरणुवणा	आअरणुवाणा
५५	१	—	व्यवहार अने निश्चय भोक्षमार्ग
५६	१६	वने वने	वने
६३	२३	शतु	शत्रु
७०	१३	परमेष्ठी	साधुपरमेष्ठी
६२	१६	वगेरे	पृथिवीवगेरे

नोट:- आ उपरांत कोछ कोछ स्थाने संस्कृत टाछपो
तुटी गया छे ते अरोअर सुधारी लेवा.

દ્રવ્ય સંગ્રહ-અનુક્રમણિકા

વિષય	પાન
૧ છદ્ધ્યનું વર્ણન	૧-૩૬
૨ નવપદાર્થનું વર્ણન	૪૦-૫૩
૩ મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન	૫૭-૭૩
૪ ગ્રંથનો સારાંશ	૭૫-૮૦
૫ અર્થ સંગ્રહ	૮૧-૯૨
૬ ભેદ સંગ્રહ	૯૩-૯૮
૭ પ્રશ્નપત્ર સંગ્રહ	૯૯-૧૦૫
૮ સનાતન જૈન શિક્ષણવર્ગ-સોનગઢ પરીક્ષા	૧૦૬-૧૧૦
૯ અકરાદિ ક્રમથી દ્રવ્ય સંગ્રહની ગાથાની સૂચિ	૧૧૧-૧૧૩
૧૦ સનાતન જૈન શિક્ષણવર્ગ-સોનગઢ પરીક્ષા	૧૧૭-૧૧૯
નકશો અને વિવરણ	
૧ પ્રાણ વિવરણ	૪
૨ ઉપયોગ	૧૦
૩ પુદ્ગલના ગુણ	૧૧
૪ ચૌદ જીવ સમાસ	૧૬
૫ પર્યાપ્તિનું વિવેચન	૨૦
૬ દ્રવ્ય	૩૫
૭ ભાવાસ્રવના ભેદ	૪૩

॥ ॐ ॥

श्री वीतरगाय नमः
श्रीनेमिचंद्रसिद्धांतचक्रवर्तिविरचित
द्रव्य-संग्रह
(अन्वयार्थसहित)

भंगलाय रणु

जीवमजीवं द्रव्यं जिणवरवसहेण जेण णिहिट्टं ।
देविंदविंदवदं वंदे तं सर्वदा शिरसा ॥ १ ॥
जीवमजीवं द्रव्यं जिनवरवृषभेण येन निर्दिष्टम् ।
देवेन्द्रवृन्दवन्द्यं वन्दे तं सर्वदा शिरसा ॥ १ ॥

अन्वयार्थः—[येन जिनवरवृषभेण] जे जिन-
वरवृषभलगवाने [जीवम् अजीवम् द्रव्यम्] एव
अने अणुव द्रव्यतुं [निर्दिष्टम्] वरुणं कथुं छे,
[देवेन्द्रवृन्दवन्द्यम्] देवेन्द्रोना समूह्थी^१ वन्दनीय
[तम्] ते प्रथम तीर्थंकरवृषभहेवने हुं (श्री
नेमिचन्द्र आचार्यं) [सर्वदा] हुंभेशं [शिरसा]
भस्तक नभावी [वन्दे] नमस्कार कइं छुं.

१. भवनवासी देवता ४०, व्यंतर देवता ३२, कल्प-
वासी देवता २४, ज्योतिषी देवता १ चंद्रमा अने १ सूर्य,
मनुष्यना १ चक्रवर्ति, अने तिर्यंयनो अेक सिद्ध अे प्रकारे
से। धन्दो छे.

૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ—

ભાવાર્થ:— ‘જિનવર વૃષભેણ’ નો અર્થ ‘વૃષભ જિનેન્દ્રદારા’ એવો થાય છે. અથવા ‘જિન’ = મિથ્યાત્વ અને રાગાદિને જીતનાર. અસંયત સમ્યગ્દષ્ટિ, શ્રાવક અને મુનિને જિન કહી શકાય છે.

જિનવર—જિનશ્રેષ્ઠ, ગણધર વગેરે.

જિનવરવૃષભ—ગણધરોના પણ પ્રધાન તીર્થંકર હેવ છે તેથી ‘જિનવર વૃષભ’ થી ચોતીસ તીર્થંકર પણ સમજી શકાય છે. ૧.

જીવદ્રવ્યના નવ અધિકાર

જીવો ઉવઓગમઓ અમુત્તિ કત્તા સદેહપરિમાણો ।

ભોક્તા સંસારસ્થો સિદ્ધો સો વિસ્સસોઙ્ઘર્ગઈ ॥ ૨ ॥

જીવઃ ઉપયોગમયઃ અમૂર્તિઃ કર્તા સ્વદેહપરિમાણઃ ।

ભોક્તા સંસારસ્થઃ સિદ્ધઃ સઃ વિસ્સસા ઙ્ઘર્વગતિઃ ॥૨॥

અન્વયાર્થ:—[સઃ] તે (જીવ) [જીવઃ] ઇન્દ્રિય આદિ પ્રાણોથી જીવે છે; [ઉપયોગમયઃ] ઉપયોગ મય છે; [અમૂર્તિઃ] અમૂર્તિક છે; [કર્તા] કર્તા છે; [સ્વદેહપરિમાણઃ] નામ કર્મના ઉદયથી પોતાના નાના કે મોટા શરીર પ્રમાણ રહેવાવાળો છે; [ભોક્તા] ભોક્તા છે; [સંસારસ્થઃ] સંસારમાં રહેવાવાળો છે; [સિદ્ધઃ] સિદ્ધ છે [વિસ્સસાઙ્ઘર્વગતિઃ] અને અગ્નિની જ્વાળાની પેઠે સ્વભાવથી ઊર્ધ્વગમન કરવાવાળો છે.

-કહાનજેનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૩

ભાવાર્થ—૧ જીવત્વ, ૨ ઉપયોગમયત્વ, ૩ અમૂર્તિત્વ, ૪ કર્તૃત્વ, ૫ સ્વદેહપરિમાણુત્વ, ૬ ભોક્તૃત્વ, ૭ સંસારીત્વ, ૮ સિદ્ધત્વ અને ૯ સ્વાભાવિક ઉર્ધ્વગમનત્વ. એ જીવના નવ અધિકાર છે. ૨.

૧. જીવાધિકાર

ત્રિકાલે ચતુષ્પાણા ઇન્દ્રિયબલમાત્ર આણપાણો ય ।
વ્યવહારા સો જીવો ણિચ્ચયણયદો દુ ચેદણા જસ્સા ॥૩॥
ત્રિકાલે ચતુઃપ્રાણા ઇન્દ્રિયં બલં આયુઃ આનપ્રાણશ્ચ ।
વ્યવહારાત્ સઃ જીવઃ નિશ્ચયનયતઃ તુ ચેતના યસ્ય ॥૩॥

અન્વયાર્થ:—[વ્યવહારાત્] વ્યહારનયથી જેને [ત્રિકાલે] ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યકાળમાં [ઇન્દ્રિયમ્] ઇન્દ્રિય, [બલં] બલ, [આયુઃ] આયુ [ચ] અને [આનપ્રાણઃ] શ્વાસોચ્છવાસ [ચતુઃપ્રાણા] એ ચાર પ્રાણુ હોય છે [તુ] અને [નિશ્ચયનયતઃ] નિશ્ચયનયથી [ચેતના] ચેતના [યસ્ય] જેને હોય છે [સઃ જીવઃ] તે જીવ છે.

ભાવાર્થ:—પાંચ ઇન્દ્રિય (સ્પર્શન, રસન, ઘ્રાણુ, ચક્ષુ અને કર્ણ), ત્રણ બળ (મન, વચન અને કાય), એક આયુ અને એક શ્વાસોચ્છવાસ. એ દશ પ્રાણુ જેને છે તે વ્યવહારનયથી જીવ છે અને જેને ચેતના (જ્ઞાન અને દર્શન) છે તે નિશ્ચયનયથી જીવ છે.

૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

વ્યવહાર અને નિશ્ચયનય. “ તત્ત્વાર્થં નિશ્ચયો વક્તિ, વ્યવહારો જનોદિતમ્ ” નિશ્ચયનય તત્ત્વાર્થને કહે છે અને વ્યવહારનય લૌકિક કથનને કહે છે અર્થાત્ પદાર્થના અસલી સ્વરૂપને બતાવવાનો નિશ્ચયનય છે; જેમ માટીના ઘડાને માટીનો ઘડો કહેવો. લૌકિક અર્થાત્ અન્ય પદાર્થના સંયોગથી જે દશા થાય છે તેને જે બતાવે તે વ્યવહારનય છે; જેમ-માટીના ઘડામાં ઘી, દૂધ, પાણી વગેરે રાખવામાં આવતાં તેને ઘીનો ઘડો વગેરે કહેવું. ૩. વ્યવહારનયથી જીવને કેટલા પ્રાણ હોય છે-

જીવ	ઇન્દ્રિય	બળ	આયુ	શ્વાસ	પ્રાણ
એકેન્દ્રિય	સ્પર્શન		કાય	,,	૪
દ્વીન્દ્રિય	,, રસના	વચન	,,	,,	૬
ત્રીન્દ્રિય	,, ,,	ધ્રાણુ	,,	,,	૭
ચતુરિન્દ્રિય	,, ,,	ચક્ષુ	,,	,,	૮
પંચેન્દ્રિય	અસંશી	,, ,,	કર્ણ	,,	૯
	સંશી	,, ,,	મન	,,	૧૦

૨. ઉપયોગ અધિકાર

દર્શનઉપયોગના ભેદ.

ઉવઓગો દુવિયપ્પો દંસણણાણં ચ દંસણં ચદુધા ।
ચક્ષુ અચક્ષુ ઓહી દંસણમધ કેવલં ણેયં ॥૪॥

x પદાર્થના એક અંશને મુખ્ય કરીને બાણવાવાળો નય છે; તેના બે ભેદ છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૫

ઉપયોગઃ દ્વિવિકલ્પઃ દર્શનં જ્ઞાનં ચ દર્શનં ચતુર્દ્વા ।
ચક્ષુઃ અચક્ષુઃ અવધિઃ દર્શનં અથ કેવલં જ્ઞેયમ્ ॥૪॥

અન્વયાર્થઃ—[ઉપયોગઃ] ઉપયોગ [દ્વિવિકલ્પઃ] બે પ્રકારનો છે; [દર્શનં જ્ઞાનં ચ] દર્શન અને જ્ઞાન, [દર્શનં] એમાં દર્શનઉપયોગ [ચતુર્દ્વા] ચાર પ્રકારનો [જ્ઞેયં] જાણવો, [ચક્ષુઃ અચક્ષુઃ અવધિઃ અથ કેવલં દર્શનં] ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિદર્શન અને કેવળદર્શન.

ભાવાર્થઃ—ચૈતન્યને અનુસરીને થતાં આત્માના પરિણામને ઉપયોગ કહેવામાં આવે છે. ઉપયોગ બે પ્રકારનો છે:—દર્શન અને જ્ઞાન. દર્શનઉપયોગના ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિદર્શન અને કેવળદર્શન એ ચાર ભેદ છે.

૧ ચક્ષુદર્શન=ચક્ષુર્દ્રિયના નિમિત્તથી થવાવાળા બોધ પહેલાં થતો આત્માનો સત્તામાત્રરૂપ વ્યાપાર તે ચક્ષુદર્શન છે.

૨ અચક્ષુદર્શન=ચક્ષુર્દ્રિય સિવાયની બીજી ઈન્દ્રિયો કે મનના નિમિત્તથી થવાવાળા બોધ પહેલાં થતો આત્માનો સત્તામાત્રરૂપ વ્યાપાર તે અચક્ષુદર્શન છે.

૩ અવધિદર્શન=દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવથી મર્યાદિત, અવધિજ્ઞાનના વ્યાપાર થવા પહેલાં થતો આત્માનો સત્તામાત્રરૂપ વ્યાપાર તે અવધિદર્શન છે.

૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંઠકુંઠ-

૪ કેવળદર્શન=કેવળજ્ઞાન સાથે થતો સત્તામાત્ર-
રૂપ સામાન્ય વ્યાપાર તે કેવળદર્શન છે. ૪.

જ્ઞાનોપયોગના ભેદ

જ્ઞાનં અટ્ટવિચિત્તં મદિસુદઓહી અજ્ઞાનજ્ઞાનાણિ ।
મણપજ્જયકેવલમવિ પચ્ચક્ખપરોક્ખમેયં ચ ॥ ૫ ॥
જ્ઞાનં અટ્ટવિકલ્પં મતિશ્રુતાવધયઃ અજ્ઞાનજ્ઞાનાણિ ।
મનઃપર્યયઃ કેવલં અપિ પ્રત્યક્ષપરોક્ષભેદં ચ ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થઃ—[મતિશ્રુતાવધયઃ અજ્ઞાન જ્ઞાનાણિ]
મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતાઅજ્ઞાન, અવધિઅજ્ઞાન, મતિજ્ઞાન,
શ્રુતાજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન [અપિ] અને [મનઃપર્યયઃ]
મનઃપર્યય જ્ઞાન [કેવલં] અને કેવળજ્ઞાન એ રીતે
[જ્ઞાનં] જ્ઞાનોપયોગ [અટ્ટવિકલ્પં] આઠ પ્રકારનો
છે [ચ] તેમ જ એ જ્ઞાનઉપયોગ [પ્રત્યક્ષ પરોક્ષ
ભેદં] પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ ભેદથી બે પ્રકારે છે.

ભાવાર્થઃ—કુમતિ, કુશ્રુત, કુઅવધિ એ ત્રણ
જ્ઞાન ઉપયોગ મિથ્યાદૃષ્ટિઓને હોય છે. સુમતિ,
સુશ્રુત, સુઅવધિ એ ત્રણ જ્ઞાનઉપયોગ સમ્યગ્દૃષ્ટિને
હોય છે. મનઃપર્યયજ્ઞાન સર્વાવિરતિ સંયમી મુનિ-
ઓને હોય છે. અને કેવળજ્ઞાન અરહંત અને
સિદ્ધપરમેષ્ઠીને હોય છે. જ્ઞાન ઉપયોગના બધા
મળીને આઠ ભેદ છે.

-કહાનજ્ઞાનશાસ્ત્રમાળા

છ પ્રવચનું વર્ણન : ૭

જ્ઞાન ઉપયોગના પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ એવા બે ભેદ પણ છે. ૫.

ઉપયોગ જીવનું સ્વરૂપ છે.

અદૃષ્ટ ચદુષ્ટાણામ્ દંસણ સામણ્ણં જીવલક્ષણં મણિયં ।

વવહારા સુદ્રવ્યા સુદ્રં પુનઃ દંસણં ણાણં ॥ ૬ ॥

અષ્ટચતુર્જ્ઞાનદર્શને સામાન્યં જીવલક્ષણં મણિતમ્ ।

વ્યવહારાત્ શુદ્ધનયાત્ શુદ્ધં પુનઃ દર્શનં જ્ઞાનમ્ ॥૬॥

અન્યથાર્થઃ—[વ્યવહારાત્] વ્યવહારનયથી [અષ્ટચતુર્જ્ઞાનદર્શને] આઠ પ્રકારનું જ્ઞાન અને ચાર પ્રકારનું દર્શન, એને [સામાન્યં] સાધારણ [જીવલક્ષણં] જીવનું લક્ષણ [મણિતમ્] કહેવામાં આવ્યું છે. [પુનઃ] અને [શુદ્ધનયાત્] શુદ્ધ નિશ્ચયનયથી [શુદ્ધં] શુદ્ધ [દંસણં] દર્શન [જ્ઞાનં] અને જ્ઞાન, એને જ જીવનું લક્ષણ કહેવામાં આવ્યું છે.

ભાવાર્થઃ—જીવ, વ્યવહારનયે (જ્ઞાનના ૮ અને દર્શનના ૪ એમ) ભેદ કરવાથી ૧૨ પ્રકારના ઉપયોગવાળો છે અને અભેદ નિશ્ચયનયે દરેક જીવ શુદ્ધ દર્શન અને શુદ્ધ જ્ઞાનના ઉપયોગવાળો છે.

વિશેષાર્થઃ—નિશ્ચયનયથી આત્માનું લક્ષણ માત્ર ઉપયોગ છે. અને તે ઉપયોગ સામાન્ય અને

* મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન એ બે પરોક્ષ જ્ઞાન છે. અવધિ જ્ઞાન, મનઃપર્યાયજ્ઞાન વિકલ પ્રત્યક્ષ અથવા દેશ પ્રત્યક્ષ છે, તથા કેવળજ્ઞાન કે જે ઉપમા રહિત છે તે સકલ પ્રત્યક્ષ

૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-
વિશેષ એમ બે પ્રકારે છે. સામાન્ય ઉપયોગને
દર્શન ઉપયોગ અને વિશેષ ઉપયોગને જ્ઞાન ઉપયોગ
એમ કહેવાય છે. ૬.

વ્યવહારનયથી ઉપયોગના બે આર ભેદ છે તે
કોઠામાં બતાવ્યા છે.

૩ અમૂર્તિક અધિકાર.

જીવ નિશ્ચયનયથી અમૂર્ત હોવા છતાં વ્યવહાર-
નયથી મૂર્ત છે.

વર્ણ રસ પંચ ગંધા દો ફાસા અટ્ટુ ણિચ્ચયા જીવે ।
ણો સંતિ અમુત્તિ તદો વવહારા મુત્તિ બંધાદો ॥૭॥
વર્ણાઃ રસાઃ પંચ ગંધૌ દ્વૌ સ્પર્શાઃ અષ્ટૌ નિશ્ચયાત્ જીવે ।
નો સંતિ અમૂર્તિઃ તતઃ વ્યવહારત્ મૂર્તિઃ બંધતઃ ॥૭॥

અન્વયાર્થઃ—[નિશ્ચયાત્] નિશ્ચયનયથી [જીવે]
જીવ દ્રવ્યમાં [વર્ણાઃ રસાઃ પંચ] પાંચ વર્ણ, પાંચ
રસ, [ગંધૌ દ્વૌ] બે ગંધ અને [સ્પર્શાઃ અષ્ટૌ]
આઠ સ્પર્શ [ન સંતિ] હોતાં નથી [તતઃ] તેથી
જીવ [અમૂર્તિ] અમૂર્તિક છે. [વ્યવહારાત્] વ્યવ-
હારનયથી જીવને [બંધતઃ] કર્મબંધન હોવાથી
મૂર્તિક કહેલ છે.

છે. ઇન્દ્રિય અને મનની સહાયથી (નિમિત્તથી) જે જ્ઞાન
થાય છે તેને પરોક્ષ જ્ઞાન કહે છે. એનો એક ભેદ સાંવ્ય-
વહારિક પ્રત્યક્ષ છે. ઇન્દ્રિય વગેરેની સહાયતા સિવાય કેવળ
આત્માથી થવાવાળા જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન કહે છે.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૯

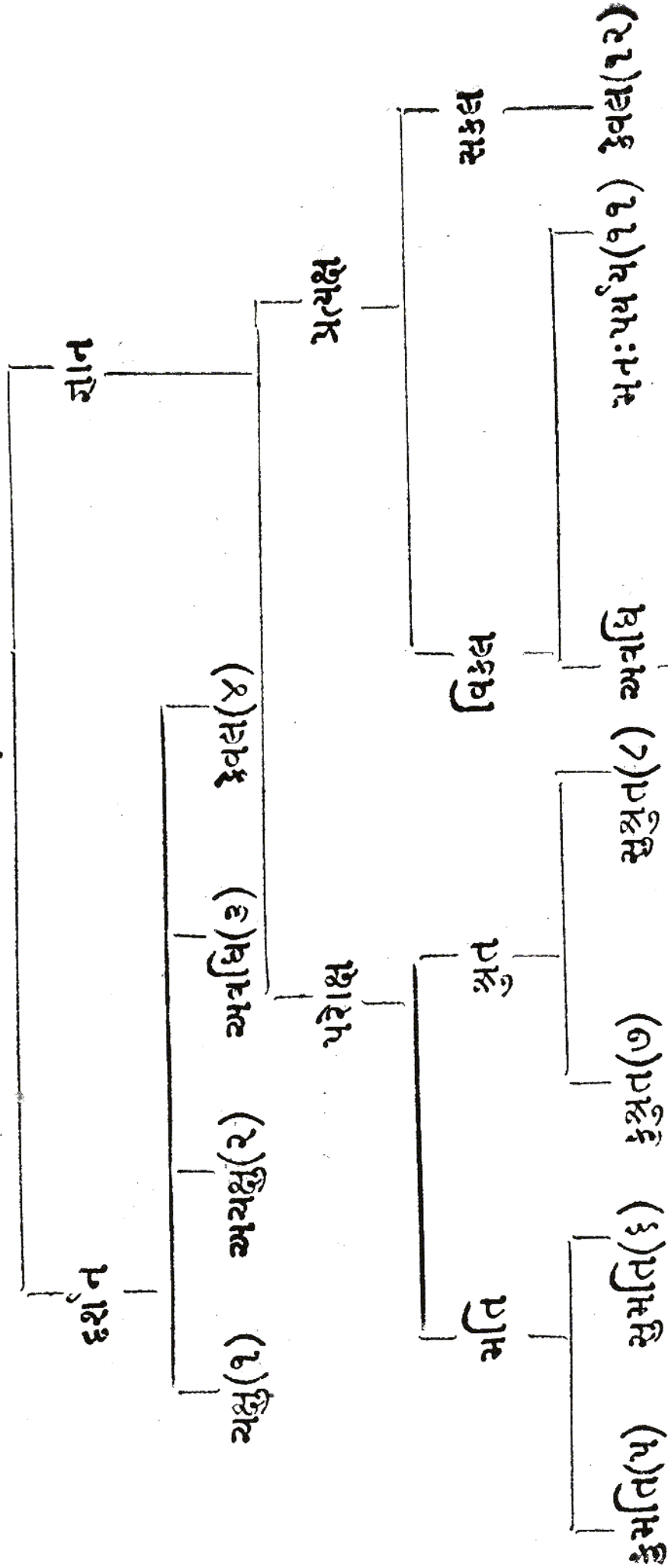
ભાવાર્થ:—નિશ્ચયનયથી જીવમાં વર્ણુ વગેરે ૨૦ ગુણ હોતા નથી તેથી તે અમૂર્તિક છે અને વ્યવહારનયથી કર્મ સાથે બંધ હોવાથી તેને મૂર્તિક કહેવામાં આવે છે. વાસ્તવિક રીતે વર્ણાદિ ૨૦ ગુણો પુદ્ગલ દ્રવ્યના હોવાથી પુદ્ગલ દ્રવ્ય મૂર્તિક છે; જીવ મૂર્તિક નથી.

વિશેષાર્થ:—નિશ્ચયનયથી જીવ અમૂર્ત અને અતીન્દ્રિય પોતાના આત્મદ્રવ્યમાં સંવેદન કરવાના સ્વભાવવાળો છે તેને ભૂક્ષીને મૂર્ત એવા પાંચ ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં આસક્ત થવાથી જે મૂર્તકર્મ સ્વયં બંધાયું, તેના ઉદયકાળે, આ શરીર વગેરે નોકર્મ સાથે જીવનો સંબંધ થયો તે અપેક્ષાએ વ્યવહારનયથી તેને રૂપી કહેવામાં આવે છે, પણ ખરેખર વર્ણાદિ ૨૦ ગુણો, જીવ દ્રવ્યના નહિ હોવાથી જીવ દ્રવ્ય અમૂર્તિક છે અને તે અમૂર્તિકપણુ સમજીને શુદ્ધતા પ્રાપ્ત કરવા માટે મિથ્યાત્વ અને કષાયોથી નિવૃત્ત થવાનો આ ગાથાનો ઉપદેશ છે. ૭.

૪. કર્તા અધિકાર

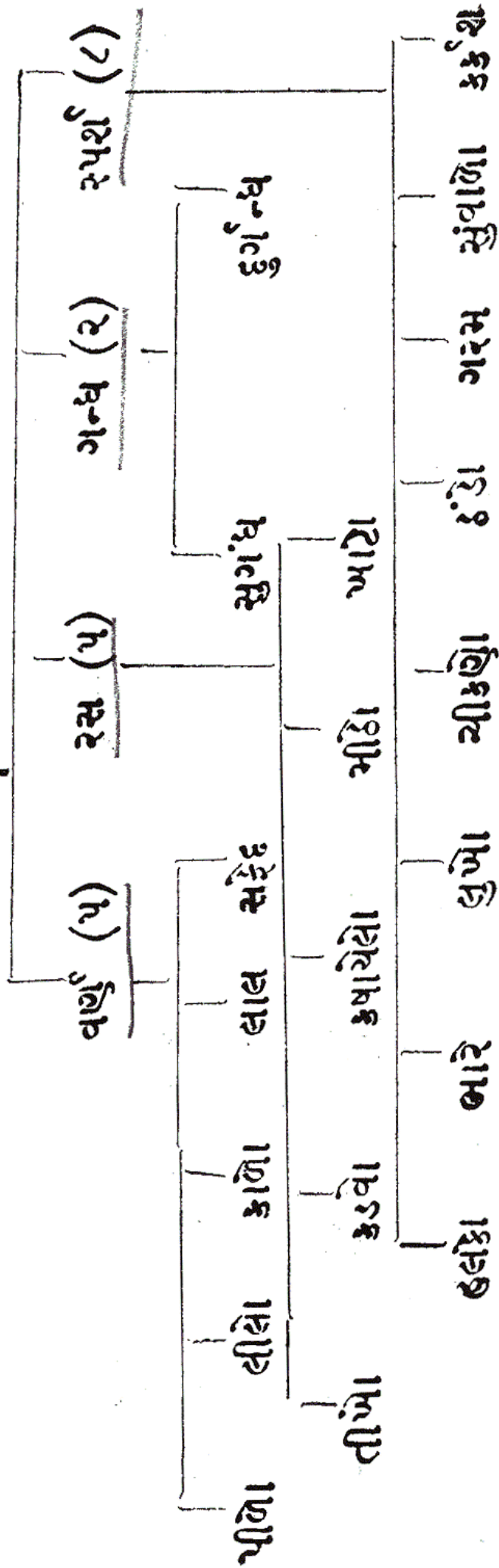
પુગલકર્મમાદીણં કર્તા વવહારદો દુ ણિચ્ચયદો ।
 ચેદ્દળકર્મમાણાદા સુદ્ધણયા સુદ્ધભાવાણં ॥૮॥
 પુદ્ગલકર્મ્પાદીનાં કર્તા વ્યવહારતઃ તુ નિશ્ચયતઃ ।
 ચેતનકર્મ્મણાં આત્મા શુદ્ધનયાત્ શુદ્ધભાવાનામ્ ॥૮॥

ઉપયોગ

કુઅવધિ (૯) સુઅવધિ (૧૦)
(ગાથા ૪-૫ અને પાંચમી ગાથાની ટીપ્પણી અનુસાર)

पुद्गलना २० गुण

૧૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

અન્વયાર્થઃ-[વ્યવહારતઃ] વ્યવહારનયથી [આત્મા] આત્મા-જીવ (પુદ્ગલકર્માદીનાં) પુદ્ગલકર્મ વગેરેને [કર્તા] કર્તા છે. [તુ] અને [નિશ્ચયતઃ] અશુદ્ધ નિશ્ચયનયથી [ચેતન કર્મણાં] ચેતનકર્મોને કર્તા છે, અને [શુદ્ધનયાત્] શુદ્ધનિશ્ચયનયથી [શુદ્ધ ભાવાનાં] શુદ્ધજ્ઞાન અને શુદ્ધદર્શનસ્વરૂપ ચૈતન્યાદિ ભાવોને કર્તા છે.

ભાવાર્થઃ-જે જ્ઞાનના પડખા વડે જીવની અશુદ્ધતા જણાય છે તે જ્ઞાનના પડખાને અશુદ્ધ નિશ્ચયનય કહેવાય છે, અને જે જ્ઞાનના પડખા વડે જીવની શુદ્ધતા જણાય છે તેને શુદ્ધ નિશ્ચયનય કહેવાય છે.

શુદ્ધ નિશ્ચયનયથી જીવ શુદ્ધ જ્ઞાન અને શુદ્ધ દર્શનસ્વરૂપ ચૈતન્યાદિ ભાવોને કરવાવાળો છે, અશુદ્ધ નિશ્ચયનયથી રાગાદિ ચેતન ભાવોને કર્તા છે અને વ્યવહારનયથી જ્ઞાનાવરણાદિ પુદ્ગલકર્મ અને શરીરાદિ નોકર્મને કર્તા કહેવાય છે.

વ્યવહારનયથી જીવને કર્મ અને શરીરાદિ નોકર્મને કર્તા કહેવામાં આવે છે તેને અર્થ એવો છે કે કર્મ અને શરીરાદિ નોકર્મ પરદ્રવ્ય હોવાથી જીવ તેનું કાંઈ કરી શકતો નથી; શરીરને કે તેના હસ્ત-પાદ આદિ કેાઈ અવયવોને હલાવી ચલાવી શકતો નથી, પણ જીવ રાગ કરે ત્યારે બંધાવા

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૧૩

યોગ્ય કર્મ સ્વયં બંધાય છે અને શરીરાદિ સ્વયં ચાલવા યોગ્ય હોય તો ચાલે છે, તેથી જીવ પુદ્ગલ કર્મ અને શરીરાદિ નોકર્મનો વ્યવહારનયથી કર્તા કહેવાય છે. જીવ અશુદ્ધદશામાં અજ્ઞાન અને પુણ્ય-પાપરૂપ વિકારનો કર્તા છે; શુદ્ધદશામાં અવિકારી જ્ઞાનસ્વભાવનો કર્તા છે; પણ પર જીવોનું કે બીજા કોઈ પરદ્રવ્યનું ત્રણકાળ ને ત્રણલોકમાં કાંઈ કરી શકતો નથી. ૮.

૫. ભોકતૃત્વ અધિકાર

વ્યવહારા સુહૃદુઃખં પુગ્ગલકર્મ્મફલં પ્રમુજેદિ ।

આદા ણિચ્ચયણયદો ચેદ્દળભાવં સુ આદસ્સ ॥૧॥

વ્યવહારાત્ સુખદુઃખં પુદ્ગલકર્મ્મફલં પ્રમુક્તે ।

આત્મા નિશ્ચયનયતઃ ચેતનભાવં સ્વલુ આત્મનઃ ॥૧॥

અન્યથાર્થઃ—[વ્યવહારાત્] વ્યવહારનયથી [આત્મા] આત્મા-જીવ, [પુદ્ગલકર્મ્મ ફલં] પુદ્ગલ-કર્મનું ફળ [સુખ દુઃખ] સુખ અને દુઃખને ભોગ-વવાવાળો છે અને [નિશ્ચયનયતઃ] નિશ્ચયનયથી [સ્વલુ] નિયમપૂર્વક [આત્મનઃ] આત્માના [ચેતન ભાવં] ચૈતન્ય ભાવને ભોગવે છે.

ભાવાર્થઃ—જીવ શુદ્ધ નિશ્ચયનયથી પોતાના શુદ્ધ દર્શન અને શુદ્ધ જ્ઞાનસ્વરૂપ ભાવોને ભોગવે છે; અશુદ્ધ નિશ્ચયનયથી સુખ-દુઃખમય વિકારી ભાવોને ભોગવે છે અને પુદ્ગલ કર્મોના ફળરૂપ

૧૪ : ૬૦૫ સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

પરના સંયોગ-વિયોગને જીવ ભોગવે છે એમ વ્યવહારનયથી કહેવામાં આવે છે, કેમ કે ખરેખર જીવ પરના સંયોગ-વિયોગને ભોગવી શકતો નથી.

૬. સ્વદેહપરિમાણુત્વ અધિકાર

અણુગુરુદેહપમાણો ઉવસંહારપ્સપ્પદો ચેદા ।
 અસમુહદો વવહારા ણિચ્ચયણયદો અસંખ્વદેસો વા ॥૧૦॥
 અણુગુરુદેહપમાણઃ ઉપસંહારપ્રસર્પ્પાભ્યાં ચેતચિતા ।
 અસમુદ્ઘાતાત્ વ્યવહારાત્ નિશ્ચયનયતઃ અસંખ્યદેશઃ વા

અન્યથાર્થઃ—[વ્યવહારાત્] વ્યવહારનયથી [ચેતચિતા] જીવ [ઉપસંહારપ્રસર્પ્પાભ્યાં] શરીર નામ-કર્મથી થતી સંકેત્ય* અને વિસ્તાર ગુણને કારણે

* જહ પહિમરાયણું ખિત્તં ખીરે પભાસયદિ ખીરં,
 તહ દેહી દેહત્યો સદેહમત્તં પભાસયદિ.

અર્થઃ—જેવી રીતે દૂધમાં નાખેલું પદ્મરાગમણિ દૂધને પોતાની કાંતિથી પ્રકાશમાન કરે છે તેવીજ રીતે સંસારી જીવ પોતાના શરીર પ્રમાણે જ રહે છે. દૂધ ગરમ કરવાથી ઊભરાય છે ત્યારે દૂધની સાથે જ પદ્મરાગમણિની કાંતિ પણ વધી જાય છે. એવી રીતે પૌષ્ટિક [શક્તિ વધારનાર] ભોજન કરવાથી શરીર પુષ્ટ થઈ જાય છે અને તેની સાથોસાથ આત્માના પ્રદેશ પણ ફેલાઈ જાય છે. તથા ભોજન લુપ્તું સુકું મળવાથી શરીર દુર્બળ થઈ જાય છે ત્યારે જીવના પ્રદેશો પણ સંકોચાઈ જાય છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૧૫

[અસમુદ્ઘાતાત્] સમુદ્ઘાત* અવસ્થાને છોડીને,
[અણુગુરુદેહપ્રમાણઃ] પોતાના નાના અથવા મોટા
શરીર પ્રમાણમાં રહે છે; [વા] અને [નિશ્ચયનયતઃ]
નિશ્ચયનયથી [અસંખ્યદેશઃ] લોકાકાશ જેટલા અસં-
ખ્યાત પ્રદેશવાળો છે.

* મૂલસરીરમહંડિય ઉત્તરદેહસ્સ જીવપિંડસ્સ.

જિગ્ગમણું દેહાદો હોદિ સમુદ્ઘાદણામંતુ.

અર્થઃ-મૂળ શરીરને છોડ્યા વગર આત્માના પ્રદેશોનું
શરીરથી બહાર નીકળવું તેને સમુદ્ઘાત કહેવામાં આવે
છે. તેના સાત ભેદ છે.

૧ વેદનાઃ-અધિક દુઃખની દશામાં મૂળ શરીરને
છોડ્યા વગર જીવના પ્રદેશોનું શરીરથી બહાર નીકળવું.

૨ કષાયઃ-ક્રોધ વગેરે તીવ્ર કષાયના ઉદયથી ધારણ
કરેલા શરીરને છોડ્યા વગર જીવના પ્રદેશોનું શરીરથી
બહાર નીકળવું.

૩ વિક્રિયાઃ-વિવિધ ક્રિયા કરવા માટે મૂળ શરીરને
છોડ્યા સિવાય આત્માના પ્રદેશોનું બહાર ફેલાવું.

૪ મારણાન્તિકઃ-જીવ મૃત્યુ સમયે તરત જ શરી-
રને છોડતો નથી પણ શરીરમાં રહીને જ (અન્ય) જન્મ-
સ્થાનને સ્પર્શવા માટે આત્મપ્રદેશો બહાર નીકળે છે.

૫ તૈજસઃ-આના બે પ્રકાર છે. શુભ અને અશુભ;
જગતને રોગ અથવા દુર્ભિક્ષથી દુઃખી દેખીને મહામુનિને
દયા ઉત્પન્ન થવાથી જગતનું દુઃખ દૂર કરવા માટે,
તપના બળથી મૂળ શરીરને છોડ્યા સિવાય, જમણા
બામામાંથી પુરુષ આકારે સફેદ પૂતળું નીકળે છે અને દુઃખ

૧૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ—નિશ્ચયનયથી જીવ અસંખ્યાત પ્રદેશવાળા લોકાકાશ જેવડો છે અને વ્યવહારનયથી (સમુદ્ધાતને છોડીને) પોતાના નાના અથવા મોટા શરીર પ્રમાણુ (જેવડો) છે.

જીવના આકારમાં, સંસાર અવસ્થામાં, સંકેત્ય વિસ્તાર થતો હોવાથી તેને (—આકારને) વ્યવહાર કહેવામાં આવે છે, પણ તેથી અસંખ્યાત પ્રદેશો-માંથી કોઈ પણ કાળે એક પ્રદેશ પણ ઓછોવત્તો થતો નથી તેથી તે (અસંખ્યાત પ્રદેશપણુ) નિશ્ચય છે.

દૂર કરીને પોતાના શરીરમાં પાછું પ્રવેશ કરે છે તેને શુભ તૈજસ કહે છે. અનિષ્ટકારક પદાર્થોને જોઈને મુનિ-ઓના હૃદયમાં ક્રોધ થવાથી ડાબા ખલામાંથી પુરુષ આકારે સિન્દૂર રંગનું પૂતળું નીકળે છે. તે જેના ઉપર ક્રોધ થયો હોય તેનો નાશ કરે છે અને સાથોસાથ તે મુનિનો પણ નાશ કરે છે, આને અશુભ તૈજસ કહે છે.

૬ આહારકઃ—છટ્ટા ગુણુસ્થાને વર્તતા કોઈ પરમ ઋદ્ધિધારી મુનિને તત્ત્વ સંબંધી શંકા થતાં, પોતાના તપના બળથી મૂળ શરીરને છોડ્યા વગર મસ્તકમાંથી એક હાથ જેવડું પુરુષાકાર સફેદ અને શુભ પૂતળું નીકળીને કેવળી અથવા શ્રુત કેવળી પાસે જઈને તેમનાં ચરણોનો સ્પર્શ થતાં જ પોતાની શંકા દૂર કરીને પોતાના સ્થાનમાં પ્રવેશ કરે છે.

૭ કેવલઃ—કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી મૂળ શરીરને છોડ્યા સિવાય દંડ, કપાટ, પ્રતર અને લોકપૂરણુ ક્રિયા કરતાં કેવળીના આત્માના પ્રદેશોનું દ્વેષાવું.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૧૭

૭ સંસારિત્વ અધિકાર.

પુઠ્ઠવિજલતેયવાઝવણખ્ફદી વિવિહથાવરેઈંદી ।

વિગતિગચદુપંચક્રવા તસજીવા હોંતિ સંઘાદી । ૧૧ ।

પૃથિવીજલતેજોવાયુવનસ્પતયઃ વિવિધમ્થાવરૈકેન્દ્રિયા

દ્વિકત્રિકચતુઃપચાક્ષાઃત્રસજીવાઃ ભવન્તિ શંઘાદયઃ

અન્વયાર્થ—[પૃથિવી જલ તેજો વાયુ વનસ્પતયઃ]

પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિ [વિવિધ

સ્થાવરૈ કેન્દ્રિયાઃ] અનેક પ્રકારના સ્થાવર એકેન્દ્રિય

જીવ છે અને [શંઘાદયઃ] શંખ વગેરે (દ્વિક ત્રિક

ચતુઃ પંચાક્ષાઃ) બેઠંદ્રિય, તેઠંદ્રિય, ચૌરેન્દ્રિય અને

પંચેન્દ્રિય [ત્રસજીવાઃ] એ ત્રસજીવ છે.

ભાવાર્થ—સંસારી જીવોના મુખ્ય બે ભેદ

છે. (૧) સ્થાવર અને (૨) ત્રસ. પૃથિવ વગેરે સ્થાવર

એકેન્દ્રિય જીવ છે. અને બે ઈન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય

સુધી શંખ વગેરે ત્રસ જીવ છે. બેઠંદ્રિય, તેઠંદ્રિય

અને ચૌરેન્દ્રિય જીવને વિકલત્રય કહેવામાં આવે છે.

ચૌદ જીવસમાસ X

સમણા અમણા ણેયાપંચેદિય ણિમ્મણા પરે સવ્વે ।

વાદરસુહુમેઈંદો સવ્વે પજ્જત ઇદરા ય ॥ ૧૨ ॥

સમનસ્કાઃઅમનસ્કાઃજ્ઞેણાઃપંચેન્દ્રિયાઃનિર્મસ્કાઃપરે

સવ્વે વાદરસૂક્ષ્મૈકેન્દ્રિયાઃ સવ્વે પર્યાપ્તાઃ ઇતરે ચ । ૧૨ ।

x જે દ્વારા અનેક પ્રકારના જીવના ભેદ બાણી શકાય તેને જીવસમાસ કહે છે.

૧૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

અન્વયાર્થઃ— [પંચેન્દ્રિયાઃ] પંચેન્દ્રિયજીવ [સમનસ્કાઃ] મન સહિત અને [અમનસ્કાઃ] મન રહિત [જ્ઞેયાઃ] જ્ઞાણવા જ્ઞેયજ્ઞે. અને [પરેસઽવે] બાહીના બધા [નિર્મનસ્કાઃ] મન રહિત જ્ઞાણવા. તેમાં [એકેન્દ્રિયાઃ] એકેન્દ્રિય જીવ [વાદર સૂક્ષ્માઃ] બાહર અને સૂક્ષ્મ એમ બે પ્રકારના છે. [સવે] અને તે બધા [પર્યાપ્તાઃ] પર્યાપ્ત [ચ] અને [ઇતરે] અપર્યાપ્ત હોય છે.

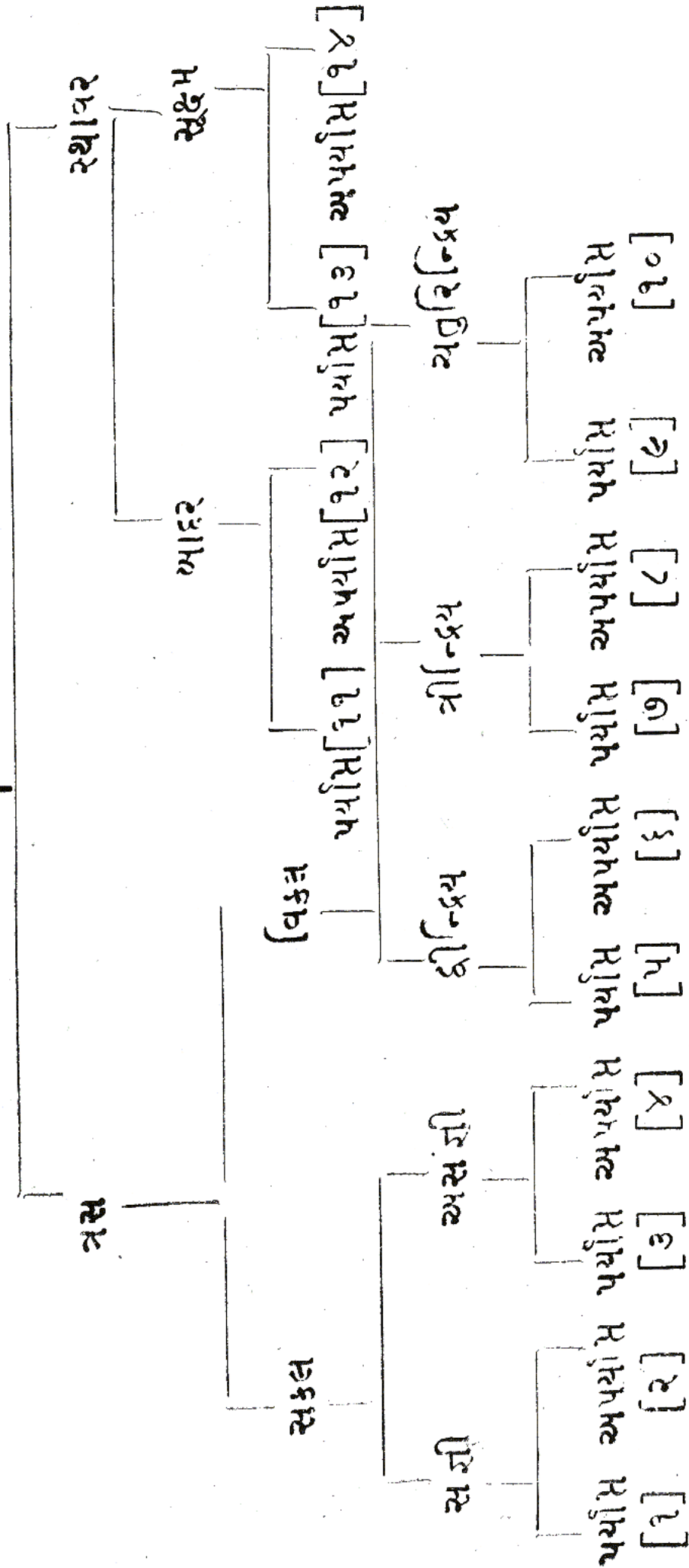
ભાવાર્થઃ— પંચેન્દ્રિય જીવના બે ભેદ છે. સંજ્ઞી અને અસંજ્ઞી. એકેન્દ્રિય જીવના પણ બે ભેદ છે. બાહર અને સૂક્ષ્મ. બાહર એકેન્દ્રિય જીવ બીજાને બાધા આપે છે અને પોતે બાધા પામે છે. એ કોઈ પદાર્થના આધારે રહે છે. સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય જીવ આખા લોકાકાશમાં ફેલાયેલ છે, તે કોઈને બાધા આપતા નથી તેમ કોઈથી બાધા પામતા નથી.

બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય અને ચૌરેન્દ્રિય જીવ એ બધા પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત હોય છે.

+ (૧) જેવી રીતે મકાન. ઘડો, વસ્ત્રાદિ વસ્તુઓ પૂર્ણ અને અપૂર્ણ હોય છે તેવી રીતે જીવ પર્યાપ્ત અને અપર્યાપ્ત હોય છે.

(૨) આહાર, શરીર, ઇન્દ્રિય, શ્વાસોચ્છવાસ, ભાષા અને મન એ છ પર્યાપ્ત પદાર્થ છે. એકેન્દ્રિય જીવને ૪, બે ઇન્દ્રિયથી અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય સુધીના જીવોને ૫, અને સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય જીવોને ૬ પર્યાપ્ત હોય છે.

ચોદ જીવસમાસ

સંજ્ઞી પર્યાપ્ત અને સંજ્ઞી અપર્યાપ્ત એ પ્રમાણે કહેવું, આ ચોદ જીવસમાસ છે.

૨૦ : દ્રવ્યસંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

પર્યાપ્તિનું વિવેચન

જીવ	પર્યાપ્તિ	સંખ્યા
એકેન્દ્રિય	આહાર, શરીર, ઇન્દ્રિય, શ્વાસ	- - ૪
વિકલેન્દ્રિય અને		
અસંજીવંચેન્દ્રિય	„ „ „ „	ભાષા - ૫
સંજીવંચેન્દ્રિય	„ „ „ „	„ મન ૬

એક અંતર્મુહૂર્તમાં પર્યાપ્તિ પૂર્ણ થાય છે. અપર્યાપ્તક જીવ એક શ્વાસમાં ૧૮ વાર જીવન મરણ કરે છે. નીરોગી પુરુષની એકવાર નાડી ચાલવામાં જેટલો વખત લાગે તેને શ્વાસ કહે છે. ૪૮ મિનિટમાં ૩૭૭૩ શ્વાસ થાય છે.

જીવનના ધીબ્બ ભેદ.

મમ્મગણગુણઠાણેહિ ય ચૌદસહિં હવંતિતહ અસુદ્ધગયા ।
વિણ્ણેયા સંસારી સવ્વે સુદ્ધા હુ સુદ્ધગયા ॥ ૧૩ ॥
માર્ગ્ણાગુણસ્થાનૈ; ચતુર્દશમિ; ભવન્તિ તથા અશુદ્ધનયાત્ ।
વિજ્ઞેયા; સંસારિણ; સવ્વે સુદ્ધા; સ્વલુ સુદ્ધ નયાત્ ॥ ૧૩ ॥

અન્વયાર્થ:— [તથા] તથા [સંસારિણ;]
સંસારી જીવ [અશુદ્ધનયાત્] વ્યવહારનથી [ચતુર્દશમિ;] ચૌદ ચૌદ [માર્ગ્ણાગુણસ્થાનૈ;] માર્ગ્ણા અને ગુણસ્થાનની અપેક્ષાથી [ભવન્તિ] હોય છે. [શુદ્ધનયાત્] શુદ્ધ નિશ્ચયનયથી [સવ્વે] બધા જીવ [સ્વલુ] ખરેખર [શુદ્ધા:] શુદ્ધ [વિજ્ઞેયા:] જાણવા.

ભાવાર્થ:— ઉપરની બારમી ગાથા પ્રમાણે તથા માર્ગ્ણા અને ગુણસ્થાનની અપેક્ષાએ વ્યવહાર-

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૨૧

નયથી સંસારી જીવ ચૌદ ચૌદ પ્રકારના હોય છે. નિશ્ચયનયથી બધા જીવો શુદ્ધ છે. એ નયે કોઈ ભેદ નથી.

જેનાથી અથવા જ્યાં જીવની શોધ થઈ શકે તે અવસ્થાઓને માર્ગજ્ઞાન કહે છે. તેના ગતિ વગેરેના ભેદથી ૧૪ ભેદ છે. જીવોના ભાવોની ઉત્પત્તિ કરનારા ભેદોને ગુણસ્થાન કહે છે. તે મોહના ઉદય અને યોગના નિમિત્તથી થાય છે, ગૃહસ્થાને ૧ થી ૫, સાધુઓને ૬ થી ૧૨, અને કેવલીઓને છેલ્લાં જો ગુણસ્થાનો (૧૩-૧૪) હોય છે.

×ગદ્યઘંટિયિસુ માયે જ્ઞેગે વેદે કક્ષાયણાણે ચ,
સંજમદંસણુલેરસા ભવિયા સમ્મત્ત સણિણુ આધારે.

અર્થ:— ૧. ગતિ [ચાર]. ૨-ઇન્દ્રિય [પાંચ]. ૩-કાય [છ], ૪-યોગ [ત્રણ], ૫-વેદ [ત્રણ], ૬-કષય [પચીસ]. ૭-જ્ઞાન [આઠ], ૮-સંયમ (પાંચ તથા અસં-યમ અને સંયમાસંયમ) ૯-દર્શન [ચાર], ૧૦-લેશ્યા [છ], ૧૧-ભવ્યત્વ [જો], ૧૨-સમ્યક્ત્વ [છ] ૧૩-સન્નિ-ત્વ [જો] અને ૧૪-આધાર (જો) એ ચૌદ માર્ગજ્ઞાનો છે. મિચ્છો સાસણુ મિસ્સો અવિરહસમ્મો દેસ વિરહો ય । વિરહા પમત્ત ઈદરો અપુવ્વ અણિયઠ્ઠુ સુહુમો ય ॥ ઉવસંત ખીણુમોહો સજ્જેગકેવલિણિણો અજ્જેગી ય । અઉદસ જીવસમાસા કમેણુ સિદ્ધા ય જ્ઞાદવ્વા ॥
ગુણસ્થાનોનાં નામ અને લક્ષણ

૨૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

૮ અને ૯. સિદ્ધત્વ અને વિશ્વસા

ઉદ્વેગમનત્વ અધિકાર

ણિક્મમા અઠ્ઠગુણા કિંચૂણા ચરમદેહદો સિદ્ધા ।

લોચગ્ગઠિદા ણિચ્ચા ઉપ્પાદવયેહિં સંજુત્તા ॥૧૪॥

નિષ્કર્મ્માણઃ અષ્ટગુણાઃ ક્વિચિદૂનાઃ ચરમદેહતઃ સિદ્ધાઃ

લોકાગ્રસ્થિતા;નિત્યાઃ ઉત્પાદવ્યયામ્મ્યાંસંયુક્તાઃ ॥૧૪॥

૧ મિથ્યાત્વ:-મિથ્યાદર્શનના ઉદયથી સાચા દેવ, શાસ્ત્ર, ગુરુ અને તત્ત્વોનું શ્રદ્ધાન ન થવું.

૨. સાસાદન:-સમકિત છોડીને મિથ્યાત્વ તરફ જવું.

૩. મિશ્ર:- સમકિત અને મિથ્યાત્વના એકીસાથે પરિણામોનું થવું.

૪. અવિરત સમ્યક્ત્વ:-સમકિત થઇ જાય પણ કોઈ પ્રકારના વ્રત અને ચારિત્ર ધારણ ન કરે.

૫: દેશ સંયત:-સમકિત સહિત એક દેશ (અંશે) ચારિત્રનું પાળવું.

૬. પ્રમત્ત સંયત:-અહિંસાદિ મહાવ્રતોને પાળે છે પરંતુ પ્રમાદ સહિત છે.

૭, અપ્રમત્ત સંયત;- પ્રમાદરહિત થઈને માત્ર આત્મસ્વરૂપમાં સાવધાન રહે છે.

૮. અપૂર્વકરણ;-સાતમા ગુણસ્થાનની ઉપર પોતાની વિશુદ્ધતામાં અપૂર્વરૂપે ઉન્નતિ કરવી.

૯. અનિવૃત્તિકરણ:-આઠમા ગુણસ્થાનથી અધિક ઉન્નતિ કરવી.

૧૦. સૂક્ષ્મ સામ્પરાય:- (સૂક્ષ્મ ક્ષપાય) સર્વે ક્ષપાયોનો ઉપશમ અથવા ક્ષય થવો, માત્ર લોભ ક્ષપાયનું સૂક્ષ્મ રૂપે રહેવું.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૨૩

અન્વયાર્થ;-[નિષ્કર્મણ:] જ્ઞાનાવરણ આદિ આઠ કર્મરહિત. [અષ્ટગુણા:] સમ્યક્ત્વાદિ* આઠ ગુણો સહિત, [ચરમદેહત:] અન્તિમ શરીરથી [કિંચિદુના:] કાંઈક ન્યૂન [નિત્યા;] દ્રુવ-અવિનાશી [ઉત્પાદવ્યયાભ્યાં] ઉત્પાદ અને વ્યયથી [સંયુક્તાઃ] સહિત જીવ (સિદ્ધાઃ) સિદ્ધ છે. આ સિદ્ધત્વ અધિકાર છે.

કર્મ રહિત જીવોનો ઊર્ધ્વગમન સ્વભાવ હોવાથી (લોકાગ્રસ્થિતાઃ) ત્રણ લોકના અગ્રભાગે સ્થિત રહે છે. આ વિસ્ત્રસા ઊર્ધ્વગમનત્વ* અધિકાર છે.

૧૨. ઉપશાન્ત કષાયઃ- (ઉપશાન્તમોહ) કષાયોનો ઉપશમ થઈ જવો તે.

૧૨, ક્ષીણ કષાયઃ- (ક્ષીણ મોહ) કષાયોનો ક્ષય થઈ જવો.

૧૩. સયોગી કેવલીઃ-કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય છતાં યોગની પ્રવૃત્તિ હોય.

૧૪. અયોગી કેવલીઃ- કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી મન, વચન, કાયાની પ્રવૃત્તિ પણ બંધ થતી જાય છે.

આ પછી જીવને “સિદ્ધ” કહેવાય છે.

સમત્તાણાણદંસણવીરિયસુહુમં તહેવ અવગહણું
અગુરુલહુઅવ્વવાહં અકુગુણા હુંતિ સિદ્ધાણું.

અર્થઃ-૧. મોહનીય કર્મના અભાવથી સમ્યક્ત્વ. ૨. જ્ઞાનાવરણીય કર્મના અભાવથી જ્ઞાન, ૩. દર્શનાવરણીય કર્મના અભાવથી દર્શન. ૪. અન્તરાય કર્મના અભાવથી વીર્ય, ૫, નામકર્મના અભાવથી સૂક્ષ્મત્વ. ૬. આયુકર્મના

૨૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ:—સિદ્ધ ભગવાન જ્ઞાનાવરણ આદિ આઠ કર્મોથી રહિત અને સમ્યક્ત્વ આદિ આઠ ગુણો સહિત હોય છે, સિદ્ધ અથવા મુક્ત જીવને આત્માના પ્રદેશો, છોડેલા આગલા શરીરથી કાંઈક ઓછે આકારે હોય છે. તેની અંદર ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રોવ્ય ગુણ રહે છે. લોકના ઉપરના ભાગમાં સિદ્ધશિલા છે, તેની ઉપર તનુવાતવલયમાં અનંતાનંત સિદ્ધ રહે છે. લોકની આગળ અલોકમાં, ધર્માસ્તિકાય નહિ હોવાના કારણે, સિદ્ધના જીવો જઈ શકતા નથી.

જીવ અધિકાર સંપૂર્ણ

અભાવથી અવગાહના ૭. ગોત્ર કર્મના અભાવથી અગુરુ લઘુ અને ૮. વેદનીય કર્મના અભાવથી અવ્યાખ્યા આ બધા ગુણો સિદ્ધમાં હોય છે. આઠ કર્મના અભાવથી આઠ ગુણ હોય છે.

પયડિઠ્ઠિદિઅણુભાગપ્પદેસળંધેહિ સંવદો મુકકો ।

ઉડ્ઠં ગચ્છદિ સેસા વિદિસાવજ્જં ગદિં જંતિ ॥

અર્થ:—પ્રકૃતિ, સ્થિતિ અનુભાગ અને પ્રદેશબંધથી મુક્ત થઈને જીવ ઊર્ધ્વગમન કરે છે, સંસારી જીવ વિદિશાઓમાં નહિ જતાં આકાશના પ્રદેશોની પંક્તિને અનુસાર બાકીની ૭ દિશાઓ (પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, ઉપર અને નીચે) તરફ જાય છે.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૨૫

અજીવ તત્વના ભેદ:—

અજીવો પુણ ણેયો પુગ્ગલ ધમ્મો અધમ્મ આયાસં ।
કાલો પુગ્ગલ મુત્તો રૂપાદિગુણો અમુત્તિ સેસા દુ ॥૧૫॥
અજીવઃ પુનઃ જ્ઞેયઃ પુદ્ગલઃ ધર્મઃ અધર્મઃ આકાશમ્ ।
કાલઃ પુદ્ગલઃ મૂર્ત્તિઃ રૂપાદિગુણઃ અમૂર્ત્તિઃ શેષાઃ તુ ॥૧૫॥

અન્યથાર્થઃ—[પુનઃ] વળી (પુદ્ગલઃ) પુદ્ગલ.
(ધર્મઃ) ધર્મ, (અધર્મઃ) અધર્મ, (આકાશમ્)
આકાશ અને (કાલઃ) કાલ અને (અજીવઃ) અજીવ
દ્રવ્ય (જ્ઞેયઃ) જાણવા. તેની અંદર (પુદ્ગલઃ) પુદ્ગલ
દ્રવ્ય (રૂપાદિગુણઃ) રૂપાદિ ગુણવાળું (મૂર્ત્તિઃ) મૂર્ત્તિક
છે. (તુ) અને (શેષા) બાકીના દ્રવ્યો (અમૂર્ત્તિઃ)
અમૂર્ત્તિક (અરૂપી) છે.

ભાવાર્થઃ— અજીવ દ્રવ્યના પાંચ ભેદ છે.
૧-પુદ્ગલ, ૨-ધર્મ, ૩-અધર્મ, ૪-આકાશ, ૫-કાલ
તેમાં પુદ્ગલ દ્રવ્ય મૂર્ત્તિક+ છે અને બાકીનાં ચાર
દ્રવ્યો અમૂર્ત્તિકx છે.

પુદ્ગલ દ્રવ્યની પર્યાયો.

સદ્દો બંધો સુદ્દુમો થૂલો સંઠાણ ભેદ તમ છાયા ।
હજ્જોદાદવસહિયા પુગ્ગલદવ્વસ પજ્જાયા ॥ ૧૬ ॥

+ રૂપાદિ ગુણો મુત્તો અર્થાત્ જેમાં રૂપ, રસ, ગન્ધ
અને સ્પર્શ ગુણ હોય તેને મૂર્ત્તિક કહે છે.

x જે દ્રવ્યમાં રૂપ આદિ ન હોય તેને અમૂર્ત્તિક કહે છે.

૨૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

શબ્દ: બન્ધ: સૂક્ષ્મ: સ્થૂલ: સંસ્થાનભેદતમશ્છાયા: ।
ઉદ્યોતાતપસહિતા: પુદ્ગલદ્રવ્યસ્ય પર્યાયા: ॥૧૬॥

અન્વયાર્થ:—(શબ્દ) શબ્દ, (બંધ;) બંધ, (સૂક્ષ્મ:) સૂક્ષ્મ, (સ્થૂલ:) સ્થૂળ, (સંસ્થાન) આકાર, (ભેદ) બંડ, (તમ:) અંધકાર, (છાયા) છાયા, (ઉદ્યો-તાતપસહિતા:) ઉદ્યોત અને આતપ સહિત (પુદ્ગલ દ્રવ્યસ્ય) પુદ્ગલ દ્રવ્યની (પર્યાયા) પર્યાયો છે.

ભાવાર્થ:—પુદ્ગલ દ્રવ્યની શબ્દ વગેરે દશ* પર્યાયો છે.

ધર્મ દ્રવ્યનું લક્ષણ

ગૃહપરિણયાણ ધર્મો પુગ્ગલજીવાણ ગમણસહયારી ।
તોયં જહ મચ્છાણં અચ્છંતા ણેવ સો ણેઈ ॥૧૭॥
ગતિપરિણતાનાં ધર્મં: પુદ્ગલજીવાનાં ગમનસહકારી ।
તોયં યથા મત્સ્યાનાં અગચ્છતાં નૈવ સઃ નયતિ ॥૧૭॥

* ૧. વીણા વગેરેનો સ્વર તે શબ્દ. ૨. લાખ અને લાન્ડી વગેરેનું બેડાનું તે બંધ. ૩. ઇન્દ્રિયો દ્વારા અગ્રાણ તે સૂક્ષ્મ. ૪. ઇન્દ્રિયો દ્વારા ગ્રાણ તે સ્થૂલ. ૫, ત્રિકોણ, ચતુર્કોણ, ગોળ વગેરે તે આકાર. ૬. સ્કંધનો કોષપણુ ભાગ તે બંડ. ૭. દષ્ટિને રોકે તે અંધકાર. ૮, તડકામાં મનુષ્યની છાયા તથા દર્પણમાં મુખાદિ દેખાય તે છાયા, પ્રતિબિમ્બ. ૯. ચંદ્રમા અથવા ચન્દ્રકાન્તમણિનો પ્રકાશ તે ઉદ્યોત. ૧૦. સૂર્ય અથવા સૂર્યકાન્તમણિનો પ્રકાશ તે આતપ.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૨૭

અન્વયાર્થ:— (ગતિ પરિણતાનાં) ગતિમાં પરિણુમેલા (પુદ્ગલ જીવનાં) પુદ્ગલ અને જીવોને (ગમન સહકારી) ચાલવામાં સહાયતા કરવાવાળું (ધર્મ) ધર્મ દ્રવ્ય છે. (યથા) જેવી રીતે(મત્સ્યાનાં) માછલીઓને (તોચં) પાણી ચાલવામાં સહાયતા કરે છે પણ (સઃ) તે ધર્મ દ્રવ્ય (અગચ્છતાં) નહિ ચાલવાવાળાને (નૈવ નયતિ) કદાપિ ચલાવતું નથી.

ભાવાર્થ:—જીવ અને પુદ્ગલ દ્રવ્ય જ હાલી ચાલી શકે છે. ખીજાં દ્રવ્યો તેમ કરી શકતા નથી. જીવ અને પુદ્ગલ દ્રવ્યોને ચાલવામાં ધર્મદ્રવ્ય સહાયતા કરે છે, પ્રેરણા કરતું નથી. પાણી માછલીને ચાલવામાં સહાયતા કરે છે પણ માછલીને ચાલવા માટે પ્રેરણા કરતું નથી, બળજબરીથી ચલાવતું નથી. અગાસી અથવા માળ ઉપર ચડવા માટે સીડી મદદ કરે છે, પણ પ્રેરણા કરતી નથી.

વિશેષ—ધર્મ અને અધર્મ શબ્દથી પુણ્ય અને પાપ સમજવું નહિ. પણ આ બે દ્રવ્યો જૈનધર્મમાં સ્વતંત્ર માનવામાં આવ્યાં છે.

અધર્મ દ્રવ્યનું લક્ષણ.

ઠાણજુદાગ અધર્મો પુગલજીવાણ ઠાણસહયારી ।
છાયા જહ પહિયાણં ગચ્છંતા જેવ સો ધરઈ ॥૧૮॥
સ્થાનયુતાનાં અધર્મ પુદ્ગલજીવાનાં સ્થાનસહકારી ।
છાયા યથા પથિકાનાં ગચ્છતાં નૈવ સઃ ધરતિ ॥૧૮॥

૨૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકૃષ્ણકુંઠ-

અન્વયાર્થઃ—[સ્થાનયુતાનાં] સ્થિર રહેવાવાળા [પુદ્ગલ જીવાનાં] પુદ્ગલ અને જીવ દ્રવ્યોને [સ્થાનસહકારી] સ્થિર રહેવામાં સહાયતા કરવાવાળું [અધર્મઃ] અધર્મ દ્રવ્ય છે. [યથા] જેવી રીતે [પથિકાનાં] મુસાફરોને [છાયા] છાયા સ્થિર રહેવામાં સહાયતા કરે છે, પણ [સઃ] તે અધર્મ દ્રવ્ય [ગચ્છતાં] ચાલવાવાળા જીવ અને પુદ્ગલ દ્રવ્યોને [નૈવ ધરતિ] કદાપિ રોકી રાખતું નથી.

ભાવાર્થઃ—સ્થિર રહેવાવાળા જીવ અને પુદ્ગલ દ્રવ્યોને સ્થિર રહેવામાં અધર્મ દ્રવ્ય સહાય કરે છે. જે મુસાફર રોકાવા ઇચ્છે તે આડની છાયા તેને સહાયતા કરે છે, પણ જે ચાલવા ઇચ્છે તે આડની છાયા તે મુસાફરને રોકવાની પ્રેરણા કરતી નથી.

આકાશ દ્રવ્યનું લક્ષણ.

અવગાસદાણજોગ્ગં જીવાદીણં વિચાણ આયાસં ।
જેણ્ણં લોગાગાસં અલ્લોગાગાસમિદિ દુવિહં । ૧૯ ।
અવકાશદાનયોગ્યં જીવાદીનાં વિજાનીહિ આકાશમ્
જૈનં લોકાકાશં અલોકાકાશં ઇતિ દ્વિવિધમ્ । ૧૯ ।

અન્વયાર્થઃ—[જીવાદીનાં] જીવ આદિ દ્રવ્યોને (અવકાશદાનયોગ્યં) અવકાશ દેવાવાળું (જૈનં) જિનેન્દ્ર ભગવાને દર્શાવેલું (આકાશં) આકાશ દ્રવ્ય (વિજાનીહિ) જાણવું. આ આકાશ

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૨૯

દ્રવ્ય (લોકાકાશં) લોકાકાશ અને (અલોકાકાશં) અલોકાકાશ (इति) એમ દ્વિવિધં) બે પ્રકારનું છે.

ભાવાર્થ:—જીવ વગેરે સર્વ દ્રવ્યોને આકાશ અવકાશ આપે છે. આકાશ દ્રવ્ય આખા લોકમાં વ્યાપીને રહેલ છે ત્રણલોકની બહાર કોઈ દ્રવ્ય રહેતું નથી તેથી તેને અલોકાકાશ કહે છે. ત્રણ લોકની અંદર બધાં દ્રવ્યો રહે છે તેથી તેને લોકાકાશ કહે છે. આકાશ દ્રવ્ય અનંત અને અમૂર્તિંક છે.

घम्माधम्मा कालो पुग्गलजीवा य सन्ति जावदिये ।
आयासे सो लोगो ततो परदो अलोगुत्तो ॥ २० ॥

धर्माधर्मौ काल; पुद्गलजीवाः च सन्ति यावतिके ।

आकाशे सः लोकः ततः परतः अलोकः उक्तः ।। २०।।

અન્વયાર્થ:—[યાવતિકે] જેટલા [આકાશે] આકાશમાં [ધર્માધર્મૌ] ધર્મ દ્રવ્ય, અધર્મ દ્રવ્ય, [કાલઃ] કાળ દ્રવ્ય [ચ] અને [પુદ્ગલજીવા] પુદ્ગલ દ્રવ્ય અને જીવ દ્રવ્ય [સન્તિ] રહેલાં છે. [સઃ] તેને [લોકઃ] લોકાકાશ+ કહેવાય છે,

+ यत्र पुण्यपापफललोकनं स लोकः अर्थः—જ્યાં પુણ્ય અને પાપનાં સુખ અને દુઃખરૂપ ફળ જોવામાં આવે તેને લોક કહે છે. આ જીવમાં જોવામાં આવે છે. જીવ દ્રવ્ય લોકાકાશમાં જ રહે છે. અથવા:—लोक्यन्ते दृश्यन्ते जीवादि पदार्थाः यत्र स लोकः ॥ अर्थ.— જ્યાં જીવ વગેરે દ્રવ્યો જોવામાં આવે તેને લોક કહે છે.

૩૦ : દ્રવ્યસંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકૃંદકુંદ-

[તતઃ] લોકાકાશથી [પરતઃ] બહાર છે તેને
[અલોકઃ] અલોકાકાશ [ઉક્તઃ] કહેવામાં આવે છે.

ભાવાર્થઃ—જેટલા સ્થાનમાં બધાં દ્રવ્યો માલૂમ પડે તેને લોકાકાશ કહે છે અને લોકાકાશમાંથી બહાર કેવળ આકાશ છે તેને અલોકાકાશ કહે છે.

લોકના ત્રણભાગ છે: ઉર્ધ્વલોક, મધ્યલોક અને અધોલોક. આને જ ત્રણ લોક કહેવામાં આવે છે અને તેને જ લોકાકાશ કહેવામાં આવે છે. તેનાથી બહાર અનન્ત અલોકાકાશ રહેલો છે.

કાળદ્રવ્યનું લક્ષણ અને તેના ભેદોનું સ્વરૂપ.

દઢવપરિવટ્ટરૂવો જો સો કાલો હવેઙ વવહારો ।
પરિણામાદીલક્ષ્વો વટ્ટળલક્ષ્વો ય પરમટ્ટો ॥૨૧॥
દ્રવ્યપરિવર્તનરૂપઃ યઃ સઃ કાલઃ ભવેત્ વ્યવહારઃ ।
પરિણામાદિલક્ષ્યઃ; વર્ત્તનાલક્ષ્ણઃ; ચ પરમાર્થઃ ॥૨૧॥

અન્વયાર્થઃ— [યઃ] જે [દ્રવ્યપરિવર્તનરૂપઃ] દ્રવ્યના બહલવામાં મિનિટ, કલાક, દિવસ, માસ વગેરે રૂપ છે અને [પરિણમાદિ લક્ષ્યઃ] પરિણુમન આદિ લક્ષણોથી જાણી શકાય છે [સઃ] તે [વ્યવહાર-કાલઃ] વ્યવહારકાળ [ભવેત્] છે [ચ] અને [વર્ત્તનાલક્ષ્ણઃ] વર્તના લક્ષણવાળો [પરમાર્થઃ] પરમાર્થ કાળ છે.

-કેશનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૩૧

ભાવાર્થ:- જે જીવાદિક દ્રવ્યોના પરિણમનમાં સહકારી છે તેને કાળદ્રવ્ય કહે છે. તેના બે ભેદ છે:- ૧. વ્યવહારકાળ ૨. પરમાર્થકાળ અથવા નિશ્ચયકાળ.

સમય, ઘડી, પહોર, દિવસ વગેરે વ્યવહાર કાળ કહેવાય છે. કુંભારના ચાકડાની ખીલીની માફક જે પદાર્થોના પરિણમનમાં સહકારી છે તેને પરમાર્થ અથવા નિશ્ચયકાળ કહે છે. પદાર્થોના પલટવામાં જે સહકારી છે તેને જ વર્તના કહેવામાં આવે છે. વર્તના લક્ષણવાળા કાલાણુ રૂપ નિશ્ચયકાળ છે.

નિશ્ચય કાળનું વિશેષ લક્ષણ.

લોચાયાસપદેસે इक्केक्के जे ठिया हु इक्केक्का ।
 रयणाणं रासीमिव ते कालाणू असंखदव्वाणि ।२२।
 लोकाकाशप्रदेशे एकैकस्मिन् ये स्थिता;हि एकैका; ।
 रत्नानां राशि; इव ते क'लाणव; असंख्यद्रव्याणि ।२२।

અન્વયાર્થ:-[एकैकस्मिन्] એક એક [લોકાકાશપ્રદેશે] લોકાકાશ પ્રદેશ ઉપર [યે] જે [एकैका:] એકએક [कालाणव:] કાળનાં આણુઓ [रत्नानां] રત્નોનાં [राशि: इदं] ઢગલાની માફક [हि] જુદાં જુદાં [स्थिता:] રહેલાં છે. (તે) તે કાલાણુઓ (અસંખ્ય દ્રવ્યાણિ) અસંખ્ય દ્રવ્યો છે.

ભાવાર્થ:-લોકાકાશના પ્રત્યેક પ્રદેશ ઉપર

૩૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

રત્નોની રાશિની માફક કાલાણુઓ અલગ અલગ રહેલાં છે. જેવી રીતે રત્નોનો ઠગલો કરવાથી દરેક રત્ન અલગ અલગ રહે છે તેવી રીતે લોકાકાશના પ્રત્યેક પ્રદેશ ઉપર એક એક કાલાણુ અલગ અલગ છે. લોકાકાશના પ્રદેશ અસંખ્યાત હોવાને કારણે દાલદ્રવ્ય પણ અસંખ્યાત દ્રવ્ય છે. આ કાલાણુઓના નિમિત્તથી બધા દ્રવ્યોની અવસ્થા પલટાય છે.

દ્રવ્યોનો ઉપસંહાર અને અસ્તિકાય.

एवं छब्भेयमिदं जीवाजीवप्रभेददो द्रव्यं ।
उक्तं कालवियुक्तं णायव्वा पंच अस्तिकाया दु ॥२३॥
एवं षड्भेदं इदं जीवाजीवप्रभेदतः द्रव्यम् ।
उक्तं कालवियुक्तम् ज्ञातव्या पंच अस्तिकायाः तु ।

અન્વયાર્થઃ—[એવં] આ પ્રમાણે (જીવાજીવ પ્રભેદત) જીવ અને અજીવના પેટા ભેદોથી (ઇદં) આ (દ્રવ્યં) દ્રવ્ય (ષડ્ભેદં) છ પ્રકારે (ઉક્તં) કહેવામાં આવ્યું છે. (તુ) વળી તેમાં (કાલવિયુક્તમ્) કાળદ્રવ્ય સિવાય (પંચ અસ્તિકાયઃ) પાંચ અસ્તિકાય (જ્ઞાતવ્યાઃ) જાણવા.

ભાવાર્થઃ—દ્રવ્યના મુખ્ય બે ભેદ છે. જીવ અને અજીવ. અજીવના પુદ્ગલ, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ અને કાળ એ પાંચ ભેદ છે; કુલ દ્રવ્ય છ

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૩૩

છે. આમાંથી કાળ સિવાય બાકીનાં પાંચ દ્રવ્યો
'પંચાસ્તિકાય' કહેવાય છે.

અસ્તિકાયનું લક્ષણ

સંતિ જદો તેણેદે અત્થીતિ મળંતિ જિણવરા જમ્હા ।
કાયા ઇવ્વ બહુદેસા તમ્હા કાયાય અત્થિકાયા ચ ॥૨૪॥
સન્તિયત્તઃ તેન એતે અસ્તિ ઇતિ મળન્તિ જિનવરાઃ યસ્માત્ ।
કાયાઃ ઇવ્વ બહુદેશાઃ તસ્માત્ કાયાઃ ચ અસ્તિકાયાઃ ચ ॥

અન્વયાર્થ:—[યતઃ] જેથી કરીને [એતે] પાંચ
અસ્તિકાય [સન્તિ] છે [તેન, તે કારણથી [જિનવરાઃ]
જિનેન્દ્ર ભગવાન [અસ્તિ] “ અસ્તિ ” [ઇતિ] એમ
[મળન્તિ] કહે છે. [યસ્માત્] જેથી કરીને [કાયાઃ-
ઇવ] કાયાની માફક [બહુદેશાઃ] ઘણા પ્રદેશવાળા
છે. [તસ્માત્] તે કારણથી [કાયાઃ] “ કાય ”
કહેવાય છે. [ચ] અને ભેગા મળીને [અસ્તિકાયાઃ]
અસ્તિકાય કહેવાય છે.

ભાવાર્થ:—જીવ, પુદ્ગલ, ધર્મ; અધર્મ અને
આકાશ એ પાંચ દ્રવ્યો છે તેને ‘ અસ્તિ ’ કહેવામાં
આવ્યા છે. કાયાની માફક બહુ પ્રદેશી છે માટે
તેને ‘ કાય ’ કહે છે. આ કારણથી આ પાંચ દ્રવ્યો
‘અસ્તિકાય’ છે. કાલાણુ એક એક પ્રદેશવાળો
હોય છે, તેથી તેને કાયસંજ્ઞા નથી. તેની અંદર
અસ્તિપણું છે, કાયપણું નથી, એ કારણથી તેને
અસ્તિકાયમાં ગણેલ નથી.

૩૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

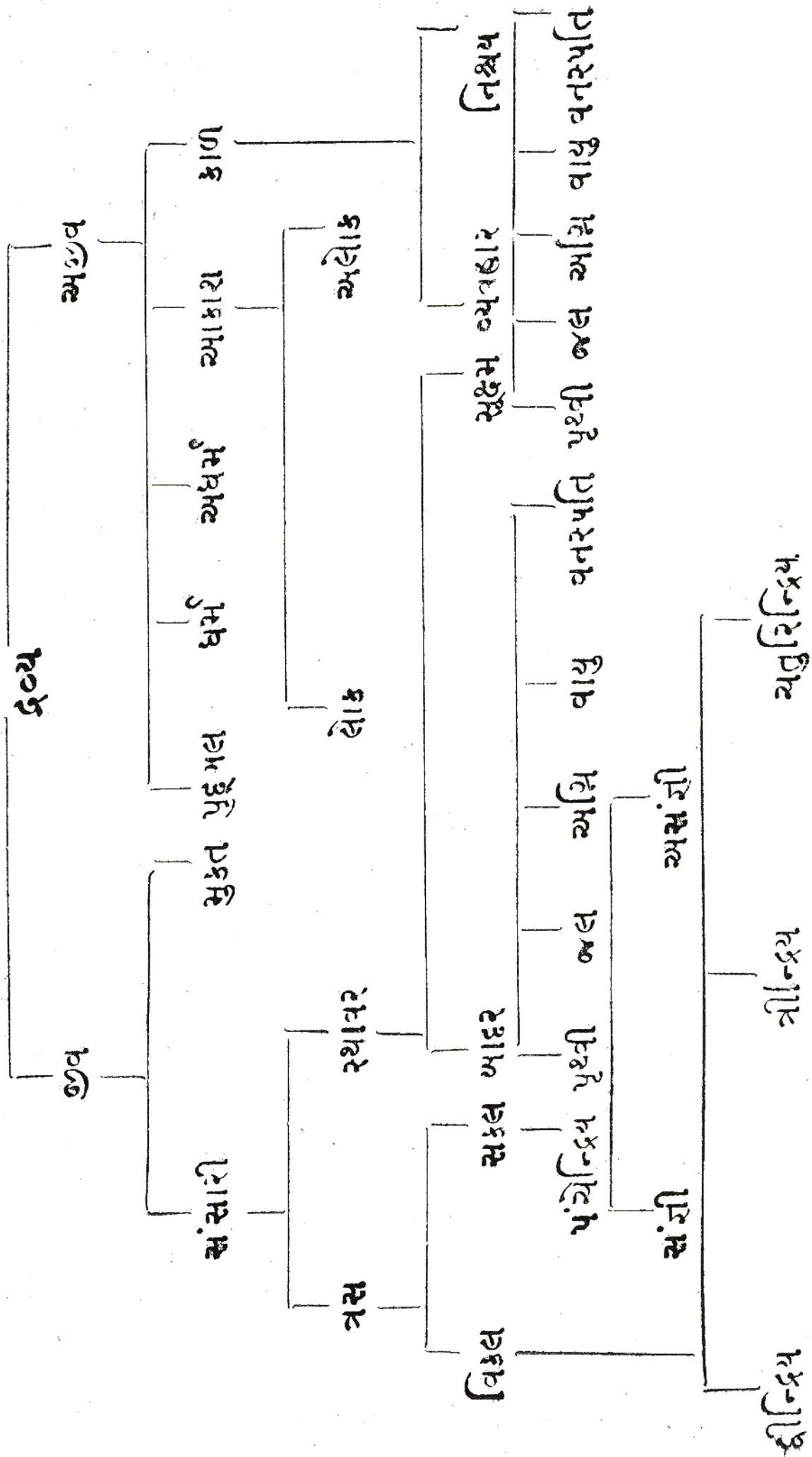
ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

દ્રવ્યોની પ્રદેશ સંખ્યા

હોંતિ અસંખ્યાજીવે ધમ્માધમ્મે અણંત આયાસે ।
મુત્તે તિવિહ પદેસા કાલસેગો તેણસો કાઓ ॥૨૫॥
भवन्ति असंख्याः जीवे धर्माधर्म योः अनन्ताः आकाशे
मूर्त्ते त्रिविधाः प्रदेशाः कालस्य एकः न तेन सः कायः ।

અન્વયાર્થઃ—[જીવે] એક જીવમાં. (ધર્મા-
ધર્મયોઃ) ધર્મ અને અધર્મ દ્રવ્યોમાં (અસંખ્યાઃ)
અસંખ્યાત, (આકાશે) આકાશ દ્રવ્યમાં (અનન્તાઃ)
અનંતા અને (મૂર્તે) પુદ્ગલમાં (ત્રિવિધાઃ) ત્રણ
પ્રકારનાં એટલે સંખ્યાતા, અસંખ્યાતા અને અનંતા
(પ્રદેશાઃ) પ્રદેશો છે, અને (કાલસ્ય) કાળ દ્રવ્યનો
(એકઃ) એક પ્રદેશ છે (તેન) તેથી (ન સઃ કાયઃ)
તે કાળદ્રવ્ય કાયવાન નથી.

ભાવાર્થઃ—એક જીવ સમસ્ત લોકાકાશમાં
પ્રસરીને રહી શકે છે, લોકાકાશના અસંખ્યાતા
પ્રદેશ છે તેથી જીવ અસંખ્યાત પ્રદેશવાળો છે.
ધર્મ અને અધર્મદ્રવ્ય પણ સમસ્ત લોકાકાશમાં
તલમાં તેલની માફક ફેલાયેલ છે, તેથી તે બન્ને
દ્રવ્યો પણ અસંખ્યાત પ્રદેશવાળા છે. આકાશના
અનન્ત પ્રદેશ છે, કારણકે આકાશ લોકાકાશની
બહાર પણ છે, તેની કોઈ મર્યાદા નથી. પુદ્ગલ
દ્રવ્યના અનંતા પરમાણુઓ છે, પરંતુ એક પર-
માણુ અલગ પણ હોય છે અને ઊં, ચાર, વીસ,

૩૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

હજાર, લાખ વગેરે પરમાણુઓ મળીને નાનો અથવા મોટો સ્કન્ધ થાય છે. આ કારણથી પુદ્ગલને સંખ્યાત, અસંખ્યાત તથા અનંત પ્રદેશવાળો કહેવામાં આવેલ છે. કાલના આણુ એક એક અલગ રહે છે, તે મળીને સ્કન્ધ થતો નથી. આ કારણથી કાલદ્રવ્ય કાયવાન નથી.

વિશેષ:-ધર્મ, અધર્મ અને આકાશ એ ત્રણ દ્રવ્યો લોકાકાશમાં અનાદિકાળથી રહે છે, તે અમૂતિક છે. તેનો પ્રદેશ એક બીજા પ્રદેશને રોકતો નથી. જલ, રાખ અને રેતી વગેરે મૂર્તિક પદાર્થોમાં પણ વિરોધ હોતો નથી. અનાદિકાળથી સંબંધ રાખવાળા અમૂર્તિક દ્રવ્યોમાં કાંઈ વિરોધ આવતો નથી.

પુદ્ગલ પરમાણુ કાયવાન છે.

एयपसो वि अणू णाणाखंधप्पदेसदो होदि ।

बहुदेसो उवयारा तेण य काओ भणंति सव्वण्हु ॥२६॥

एकप्रदेशः अपि अणुः नानास्कन्धप्रदेशतः भवति ।

बहुदेशः उपचारात् तेन च कायः भणन्ति सर्वज्ञाः ॥२६॥

અન્વયાર્થઃ—[એક પ્રદેશઃ અપિ] એક પ્રદેશવાળો હોવા છતાં (અણુઃ) પુદ્ગલ પરમાણુ (નાના સ્કન્ધ પ્રદેશતઃ) વિવિધ સ્કન્ધરૂપ પ્રદેશવાળો થતો હોવાના કારણે (બહુદેશઃ) બહુ પ્રદેશી (ભવતિ) થાય છે (ચ) અને (તેન) તે કારણથી (સર્વજ્ઞાઃ) સર્વજ્ઞ

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૩૭

દેવ પુદ્ગલપરમાણુને (ઉપચારાત્) ઉપચારથી (કાયઃ) કાયવાન (મળન્તિ) કહે છે.

ભાવાર્થ:—પુદ્ગલનો એક પરમાણુ અનેક પ્રકારના સ્કન્ધોમાં મળવાના કારણે વિધવિધ સ્કન્ધ રૂપે થઈ શકે છે, તેથી તેને કાયવાન કહે છે. પરંતુ કાલાણુ વિધવિધ સ્કન્ધ રૂપે થઈ શકતો નથી તેથી કાલાણુ એક પ્રદેશી છે, કાયવાન નથી.

પ્રદેશનું લક્ષણ

જાવદિયં આયાસં અવિભાગીપુદ્ગલાણુવદ્વદ્ધં ।
તં સ્વ પદેસં જાણે સર્વાણુદ્વાણદાણરિહં ॥૨૭ા॥
યાવતિકં આકાશં અવિભાગીપુદ્ગલાણ્વષ્ટબ્ધમ્ ।
તં સ્વલુ પ્રદેશં જાનીહિ સર્વાણુસ્થાનદાનાર્હમ્ ॥૨૭ા॥

અન્વયાર્થ:—[યાવતિકં] જેટલું [આકાશં] આકાશ [અવિભાગી પુદ્ગલાણ્વષ્ટબ્ધં] અવિભાગી પુદ્ગલ પરમાણુદ્વારા વ્યાપ્ત છે [તં] તેને [સ્વલુ] પૂરેપૂરે [સર્વાણુસ્થાનદાનાર્હમ્] સર્વ પ્રકારના આણુઓને સ્થાન દેવા યોગ્ય [પ્રદેશં] પ્રદેશ [જાનાહિ] જાણવો.

ભાવાર્થ:—આકાશના જેટલાં ક્ષેત્રમાં પુદ્ગલનો સૌથી નાનો ટુકડો આવી જાય તેટલા ક્ષેત્રને પ્રદેશ કહે છે. આ પ્રદેશમાં ધર્મ અને અધર્મ દ્રવ્યના પ્રદેશ, કાલાણુ અને પુદ્ગલના અનેક આણુ

૩૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

લોઠાની અંદર આગની માફક સમાઈ શકે છે. આ કારણથી પ્રદેશને બધાં દ્રવ્યના અણુઓને સ્થાન દેવા યોગ્ય કહેલ છે. નાનામાં નાનો અણુ, જેના વિભાગ ન થઈ શકે તેને પરમાણુ કહે છે.

અણુવાધિકાર સંપૂર્ણ

પ્રથમ અધિકાર સંપૂર્ણ

પ્રશ્નાવલી

૧-“જિણુવરવસહેણુ” નો સ્પષ્ટ અર્થ સમજાવો.

૨-સો ઇન્દ્ર કોણુ કોણુ છે. નામ બતાવો.

૩-જીવના કેટલા અધિકાર છે? તે જ જીવ સંસારી અને તે જ જીવ મોક્ષ અધિકારમાં છે, તે કેવી રીતે?

૪-જીવને કેટલા પ્રાણુ છે? વ્યવહાર અને નિશ્ચયનયથી બતાવો.

૫-જ્ઞાનોપયોગના કેટલા અને કયા કયા ભેદ છે?

૬-અમૂર્તિંક કેને કહે છે? સંસારી જીવ મૂર્તિંક છે કે અમૂર્તિંક?

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૩૯

૭-વ્યવહાર અને નિશ્ચયનયથી જીવ કેને કર્તા અને ભોક્તા છે ? રાગાદિ ભાવને ભોક્તા છે કે નહિ ?

૮-જીવનું દેહ પ્રમાણ કેટલું છે ? સ્પષ્ટ સમજાવો.

૯-પંચેન્દ્રિય જીવ કેટલા પ્રકારના છે ? જીવ સમાસ, માર્ગણા અને ગુણસ્થાનને શો હેતુ છે ?

૧૦-અસંજી પંચેન્દ્રિયને કેટલા પ્રાણ અને કેટલી પર્યાપ્તિ હોય છે ?

૧૧-કાર્ત્ત દ્રવ્યના ઉદાહરણ સહિત લક્ષણ બતાવો. તે અસ્તિકાય કેમ નથી ? અસ્તિકાય કેને કહે છે ?

૧૨-દ્રવ્યોના પ્રદેશોની સંખ્યા બતાવો.

૧૩-પુદ્ગલના પરમાણુ અસ્તિકાય કેમ છે ?

૧૪-આકાશ કેને કહે છે ?

૧૫-પ્રદેશને બધા આણુઓને સ્થાન દેવા યોગ્ય બતાવ્યો છે, તે સમજાવો.

અધિકાર ખીજો

આસ્રવ વગેરે પદાર્થોનું વર્ણન.

આસ્રવબંધનસંવરણિજ્જરમોક્ષા સપુણ્ણપાવા જે ।

જીવાજીવવિસેસા તેવિ સમાસેણ પ્રમણામો ॥૨૮॥

આસ્રવબંધનસંવરણિજ્જરમોક્ષાઃ સપુણ્ણપાપાઃ યે ।

જીવાજીવવિશેષાઃ તાન્ અપિ સમાસેન પ્રમણામઃ ॥૨૮॥

અન્વયાર્થઃ—[યે] જે [આસ્રવબંધનસંવરણિજ્જર મોક્ષાઃ] આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા, મોક્ષ (સપુણ્ણપાપાઃ) પુણ્ય અને પાપ સહિત સાત તત્ત્વ છે તે (જીવાજીવ વિશેષાઃ) જીવ અને અજીવ દ્રવ્યના ભેદ છે (તાન્ અપિ) તેઓને પણ (સમાસેન) સંક્ષેપથી (પ્રમણામઃ) અમે કહીએ છીએ.

ભાવાર્થઃ—જીવ અને અજીવ દ્રવ્યમાં આસ્રવ વગેરે પાપ તત્ત્વ તથા પુણ્ય અને પાપ એ પદાર્થ પણ સામેલ* છે.

આત્મા ચેતન છે અને કર્મ અચેતન છે. જીવ અને કર્મનો અનાદિ કાળથી સંબંધ છે. આસ્રવ

* જીવ, અજીવ, આસ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષ આ સાત તત્ત્વો છે આમાં પુણ્ય અને પાપ મેળવવાથી નવ પદાર્થ કહેવામાં આવે છે. મોક્ષમાર્ગમાં આ નવ પદાર્થ અવશ્ય જાણવા યોગ્ય છે. આસ્રવ વગેરેમાં જીવ અને અજીવ એટલે કે આત્મા અને કર્મ બંનેનો

-કહાનનૈનશાસ્ત્રમાળા.

નવ પદાર્થોનું વર્ણન : ૪૧

વગેરે જીવ તેમજ અજીવ બન્નેને થાય છે; જેમકે જીવાશ્રવ-અજીવાશ્રવ વિગેરે; આવી રીતે બધું સમજવું જોઈએ.

અજીવાશ્રવ વિગેરેથી દ્રવ્યાશ્રવ વિગેરે જાણવું જોઈએ, અને જીવાશ્રવ વિગેરેથી ભાવાશ્રવ વિગેરે સમજવું જોઈએ.

દ્રવ્યાશ્રવ અને ભાવાશ્રવ વિગેરે દ્વારા આગળ વર્ણન કરવામાં આવશે.

ભાવ આશ્રવ અને દ્રવ્ય આશ્રવનું લક્ષણ આસવદિ જેણ કર્મ્મં પરિણામેણપ્પણો સ વિણ્ણેઓ । ભાવાસવો જિણુત્તો કર્મ્માસવણં પરો હોદિ ॥૨૯॥ આસવતિ યેન કર્મ્મં પરિણામેન આત્મનઃ સઃ વિજ્ઞેયઃ । ભાવાસવઃ જિનોક્તસ્રઃ કર્મ્માસવણં પરઃ ભવતિ ॥૨૯॥

અન્વયાર્થઃ—[આત્મનઃ] આત્માના (યેન) જે (પરિણામેન) પરિણામથી (કર્મ્મ) કર્મ (આસવતિ) આવે છે (સો) તેને (જિનોક્તઃ) જિનેશ્વર ભગવાને કહેલો. (ભાવશ્રવઃ) ભાવઆશ્રવ (વિજ્ઞેયઃ) જાણવો જોઈએ અને (કર્મ્માસવણં) પુદ્ગલ કર્મનું આવવું તે (પરઃ) દ્રવ્યાશ્રવ (ભવતિ) છે.

સંબંધ છે. કર્મ રહિત આત્મા શુદ્ધ એટલે કે મુક્ત કહેવાય છે.

જીવ અને અજીવમાં છ દ્રવ્ય, સાત તત્ત્વ અને નવ પદાર્થોનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

૪૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ:— જીવોને કર્મબંધનાં કારણને આશ્રવ કહે છે. તેના જે ભેદ છે-દ્રવ્યાશ્રવ અને ભાવાશ્રવ. આત્માના જે રાગાદિ ભાવોથી પુહ્ગલ દ્રવ્ય કર્મરૂપ થાય છે તે ભાવોને ભાવાશ્રવ કહે છે. અને જે પુહ્ગલ દ્રવ્યકર્મરૂપ પરિણમન કરે છે તેને દ્રવ્યાશ્રવ કહે છે.

ભાવાશ્રવોના નામ અને તેના ભેદ.

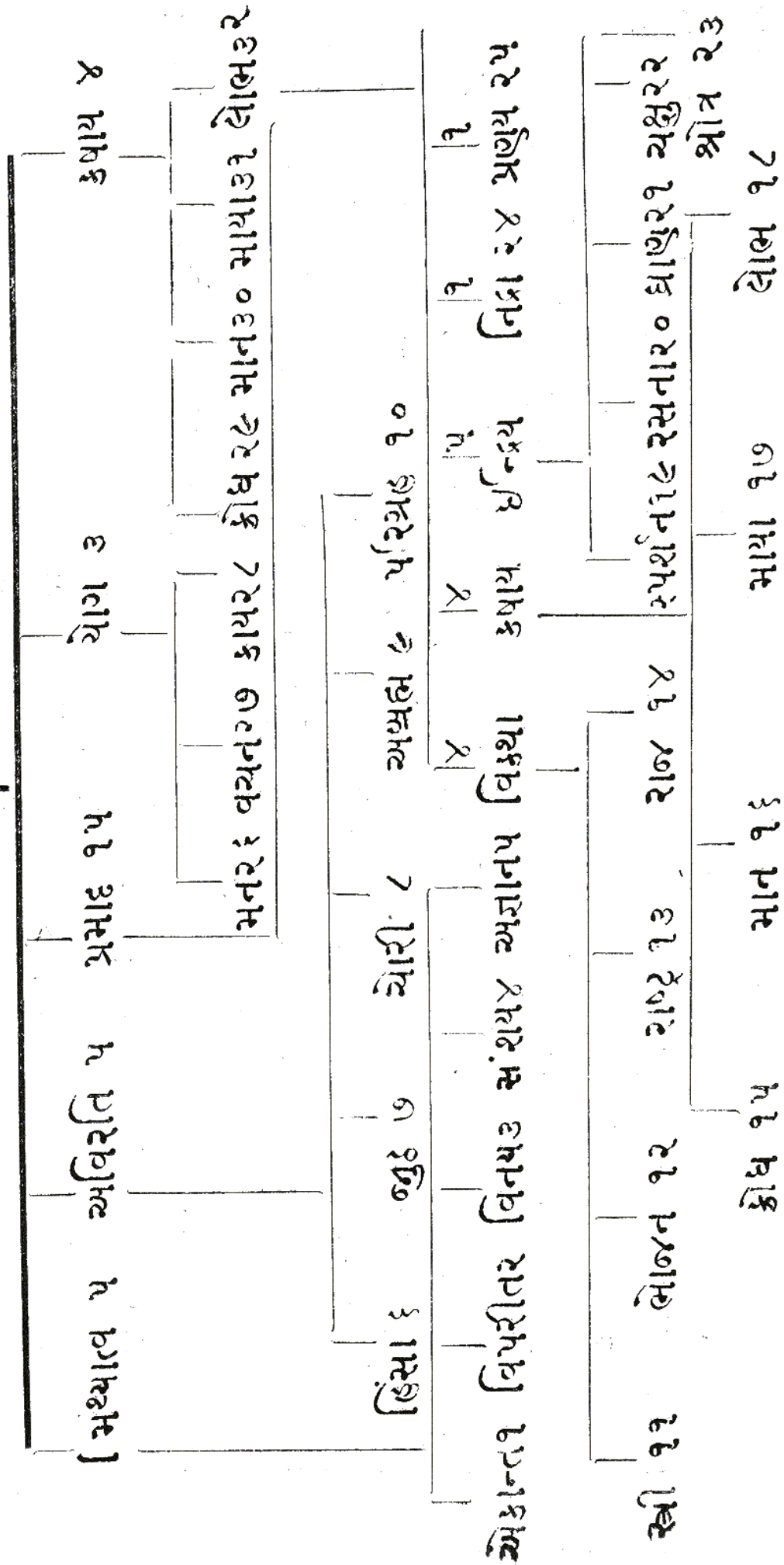
મિચ્છતાવિરદિપમાદજોગક્રોધાદઓઽથ વિણ્ણેયા ।
પણ પણ પણદહ તિય ચદુ કમસો મિદા દુ પુવ્વસ્સા ॥૩૦॥
મિથ્યાત્વાવિરતિપ્રમાદયોગક્રોધાદયઃ અથ વિજ્ઞેયાઃ ।
પંચ પંચ પંચદશ ત્રયઃ ચત્વારઃ ક્રમશઃ ભેદાઃ તુ પૂર્વસ્ય ॥

અન્વયાર્થ:—[અથ] અને (પૂર્વસ્ય) ભાવાશ્રવના (મિથ્યાત્વાવિરતિપ્રમાદયોગક્રોધાદયઃ) મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, પ્રમાદ, યોગ અને ક્રોધ વિગેરે (ભેદાઃ) ભેદો છે (તુ) વળી તેના (ક્રમશઃ) ક્રમે કરીને (પંચ) પાંચ (પંચ) પાંચ (પંચદશ) પંદર (ત્રય) ત્રણ (ચત્વારઃ) અને ચાર એમ બત્રીસ ભેદો (વિજ્ઞેયા) જાણવા જોઈએ.

ભાવાર્થ:—૫ મિથ્યાત્વ,* ૫ અવિરતિ, ૧૫ પ્રમાદ,x ૩ યોગ અને ૪ કષાય એ પ્રમાણે ભાવાશ્રવના ૩૨ ભેદ છે.

*મિથ્યાત્વ:-પર પદાર્થોની રાગ-દ્વેષરહિત યોતાના શુદ્ધ આત્માની અવલવમાં શ્રદ્ધા થવી તેને સમ્યક્ત્વ કહે

सावास्त्रवना उर लेह

દ્રવ્યાશ્રવના ભેદ

ગાણાવરણાદીણં જોગ્ગં જં પુગ્ગલં સમાસવદિ ।
 દ્રવ્યાસવો સ ગેઓ અણેયભેયો જિણક્રવાદો । ૩૧ ।
 જ્ઞાનાવરણાદીનાં યોગ્યં યત્ પુદ્ગલં સમાસ્રવતિ ।
 દ્રવ્યાસ્રવઃ સઃ જ્ઞેયઃ અનેકભેદઃ જિનાસ્વાતઃ । ૩૧ ।

અન્વયાર્થઃ—[જ્ઞાનાવરણાદીનાં] જ્ઞાનાવરણાદિ
 આઠ પ્રકારના કર્મોરૂપ (યોગ્યં) થવા યોગ્ય (યત્
 પુદ્ગલં) જે કર્મણુવર્ગણુના પુદ્ગલ (સમાસ્રવતિ)
 આવે છે (સ) તે (અનેકભેદઃ) અનેક ભેદવાળા
 (દ્રવ્યાસ્રવઃ) દ્રવ્યાશ્રવ (જ્ઞેયઃ) બાણુવા બેઠએ
 (જિનાસ્વાતઃ) એમ જિનેન્દ્ર ભગવાને કહ્યું છે.

છે. તે જ આત્માનો નિજ ભાવ છે. એનાથી વિપરીત
 ભાવને મિથ્યાત્વ કહે છે.

અવિરતિ-હિંસાદિક પાપોમાં તથા ઇન્દ્રિય અને મનના
 વિષયોમાં પ્રવૃત્તિ થવાને અવિરતિ કહે છે.

પ્રમાદ-સંજ્વલન કષાય અને નોદ્ધપાયના તીવ્ર ઉદ્વેગથી
 અતિચાર રહિત ચારિત્ર પાળવામાં ઉત્સાહ ન થવો અને
 સ્વરૂપની સાવધાની ન રહેવી તેને પ્રમાદ કહે છે.

યોગ-મન, વચન અને કાયાના નિમિત્તથી આત્માના
 પ્રદેશો ચંચળ થવાપણુને યોગ કહે છે.

—કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

નવ પદાર્થોનું વર્ણન : ૪૫

ભાવાર્થ:—જ્ઞાનાવરણ આદિ આઠકર્મ* રૂપ થવા યોગ્ય કર્મણુ વર્ગણુના પુદ્ગલ સ્કંધ જે આવે છે તેને દ્રવ્યાશ્રવ કહે છે.

કપાય-સંજવલન અને નોકપાયના મન્દ ઉદયથી ઉત્પન્ન થતાં આત્માના પરિણામ વિશેષને કપાય કહે છે.

x વિવાહા તદ્વા કસાયા ઇન્દ્રિય ણિદા તદ્દેવ પળઓ ય ।

ચદુ ચદુ પળમેગેગ હોંતિ પમાદા હુ પળ્ળરસ ॥

અર્થ—૪ વિકથા, ૪ કપાય, ૫ ઇન્દ્રિય, ૧ નિદ્રા તથા ૧ પ્રણય (૪+૪+૫+૧+૧=૧૫) એમ પ્રમાદના પંદર ભેદ છે.

* આઠ કર્મોનું સંક્ષેપથી લક્ષણ કહે છે

૧ જ્ઞાનાવરણ—જ્યારે આત્મા પોતે પોતાના જ્ઞાનભાવનો ધાત કરે ત્યારે આત્માના જ્ઞાનગુણના ધાતમાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને જ્ઞાનાવરણ કહે છે.

૨ દર્શનાવરણ—જ્યારે આત્મા પોતે પોતાના દર્શન ભાવનો ધાત કરે ત્યારે આત્માના દર્શનગુણના ધાતમાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને દર્શનાવરણ કહે છે.

૩ વેદનીય—જ્યારે આત્મા પોતે મોહમાત્ર વડે પર લક્ષે આકુળતા કરે ત્યારે સગવડતા કે અગવડતા રૂપ સંયોગો પ્રાપ્ત થવામાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને વેદનીય કહે છે.

૪ મોહનીય—જીવ પોતાના સ્વરૂપને ભૂલીને અન્યને પોતાના સમજે અથવા સ્વરૂપાયરણમાં અસાવધાની કરે ત્યારે જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને મોહનીય કહે છે.

૪૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવબંધ અને દ્રવ્યબંધના લક્ષણ.

વક્ત્તદિ કમ્મં જેણ દુ ચેદ્દણભાવેણ ભાવબંધો સો ।
 કમ્માદપદેસાણં અણ્ણોણ્ણપવેસગં इदरो ॥ ૩૨ ॥
 બધ્યતે કમ્મં યેન તુ ચેતનભાવેન ભાવબન્ધઃ સઃ ।
 કમ્માત્મપ્રદેશાનાં અન્યોન્યપ્રવેશનં इतरः । ૩૨ ।

અન્વયાર્થઃ—[યેન] જે (ચેતનભાવેન) ચૈતન્ય ભાવથી (કમ્મં) કર્મ (બધ્યતે) બંધાય છે (સઃ) તે પરિણામ [ભાવબંધઃ] ભાવબંધ છે, [તુ] અને (કમ્માત્મપ્રદેશાનાં) કર્મ અને આત્મપ્રદેશોનાં (અન્યોન્ય પ્રવેશનં) એક બીજામાં મળી જવું તેને (इतरः) દ્રવ્યબંધ કહે છે.

૫ આયુ-જ્યારે જીવ ચેતની યોગ્યતાથી નરક, તિર્યંચ, મનુષ્ય કે દેવતા શરીરમાં રોમાઈ રહે ત્યારે જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને આયુકર્મ કહે છે.

૬ નામ-જીવ જે શરીરમાં હોય તે શરીરાદિની રચનામાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને નામકર્મ કહે છે.

૭ ગોત્ર-જીવને ઉંચ કે નીચ આચરણવળા કુળમાં પેદા થવામાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને ગોત્રકર્મ કહે છે.

૮ અંતરાય-જીવને દાન, લાભ, ભોગ, ઉપભોગ અને વીર્યના વિદ્યમાં જે કર્મનો ઉદય નિમિત્ત થાય તેને અંતરાયકર્મ કહે છે.

આ પ્રમાણે આઠ કર્મોના ૫+૬+૨+૨+૮+૪+૬+૩+૨+૫= ૧૪૮) એકસો અડતાલીસ ભેદ છે ખરી રીતે કર્મોના અનંત ભેદ છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

નવ પદાર્થોનું વર્ણન : ૪૭

ભાવાર્થ:-આત્માના જે વિકારભાવથી જીવાત્મા સાથે કર્મનેા બંધ થાય છે તે વિકાર ભાવને ભાવ-બંધ કહે છે, આ વિકારભાવના નિમિત્તથી કર્મરૂપ પુદ્ગલ પરમાણુઓનું આત્માના પ્રદેશોમાં દૂધ અને પાણીની માફક એકક્ષેત્રે રહેવું તેને દ્રવ્ય બંધ કહે છે.

બંધ અને તેનું કારણ.

પર્યાલિટ્વિદિઅણુભાગપ્રદેસભેદા દુ ચતુર્વિધો બંધો ।
જોગા પયલિપદેસા ઠિદિઅણુભાગા કસાયદો હોંતિ । ૩૩ ।
પ્રકૃતિસ્થિત્યનુભાગપ્રદેશભેદાત્ તુ ચતુર્વિધિઃ બન્ધઃ ।
યોગાત્ પ્રકૃતિપ્રદેશૌ સ્થિત્યનુભાગૌ કષાયતઃ ભવતઃ । ૩૩ ।

અન્વયાર્થ:- (બંધો) બંધ (પ્રકૃતિસ્થિત્યનુભાગ પ્રદેશ ભેદાત્) પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશના ભેદથી (ચતુર્વિધિઃ) ચાર પ્રકારનો હોય છે તેમાં (પ્રકૃતિ પ્રદેશૌ) પ્રકૃતિ અને પ્રદેશ બંધ (યોગાત્) યોગથી અને (સ્થિત્યનુ ભાગૌ) સ્થિતિ અને અનુભાગ બંધ (કષાયતઃ) કષાયથી (ભવતઃ) થાય છે.

ભાવાર્થ:-બંધના ચાર ભેદ છે. ૧-પ્રકૃતિ ૨-સ્થિતિ ૩-અનુભાગ અને ૪-પ્રદેશ. પ્રકૃતિ અને પ્રદેશબંધ મન,વચન અને કાયાથી તથા સ્થિતિ અને અનુભાગ બંધ ક્રોધ વિગેરે કષાયોથી થાય છે.

૧ પ્રકૃતિ:-કર્મનેા જે સ્વભાવ છે તેને પ્રકૃતિ

૪૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

કહે છે. જેવી રીતે જ્ઞાનાવરણ કર્મની પ્રકૃતિ પદાર્થોને ન જાણવા આપે, અને દર્શનાવરણ કર્મની પ્રકૃતિ પદાર્થોને ન દેખવા આપે વિગેરે; જેમ લીંબડો કડવો અને ગોળ મીઠો છે એવી રીતે બધાં કર્મોની પ્રકૃતિ જાણવી જોઈએ.

૨ સ્થિતિ;—સ્વભાવથી એ છસ વખત સુધી નહિ છૂટવું. જેવી રીતે બકરી વિગેરેના દુધમાં મીઠાશ છે, મીઠાશનું ન છૂટવું તે સ્થિતિ છે, તેવી રીતે જ્ઞાનાવરણ વિગેરે કર્મોને પદાર્થોને ન જાણવા દેવું વિગેરે સ્વભાવ ચોકકસ વખત સુધી ન છૂટવો તે સ્થિતિ-બંધ છે.

૩ અનુભાગ;—બકરી, ગાય અને ભેંસ વિગેરેના દુધમાં ચીકાસ ઓછી, સાધારણ અને વિશેષ માલૂમ પડે છે તેવી રીતે કર્મ પુદ્ગલોની શક્તિવિશેષને અનુભાગ અથવા અનુભવ બંધ કહે છે. એટલે કે કર્મશક્તિ શક્તિને અનુભાગ કહે છે.

૪ પ્રદેશ;—બંધાયેલા કર્મ પરમાણુઓનું આત્માના પ્રદેશો સાથે એકક્ષેત્ર અવગાડીને રહેવું અથવા કર્મોની સંખ્યાને પ્રદેશ બંધ કહે છે.

ભાવસંવર અને દ્રવ્યસંવરનું લક્ષણ
 ચેદનપરિણામો જો કમ્મસ્સાસવણિરોહણે હેઠું ।
 સો ભાવસંવરો સ્વલુ દવ્વાસવરોહણો અણ્ણો ॥૩૪॥

પ૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

[પરીષહજય] પરિષહજય [ચ] અને [ચારિત્રં
વહુભેદં] ઘણા ભેદવાળું ચારિત્ર એ [ભાવસંવર
વિશેષાઃ] ભાવસંવરના ભેદો [જ્ઞાતવ્યાઃ] જાણવા
ભેદો.

ભાવાર્થ:—વ્રત, સમિતિ, ગુપ્તિ, ધર્મ,
અનુપ્રેક્ષા (ભાવના) પરિષહજય અને ચારિત્ર એ
ભાવ સંવરના ભેદો છે.

વ્રત:—રાગદ્વેષાદિ વિકલ્પોથી રહિત થવું
તે વ્રત છે.

સમિતિ—પોતાના શરીરથી બીજા જીવોને
પીડા ન થવાની ઇચ્છાથી યત્નાપૂર્વક પ્રવૃત્તિ કરવી
તે સમિતિ છે.

ગુપ્તિ:—મન, વચન અને કાયને વશમાં
રાખવા તે ગુપ્તિ તે.

ધર્મ:—જે સંસારના દુઃખમાંથી છોડાવીને
ઉત્તમ સુખમાં પહોંચાડે તેને ધર્મ કહે છે.

અનુપ્રેક્ષા:—(ભાવના):—વારંવાર વિચાર
કરવો તેને અનુપ્રેક્ષા કહે છે.

પરીષહજય:—રાગદ્વેષ અને કલુષતારહિત
થઈને ક્ષુધા વિગેરે ૨૨ પરીષહોને મુનિ મહારાજ
સહન કરે છે તેને ' પરીષહ જય ' કહે છે.

ચારિત્ર:—આત્માના સ્વરૂપમાં સ્થિર થવું તે
ચારિત્ર છે.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

નવ પદાર્થોનું વર્ણન : ૫૧

નિર્જરાનાં લક્ષણ અને તેના ભેદ.

જહકાલેણ તવેણ ચ મુત્તરસં કમ્મપુગ્ગલં જેણ ।

ભાવેણ સહદિ ણેયા તસ્સહણં ચેદિ ણિજ્જરાદુવિહા ॥

યથાકાલં તપસા ચ મુત્તરસં કમ્મપુદ્ગલં યેન ।

ભાવેન સહતિ જ્ઞેયા તસ્સહન ચેતિ નિર્જરા દ્વિવિધા ૩૬

અન્વયાર્થ:-[યથાકાલ] સમય આવ્યેથી [ચ] અને [તપસા] તપ વડે [મુત્તરસં] જેવું ક્ષણ ભોગવાઈ ગયું છે એવા [કમ્મ પુદ્ગલ] કર્મરૂપ પુદ્ગલ [યેન] જે [ભાવેન] ભાવથી [સહતિ] ખરી બાંધ છે તેને ભાવ નિર્જરા [જ્ઞેયા] બાણવી [ચ] અને [તસ્સહન] કર્મોનું ખરી જવું તે દ્રવ્યનિર્જરા છે [હતિ] આ પ્રમાણે [નિર્જરા] નિર્જરા [દ્વિવિધા] બે પ્રકારે છે.

ભાવાર્થ:-નિર્જરાના બે ભેદ છે-૧ દ્રવ્ય અને ૨ ભાવ. જે ભાવથી કર્મ છૂટે છે તેને ભાવ નિર્જરા કહે છે. ભાવ નિર્જરાના પણ બે ભેદ છે. સવિપાક અને અવિપાક. કર્મોની સ્થિતિ પુરી થવાથી સંવર પૂર્વક કર્મોનું આત્માથી છુટવું તેને “ સવિપાક નિર્જરા ” કહે છે. તપશ્ચર્યાથી કર્મોનું છુટવું તે “ અવિપાક નિર્જરા ” છે. કર્મોનું કર્મપૂર્વક ખરી જવું તે દ્રવ્યનિર્જરા છે.

મોક્ષનાં ભેદ અને લક્ષણ.

સવ્વસ્સ કમ્મણો જો સ્વયદ્દેહુ અપ્પણો હુ પરિણામો ।

ણેઓસ ભાવમોક્ષો દ્વવિમોક્ષો ચ કમ્મપુધભાવો

પર : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

સર્વસ્ય કર્મણઃ યઃ ક્ષયહેતુઃ આત્મનઃ હિ પરિણામઃ ।

જ્ઞેયઃ સઃ ભાવમોક્ષઃ દ્રવ્યવિમોક્ષઃ ચ કર્મ્મપૃથગ્ભાવઃ૩૭

અન્વયાર્થઃ—[યઃ] જે [આત્મનઃ] આત્માના [પરિણામઃ] પરિણામ [સર્વસ્યઃ કર્મણઃ] બધાં કર્મોને [ક્ષય હેતુઃ] ક્ષય થવામાં કારણ છે [સહિઃ] તે જ [ભાવ મોક્ષઃ] ભાવ મોક્ષ [જ્ઞેયઃ] જાણવો; [ચ] અને [કર્મ્મ પૃથગ્ભાવઃ] આત્માથી દ્રવ્યકર્મોનું જુદા થવું તે [દ્રવ્ય વિમોક્ષઃ] દ્રવ્ય મોક્ષ છે.

ભાવાર્થઃ—મોક્ષનાx જે ભેદ છે. ભાવમોક્ષ અને દ્રવ્યમોક્ષ. આત્માના જે પરિણામ કર્મોના ક્ષય થવામાં કારણ છે તે ભાવમોક્ષ છે, અને સમસ્ત કર્મોનું ક્ષય થવું તે દ્રવ્યમોક્ષ છે.

x બન્ધહેત્વભાવનિર્જરાભ્યાં કુત્સ્નકર્મવિપ્રમોક્ષો મોક્ષઃ

આત્માથી કર્મબન્ધના કારણેનો અભાવ થવો અથવા નિર્જરા દ્વારા બધાં કર્મોનો ક્ષય થઈ જવો તે મોક્ષ છે.

દગ્ધે बीजे यथात्यन्त प्रादुर्भवति नांकुरः

कर्म बीजे तथा दग्धे न रोहति भवांकुरः ॥

અર્થ—જેવી રીતે બીજ બિલકુલ બળી જવાથી અંકુર પેદા થતો નથી તેવી રીતે કર્મરૂપ બીજ બળી જવાથી એટલે કે બધાં કર્મોનો સર્વથા ક્ષય થઈ જવાથી સંસાર-રૂપી અંકુર પેદા થતો નથી એટલે કે તેને જન્મ મરણ વિગેરે કાંઈપણ થવું નથી.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

નવ પદાર્થોનું વર્ણન : ૫૩

પુણ્ય અને પાપનું લક્ષણ

સુહૃદસુહૃદભાવજુક્તા પુણ્યં પાવં હવંતિ સ્વલુ જીવા ।
સાદં સુહૃદ ગામં ગોદં પુણ્યં પરાણિ પાવં ચ ॥૩૮॥
શુભાશુભભાવયુક્તાઃ પુણ્યં પાપં ભવન્તિસ્વલુ જીવાઃ ।
સાતં શુભાયુઃ નામ ગોત્રં પુણ્ય પરાણિ પાપં ચ ॥૩૮॥

અન્વયાર્થઃ—[જીવાઃ] જીવ (શુભાશુભ ભાવ-
યુક્તાઃ) શુભ અને અશુભભાવોમાં જોડાઈને (પુણ્યં)
પુણ્યરૂપ અને (પાપં) પાપરૂપ (ભવન્તિ) થાય છે.
(સાતં) શાતાવેદનીય કર્મ (શુભાયુઃ) શુભ આયુ
(નામ) શુભનામ (ગોત્રં) શુભગોત્ર-ઉચ્ચગોત્ર એ
સર્વે (પુણ્યં) પુણ્ય પ્રકૃતિઓ છે (ચ) અને (પરાણિ)
અશાતાવેદનીય, અશુભઆયુ, અશુભનામ અને
નીચગોત્ર તથા ચાર ધાતિયાકર્મો તે (પાપં) પાપ
પ્રકૃતિઓ છે.

ભાવાર્થઃ—પુણ્ય અને પાપના પણ બે ભેદ છે.
દ્રવ્યપુણ્ય અને ભાવપુણ્ય તથા દ્રવ્ય પાપ અને ભાવ પાપ.

પુણ્ય પ્રકૃતિઓને દ્રવ્યપુણ્ય અને શુભપરિણામ
સહિત જીવને ભાવ પુણ્ય કહે છે. તેવી જ રીતે
પાપ પ્રકૃતિઓને દ્રવ્યપાપ અને અશુભ પરિણામ
સહિત જીવને ભાવપાપ કહે છે.

જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય અને અન્ત-
રાય એ ચાર ધાતિયા કર્મ પાપરૂપ છે અને વેદનીય,
આયુ, નામ, ગોત્ર એ પુણ્ય અને પાપ બંને રૂપ છે.

પ્રશ્નાવલી

૧ આસ્રવ આદિ પદાર્થોનું નામ બતાવીને લખેા કે આ જીવરૂપ છે કે અજીવરૂપ ?

૨ દ્રવ્યાશ્રવ અને ભાવાશ્રવમાં શું અન્તર છે ? આશ્રવના કેટલા ભેદ છે ? અને કયા કયા ?

૩ પ્રકૃતિ વગેરે બન્ધોનું લક્ષણ બતાવેા. બન્ધોનું કારણ બતાવેા કે એ કેનાથી થાય છે ? કયાથી કઈ બંધનો બંધ થાય છે ?

૪ પ્રમાદ કેને કહે છે અને તેના ભેદ બતાવેા. ૫ ભાવનિર્જરાના ભેદોનું સ્વરૂપ બતાવેા. ભાવનિર્જરા કેને કહે છે ?

૬ પુણ્યકર્મ અને પાપકર્મ કયા કયા છે ?

૭ ભાવમોક્ષ અને દ્રવ્યમોક્ષ કેને કહે છે ? મુક્ત જીવ કયાં રહે છે ?

૮ જીવ પુણ્ય અથવા પાપસહિત કયારે થાય છે ?

૯ સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષ તથા તત્ત્વ અને પદાર્થમાં શું અન્તર છે ?

૧૦ દ્રવ્ય અને ભાવનો શું અભિપ્રાય છે ?

૧૧ નવ પદાર્થોનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ સમજાવેા.

“ બીજો અધિકાર સંપૂર્ણ ”

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

છ દ્રવ્યનું વર્ણન : ૫૫

સમ્મદંસણનાણં ચરણં મોક્ષસ્સ કારણં જાણે ।
વવહારા ણિચ્ચયદ્દો તત્તિયમદ્દઓ ણિઓ અપ્પા ।૩૧।
સમ્યગ્દર્શનં જ્ઞાનં ચરણં મોક્ષસ્ય કારણં જાનીહિ ।
વ્યવહારાત્ નિશ્ચયતઃ તત્ત્રિકમયઃ નિજઃ આત્મા ।૩૧।

અન્વયાર્થઃ—[વ્યવહારાત્] વ્યવહારનયથી
(સમ્યગ્દર્શન) સમ્યગ્દર્શન (નાણં) સમ્યગ્જ્ઞાન અને
(ચરણં) સમ્યક્ચારિત્ર એને (મોક્ષસ્ય) મોક્ષનું
(કારણં) કારણ (જાનીહિ) સમજે; (નિશ્ચયતઃ)
નિશ્ચયનયથી (તત્ત્રિકમયઃ) સમ્યગ્દર્શન, સમ્ય-
ગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર એ ત્રણેની એકતારૂપ
(નિજઃ) પોતાનો (આત્મા) આત્મા મોક્ષનું કારણ છે.

ભાવાર્થઃ—મોક્ષમાર્ગનાં જો લેદ છે. વ્યવહાર
અને નિશ્ચય. સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્-
ચારિત્ર એ ત્રણે મળીને વ્યવહારમોક્ષમાર્ગ છે, અને
સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્રસ્વરૂપ
પોતાનો આત્મા જ નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ છે.

* “ સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ ” અર્થઃ—સમ્યગ્
દર્શન આદિ ત્રણ મળીને મોક્ષમાર્ગ છે. સમ્યગ્દર્શન વિગેરે
જુદા જુદા મોક્ષમાર્ગ નથી. જેવી રીતે કોઈ બીમાર
કેવળ દવા માત્રનો ભરોસો કરવાથી અગર તેનું માત્ર
જ્ઞાન કરવાથી અથવા તેનું માત્ર આચરણ-સેવન કરવાથી
તે નીરોગી થતો નથી. તેવી રીતે સમ્યગ્દર્શન વિગેરેમાંથી
માત્ર એકનું સેવન કરવાથી મોક્ષ થતો નથી.

પદ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગનું વિશેષ કથન.

રચણત્તયં ણ વદૃઙ્ અપ્પાણ મુચત્તુ અણ્ણદવિચમ્હિ ।
 તહ્યાતત્તિયમઙ્ઙોહોત્તિહુ મોક્ષસ્સ કારણં આદા 180 ।
 રત્નત્રયં ન વત્તંતે આત્માનં મુક્ત્વા અન્યદ્રવ્યે ।
 તસ્માત્ તત્તિકમયઃભવતિખલુ મોક્ષસ્ય કારણં આત્મા
 અન્વયાર્થઃ—[આત્મનં] આત્માને [મુક્ત્વા]
 છોડીને [અન્યદ્રવ્યે] બીજા દ્રવ્યમાં [રત્નત્રયં] રત્નત્રય
 [ન વત્તંતે] રહેતું નથી [તસ્માત્] તે કારણથી
 (તત્તિકમયઃ) તે ત્રણ રત્નની એકતાવાળે [આત્મા]
 આત્મા (ખલુ) ખરેખર [મોક્ષસ્ય કારણં] મોક્ષનું
 કારણ [ભવતિ] છે.

હતં જ્ઞાનં ક્રિયાહીનં હતા આજ્ઞાનિનાં ક્રિયા ।
 ધાવન્ કિલાન્ધકો દગ્ધઃ પશ્યન્નપિ ચ પંગુલઃ ॥
 સંયોગમેવેહ વદન્તિ તજ્ઞા
 નહ્યેક્યકેણકેરથઃ પ્રયાતિ ।
 અન્ધશ્ચ પંગુશ્ચ વને વને પ્રવિષ્ટૌ
 તૌ સંપ્રયુક્તૌ નગરં પ્રવિષ્ટૌ ।

અર્થઃ—ક્રિયારહિત જ્ઞાન નિષ્ફળ છે અને જ્ઞાન રહિત
 ક્રિયા નિષ્ફળ છે, જેવી રીતે દોડતો હોતો તે આંધળો
 બળી ગયો અને દેખતો હોતો તે લંગડો બળી ગયો. જે
 આંધળો લંગડાની અને લંગડો આંધળાની સહાય કરવા
 લાગે તો અને દાવાનળથી બચી શકે છે. એવી રીતે
 સમ્યગ્દર્શનપૂર્વક સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર; એટલે
 ત્રણે મળીને મોક્ષમાર્ગ છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૫૭

ભાવાર્થ:—જીવ અને અજીવ એ બે મુખ્ય દ્રવ્ય છે. અજીવના પુદ્ગલ વિગેરે પાંચ ભેદ છે. સમ્યગ્દર્શન આદિ ગુણો માત્ર જીવદ્રવ્યમાં જ રહેલા છે; કારણ કે સમ્યગ્દર્શન વિગેરે આત્માના ગુણ છે, માટે રત્નત્રયસ્વરૂપ આત્મા જ નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ છે.

સમ્યગ્દર્શનનું લક્ષણ

जीवादीसद्दृष्टं सम्मत्तं रूपमप्यणो तं तु ।
दुरभिनिवेशविमुक्तं णाणं सम्मं खु होदि सदि जम्हि
जीवादिश्रद्धानं सम्यक्त्वं रूपं आत्मनः तत् तु ।
दुरभिनिवेशविमुक्तं ज्ञानं सम्यक् खलु भवति सति
यस्मिन् ॥ ४१ ॥

અન્યથાર્થ:—[જીવાદિ શ્રદ્ધાનં] જીવ વગેરે તત્ત્વોનું શ્રદ્ધાન કરવું [સમ્યક્ત્વં] તે સમ્યગ્દર્શન છે [તુ] અને [તત્] તે [આત્મનઃ] આત્માનું [રૂપં] સ્વરૂપ છે; [યસ્મિન્ સતિ] જે સમ્યગ્દર્શન થતાં [ખલુ] ખરેખર [જ્ઞાનં] જ્ઞાન [દુરભિનિવેશમુક્તં] વિપરીત અભિપ્રાયથી રહિત [સમ્યક્] સમ્યક્ [ભવતિ] હોય છે.

*સ શય, વિપરીત અને અનધ્યવસાયરૂપ જ્ઞાનને દુરભિનિવેશ કહેવામાં આવે છે.

સંશય:—વિરુદ્ધાનેકકોટિસ્પર્ષિ જ્ઞાનં સંશય:— ‘ આ પ્રમાણે છે કે આ પ્રમાણે છે ’ એવું જે પરસ્પર વિરુદ્ધતા-

૫૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ—સાત તત્ત્વોનું શ્રદ્ધાન કરવું તે વ્યવહારથી સમ્યગ્દર્શન છે. આત્માનું શ્રદ્ધાન કરવું તે નિશ્ચય સમ્યગ્દર્શન છે, સંશય વિગેરે રહિત સમ્યગ્જ્ઞાન છે, પણ તે જ્ઞાન સમ્યગ્દર્શન થયા પછી સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે.

સમ્યગ્જ્ઞાનનું લક્ષણ

સંસયવિમોહવિભ્રમવિવર્જિતં અત્પરસ્વરૂપસ્ય ।
ગ્રહણં સમ્મં ણાણં સાચારમણેયમેયં ચ ॥ ૪૨ ॥
સંશયવિમોહવિભ્રમવિવર્જિતં આત્મપરસ્વરૂપસ્ય ।
ગ્રહણં સમ્યક્ જ્ઞાનં સાકારં અનેકભેદં ચ ॥૪૨॥

અન્યથાર્થ— [સંશયવિમોહવિભ્રમવિવર્જિતં]
સંશય, વિમોહ અને વિભ્રમથી રહિત [સાકારં]
આકાર (વિકલ્પ) રહિત [આત્મપરસ્વરૂપસ્ય] આત્મા

પૂર્વક જે પ્રકારરૂપ જ્ઞાન તેને સંશય કહે છે; જેમકે આત્મા ખોતાના કાર્યને કરી શકતો હશે કે જડના કાર્યને કરી શકતો હશે! એવું જાણવું તે સંશય છે.

વિપર્યય—વિપરીતૈકકોટી નિશ્ચરો વિપર્યય— વસ્તુ સ્વ-રૂપથી વિરૂદ્ધતા પૂર્વક ‘આમ જ છે એવું એકરૂપ જ્ઞાન તેનું નામ વિપર્યય છે; જેમકે શરીરને આત્મા જાણવો તે વિપર્યય છે.

અનધ્યવસાય—કિમિત્યાલોચનમાત્રમનધ્યવસાય— ‘કંઈક છે’ એવો નિર્ધારરહિત વિચાર તેનું નામ અનધ્યવસાય છે. જેમકે ‘હું કોઈક છું’ એમ જાણવું તે અનધ્યવસાય છે.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૫૯

અને પરના સ્વરૂપનું [ગ્રહણ] ગ્રહણ કરવું તે [સમ્યગ્જ્ઞાન] સમ્યક્જ્ઞાન છે [ચ] અને તે [અનેકભેદ] અનેક પ્રકારે છે.

ભાવાર્થ:—સંશય આદિ રહિત અને આકાર સહિત સ્વપર પદાર્થોને જાણવું તે સમ્યક્જ્ઞાન છે.

દર્શનોપયોગનું લક્ષણ.

જં સામણં ગ્રહણં ભાવાણં ણેવ કટ્ટુમાયારં ।
અવિસેસિદૂળ અટ્ઠે દંસણમિદિ મણ્ણણ સમયે ।
યત્ સામાન્યં ગ્રહણ ભાવાનાં નેવ કૃત્વા આકારમ્ ।
અવિશેષયિત્વા અર્થાન્ દર્શનં ઇતિ મણ્ણયતે સમયે ૪૩

અન્વયાર્થ:—[અર્થાન્] પદાર્થોના (નેવ કૃત્વા આકાર) આકારને નહિ ગ્રહણ કરતાં (અવિશેષયિત્વા) વિશેષતા ન કરતાં (યત્) જે (ભાવાનાં સામાન્ય ગ્રહણ) પદાર્થોનું સામાન્ય ગ્રહણ કરવું તે (દર્શન) દર્શન+ છે (ઇતિ) એમ (સમયે) શાસ્ત્રમાં (મણ્ણયતે) કહેલું છે.

ભાવાર્થ:—પદાર્થોનું જે સામાન્ય ગ્રહણ કરવું તેને દર્શન કહે છે. તેની અંદર “આ કાળો છે” “આ ઘડો છે” વિગેરે કોઈ પણ પ્રકારના વિકલ્પ પેદા થતાં નથી; અથવા આત્માના ઉપયોગનું પદાર્થ તરફ ઝુકવું તે દર્શન છે.

+ “વિષયવિષયિસન્નિપાતે દર્શનમ્” અર્થ:— પદાર્થના ઈન્દ્રિય સાથે સંબંધને દર્શન કહે છે.

૬૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

દર્શન અને જ્ઞાનની ઉત્પત્તિ થવામાં નિયમ

દંસણપુઠ્ઠવં ણાણં છદુમત્થાણં ણ દુણિણ ચ્ચઓગા ।
જુગવં જહ્મા કેવલિણાહે જુગવં તુ તે દેવિ । ૪૪ ।
દર્શનપૂર્વ્વં જ્ઞાનં છદ્મસ્થાનામ્ ન દ્વૌ ઉપયોગૌ ।
યુગપત્ત્વ યસ્માત્ કેવલિનાથે યુગપત્ત્વ તુ તૌ દ્વૌ અપિ ।

અન્વયાર્થ:-[છદ્મસ્થાનામ્] અલ્પ જ્ઞાનીઓને (દર્શનપૂર્વ્વ) દર્શનપૂર્વક (જ્ઞાન) જ્ઞાન હોય છે (યસ્માત્) તે કારણથી (દ્વૌ ઉપયોગૌ) એ ઉપયોગ (યુગપત્ત્વ) એકી સાથે (ન) હોતાં નથી (તુ) પરંતુ (કેવલિનાથે) કેવળી ભગવાનને (તૌ દ્વૌ અપિ) તે બંને ઉપયોગો પણ (યુગપત્ત્વ) એકી સાથે હોય છે.

ભાવાર્થ:-અલ્પ જ્ઞાનીઓને પહેલાં દર્શન હોય છે પછી જ્ઞાન થાય છે, એ ઉપયોગ સાથે હોતાં નથી; પણ સર્વજ્ઞ દેવને દર્શન અને જ્ઞાન એ એ ઉપયોગ એકી સાથે હોય છે.

વ્યવહાર ચારિત્રનું લક્ષણ અને ભેદ

અસુહાર્દો વિણિવિત્તી સુહે પવિત્તી ચ જાણ ચારિત્તં ।
વદસમિદિગુત્તિરુવં વવહારણયા દુ જિણમણિયં ૪૫ ।
અશુભાત્ ત્રિનિવૃત્તિઃ શુભે પ્રવૃત્તિઃ ચ જાનીહિ ચારિત્રમ્
વ્રતસમિતિગુત્તિરુપં વ્યવહારનયાત તુ જિનમણિતમ્ ૪૫ ।

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૬૧

અન્વયાર્થ:-[અશુભાત્] અશુભ ક્રિયાઓથી [વિનિવૃત્તિ.] નિવૃત્ત થવું [ચ] અને [શુભેપ્રવૃત્તિ:] અને શુભમાં પ્રવૃત્તિ કરવી તેને [ચારિત્ર] ચારિત્ર [વ્યવહારન-ચાત્] વ્યવહારનયથી [જાનીહિ] જાણવું અને તે ચારિત્ર (વ્રતસમિતિગુપ્તિરૂપં) વ્રત, સમિતિ અને ગુપ્તિરૂપ છે એમ (જિનેમણિતં) જિનેશ્વર ભગવાને કહેલું છે.

ભાવાર્થ:-અશુભ ક્રિયાઓનો ત્યાગ કરીને શુભ ક્રિયાઓમાં પ્રવૃત્તિ કરવી તેને વ્યવહારસમ્યક્-ચારિત્ર કહેલું છે, તે પ વ્રત પ સમિતિ અને ૩ ગુપ્તિના ભેદથી તેર પ્રકારનું છે.

નિશ્ચય ચારિત્રનું લક્ષણ

બહિરબ્ધંતરક્રિયારોહો ભવકારણપ્પણાસટ્ઠં ।

ણાણિસ્સ જં જિગુત્તં તં પરમં સમ્મચારિત્તં ॥૪૬॥

બહિરબ્ધંતરક્રિયારોહઃ ભવકારણપ્રણાશાર્થમ્ ।

જ્ઞાનિનઃ યત્ જિનેાક્તમ્ તત્ પરમં સમ્યક્ચારિત્રમ્

અન્વયાર્થ:-[ભવકારણ પ્રણાશાર્થં] ભવનાં કારણને નાશ કરવા માટે (જ્ઞાનિનઃ) જ્ઞાનીઓને (બહિરબ્ધંતરક્રિયારોહઃ) બાહ્ય અને અભ્યંતર* ક્રિયાઓનું શેકવું છે (તં) તે (જિનેાક્તમ્) જિનેશ્વરદેવે કહેલું (પરમં) ઉત્કૃષ્ટ* (સમ્યક્ચારિત્રમ્) સમ્યક્ચારિત્ર છે.

* શુભ અને અશુભ રૂપ વચ્ચે અને કાયાની ક્રિયાને બાહ્યક્રિયા કહે છે. શુભ તથા અશુભ મતના વિકલ્પને -વિચાર કરવો તેને-અભ્યંતરક્રિયા કહેવામાં આવે છે.

+ નિશ્ચય.

૬૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ:—જ્ઞાની આત્મા સંસારથી બચવા માટે મન, વચન અને કાયાના નિમિત્તે થતાં શુભ અને અશુભ પરિણામોને રોકે છે, તેનાથી આત્મા વધારે નિર્મલ થાય છે. તેને જ પરમનિશ્ચય સમ્યક્ચારિત્ર કહે છે.

ધ્યાનાભ્યાસ કરવાની પ્રેરણા

दुविहं पि मोक्षहेतुं ज्ञाणे पाउणद्दि जंमुणी णियमा
तह्मा पयत्तचित्ता जूयं ज्ञाणं समब्भसह ॥४७॥

द्विविधं अपि मोक्षहेतुं ध्यानेन प्राप्नोति यत् मुनिः
नियमात् ।

तस्मात् प्रयत्नचित्ताः यूयं ध्यानं समभ्यसत ॥४७॥

અન્વયાર્થ:—[યત્] કારણ કે (મુનિઃ અપિ) મુનિ પણ (નિયમાત્) નિયમથી (દ્વિવિધં અપિ) બંને પ્રકારના પણ (મોક્ષ હેતુ) મોક્ષના કારણોને (ધ્યાનેન) ધ્યાનથી (પ્રાપ્નોતિ) પ્રાપ્ત કરે છે (તસ્ય પ્રયત્ન ચિત્તાઃ) તેથી તેમાં પ્રયત્નશીલ થઈને (યૂયં) તમે (ધ્યાનં) ધ્યાનને* (સમભ્યસત) સારી રીતે અભ્યાસ કરો.

* ઉત્તમસંહનનસ્યૈકાગ્રચિન્તાનિરોધોધ્યાનમ્:—

અર્થ:—ઉત્તમ સંઘયણવાળાનું એકાગ્રતા પૂર્વક ચિંતાને રોકવું તે ધ્યાન છે. આ ધ્યાન અંતર્મુહૂર્તિ (એ ઘડીથી કાંઈક ઓછા સમય) સુધી રહે છે. બીજી ક્રિયાઓથી ચિત્તને હટાવીને એકજ ક્રિયામાં રાખવું તેને એકાગ્રચિંતા નિરોધ કહે છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૬૩

ભાવાર્થ:-મુનિ ધ્યાનથી વ્યવહાર અને નિશ્ચય એ બંને મોક્ષ માર્ગને પ્રાપ્ત કરે છે, તેથી તમે પણ એકાગ્ર ચિત્ત થઈને ધ્યાનનો અભ્યાસ કરો.

ધ્યાનમાં લીન થવાનો ઉપાય

મા મુજ્જહ મા રજ્જહ મા દુસ્સહ ઇટ્ઠનિટ્ઠઅત્થેસુ
થિરમિચ્છહ જહ ચિત્તં વિચિત્તજ્ઞાણપ્પસિદ્ધીણ ૧૪૮।
મા મુહ્થત મા રજ્જયત મા દ્વિષ્થત ઇષ્ટાનિષ્ટાર્થેષુ ।
સ્થિરં ઇચ્છત્ત યદિ ચિત્તં વિચિત્તધ્યાનપ્રસિદ્ધ્યૈ ૪૮

અન્યથાર્થ:-(યદિ) જો (વિચિત્ર ધ્યાન પ્રસિદ્ધ્યૈ) વિચિત્ર+અર્થાત અનેક પ્રકારનાં ધ્યાનની પ્રાપ્તિ કરવા માટે (ચિત્તં) ચિત્તને (સ્થિરં) સ્થિર કરવા (ઇચ્છહ) યાહતા હો તો (ઇષ્ટાનિષ્ટાર્થેષુ) ઇષ્ટ*અને xઅનિષ્ટ પદાર્થોમાં (મા મુહ્થત) મોહ ન કરો (મા રજ્જયત) રાગ ન કરો, અને (મા દ્વિષ્થત) દ્વેષ ન કરો.

ભાવાર્થ:-સંસારી જીવ ઇષ્ટ પદાર્થોમાં મોહ કરે છે, અને તેમાં અધિક અનુરાગ કરે છે. તથા અનિષ્ટ પદાર્થોમાં દ્વેષ કરે છે. ઉત્તમ ધ્યાનની પ્રાપ્તિ માટે એમ ન કરવું જોઈએ.

+ વિચિત્રનો અર્થ શુભ અને અશુભ વિકલ્પ રહિત, તથા અનેક પ્રકારના પદસ્થ ધ્યાન વિગેરે પણ થાય છે.

* પુત્ર, સ્ત્રી, ધન, માતા વિગેરે.

x સર્પ, શત્રુ, વિષ, કંટક વિગેરે.

૬૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

સંસારના વિષયોમાં રાગ, દ્વેષ અને મોહ કરવાથી જીવ સંસારી જ રહ્યા કરે છે. ધ્યાનથી નિશ્ચયરત્નત્રયની પ્રાપ્તિ થાય છે. કારણ કે ધ્યાનથી આત્માનું શ્રદ્ધાન અને જ્ઞાન દૃઢ થાય છે અને આત્મા આત્મામાં જ લીન રહે છે તથા હિંસાહી પાપોથી બચાવ પણ થાય છે; વ્યવહારરત્નત્રયની પ્રાપ્તિ પણ ધ્યાનથી થાય છે. માટે ધ્યાન કરવું પરમ આવશ્યક છે.

ધ્યાન કરવા લાયક મંત્ર

પણતીસ સોલ છપ્પણ ચદુ દુગમેગંચ જવહ જ્ઞાણહ ।
 પરમેષ્ટિવાંચયાળં અણ્ણં ચ ગુરૂવણ્ણેણ ॥૪૯॥
 પંચત્રિંશત્ ષોડશ ષટ્ પંચ ચત્વારિ દ્વિકં એકં ચ
 જપત ધ્યાયેત ।
 પરમેષ્ટિવાચકાનાં અન્યત્ ચ ગુરૂપદેશેન ॥૪૯॥

અન્યથાર્થ: - [પરમેષ્ટિ વાચકાનાં] પરમેષ્ટી વાચક+ (પચ્ચત્રિંશત્) પાંત્રીશ (ષોડશ) સોળ (ષટ્) છ (પંચ) પાંચ (ચત્વારિ) ચાર (દ્વિકં) બે (એકં) એક (ચ) અને (ગુરૂપદેશેન) ગુરૂના ઉપદેશ વડે (અન્યત્) અન્ય મંત્ર (ચ) પણ (જપત) જપે (ધ્યાયેત) અને તેનું ધ્યાન કરે.

ભાવાર્થ: - ધ્યાન કરતી વખતે પરમેષ્ટીવાચક

-કહાનૈતશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૬૫

મન્ત્રોને અથવા ગુરુઓની આજ્ઞાથી સિદ્ધચક્ર વિગેરે મન્ત્રોનો જાપ કરવો જોઈએ.

અરહન્ત પરમેષ્ઠીનું લક્ષણ

નષ્ટચતુર્ધાતિકર્મ્મો દંસણસુહૃણાણવીરિયમર્દૈર્ઘ્યો ।

સુહૃદેહસ્થો અપ્પા સુદ્ધો અગ્નિહો વિચિન્તિજ્જો । ૫૦ ।

નષ્ટચતુર્ધાતિકર્મ્મા દર્શનસુખજ્ઞાનવીર્યમયઃ ।

શુભદેહસ્થઃ આત્મા શુદ્ધઃ અહંન્ વિચિન્તનીયઃ । ૫૦ ।

અન્યથાર્થઃ—(નષ્ટચતુર્ધાતિકર્મ્મા) જોણે ચાર પ્રકારનાં ઘાતીકર્મોને નાશ કર્યો છે, (દર્શનસુખજ્ઞાન-વીર્યમયઃ) અનંત-દર્શન, સુખ, જ્ઞાન અને વીર્ય સહિત છે, (શુભદેહસ્થઃ) સાત ઘાતુ સહિત પરમ

+ અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વ સાધુ એ પાંચ પરમેષ્ઠી કહેવાય છે.

૪૫ ધ્યાત દરગ યોગ્ય મન્ત્રોઃ—

પાંત્રીસ અક્ષરેનો મન્ત્ર—

નમો અરહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં નમો આચરીયાણ ।

નમો ઉવજ્ઞાયાણં, નમો લોણ સર્વસાહૂણં ॥ (સર્વપદઃ)

સોળ અક્ષરનો મન્ત્રઃ અરહંત સિદ્ધ આચરિય ઉવજ્ઞાય સાહૂ

(નામપદ)

૭ અક્ષરનો મન્ત્રઃ અરિહંત સિદ્ધ, અરહંત સિદ્ધ,

અરહત સિસા

ૐ નમઃ સિધ્ધેભ્યઃ નમોઽર્હત્સિધ્ધેભ્યઃ ।

પાંચ અક્ષરનો મન્ત્રઃ— અસિ આ ઉ સા (પ્રથમ અક્ષર)

ચાર અક્ષરનો મન્ત્રઃ અરહંત, અ સિ સા હૂ, અરિહંત.

૬૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ઔદારિક શરીરમાં રહેલા છે અને (શુદ્ધ:) અઠાર દોષ રહિત (અર્હન્) અરહંતપરમાત્મા (વિચિન્ત-નીન:) ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે.

ભાવાર્થ:—જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ મોહનીય અને અંતરાય એ ચાર ઘાતિયાં કર્મ છે, તેને નષ્ટ કરવાવાળા અનંતદર્શન, અનંતજ્ઞાન, અનંત-સુખ અને અનંતવીર્ય એટલે કે અનંતચતુષ્ટય ધારણ કરવાવાળા છે. રક્ત માંસ વગેરે સાત ધાતુઓથી રહિત, ઉત્તમ પરમ ઔદારિક શરીર ધારણ કરવા-વાળા અને જન્મ જરા વગેરે અઠાર+ દોષ રહિત દેવ જ “ અરહંત પરમેષ્ઠી ” છે.

એ અક્ષરોનો મંત્ર—સિદ્ધ, અ આ. ઓં હીં,

એક અક્ષરનો મંત્ર:—અ, ઓમ્

ઓમ્ કેવી રીતે બને છે -

અરહંતા અસરીરા આચરિયા તહ ઉવઝયા મુણિણે।
પઠમકખરણિપ્પણે। ઓમ્કારો પંચપરમેષ્ઠી.

અર્થ:— પંચપરમેષ્ઠીઓના પહેલાં અક્ષરોની સંધિ કરવાથી ઓમ્ બને છે. જે નીચે ખતાવેલ છે:—

અરહંત	અ		
અશરીર (સિદ્ધ)	અ	આ	
આચાર્ય	આ	આ	
ઉપાધ્યાય	ઉ		ઓ
મુનિ (સર્વસાધુ)	મ્		ઓમ્

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૬૭

સિદ્ધ પરમેષ્ઠિનું લક્ષણ.

નદૃઢકમ્મદેહો લોચાલોચસ્સ જાણઓ દટ્ટા ।

પુરિસાયારો અપ્પા સિદ્ધો જ્ઞાણ્હ લોચસિહરત્થો ।૫૧।

નષ્ટાષ્ટકમ્મં દેહઃ લોકાલોકસ્ય જ્ઞાયકઃ દ્રષ્ટા ।

પુરુષાકારઃ આત્મા સિદ્ધઃ ધ્યાયેત લોકશિખરસ્થઃ ૫૧

અન્વયાર્થઃ—[નષ્ટાષ્ટકમ્મં દેહઃ] જોણે જ્ઞાના-
વરણાદિ આઠ કર્મરૂપ શરીરનેા નાશ કર્યો છે,
(લોચાલોચસ્સ) લોક અને અલોકનેા (જ્ઞાયકઃ દ્રષ્ટા)
જાણવાવાળો તથા દેખવાવાળો છે; (પુરુષાકારઃ) દેહ
રહિત પણ પુરુષના આકારમાં રહેવાવાળો છે અને
(લોક શિખરસ્થઃ) લોકના અથ ભાગમાં રહેલ છે
તે (આત્મા સિદ્ધઃ) આત્મા સિદ્ધ પરમાત્મા છે તેનું
(ધ્યાયેત) ધ્યાન કરવું જોઈએ.

x અઠાર દોષ.

ક્ષુધા તૃષ્ણા ભયં દ્વેષો રાગો મોહશ્ચ ચિન્તનમ્

જરા રુઝા ચ મૃત્યુશ્ચ ખેદઃ સ્વેદોઽરતિઃ ।

વિસ્મયો જનનં નિદ્રા વિષાદોઽષ્ટાદશસ્મૃતાઃ

એતૈર્દોષૈર્વિનિમુક્તાઃ સોઽયમાપ્તો નિરંજનઃ ॥

અર્થઃ—ભૂખ, તરસ, ભય, દ્વેષ, રાગ, મોહ, ચિંતા,
ધડપણ, રોગ, મરણ, ખેદ, પરસેવો, મદ, અરતિ, આશ્ચર્ય
જન્મ, નિદ્રા અને શોક આ અઠાર દોષોથી રહિત આપ્ત-
દેવ અથવા અરહંત કહેવાય છે.

૬૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ભાવાર્થ:- ૪ ધાતિયા (જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય અને અંતરાય) ૪ અધાતિયા (વેદનીય, આયુ, નામ અને ગોત્ર) એ આઠ કર્મોના નાશ કરવાવાળા, ત્રણલોક અને ત્રણકાળના સમસ્ત પદાર્થોને દર્પણની માફક દેખવા જાણવાવાળા છેવટના મનુષ્ય શરીરના આકારથી કાંઈક ઓછા, આત્માના પ્રદેશોના આકાર ધારણ કરવાવાળા, અને લોકના અત્રભાગમાં રહેવાવાળા સિદ્ધ પરમેષ્ઠી છે, એમનું સદા ધ્યાન કરવું જોઈએ.

આચાર્ય પરમેષ્ઠીનું લક્ષણ.

દંસણણાણપહાણે વીરિયચારિત્તવરતવાયારે ।

અપ્પં પરં ચ જુજ્જ્ઞ સો આચરિઓ મુણી જ્ઞેઓ ॥૫૨॥

દર્શનજ્ઞાનપ્રધાને વીર્યચારિત્રવરતપ આચારે ।

આત્માનં પરં ચ યુનક્તિસઃ આચાર્યઃ મુનિઃ ધ્યેયઃ ॥૫૨॥

અન્વયાર્થ:- [દર્શન જ્ઞાન પ્રધાને] દર્શન આચાર અને જ્ઞાનાચાર જેનામાં મુખ્યપણે રહેલાં છે, (વીર્યચારિત્ર વરતપ આચારે) વળી વીર્યાચાર, ચારિત્રાચાર અને તપાચાર એ પાંચ આચારોમાં (મુનિઃ) જે મુનિ (આત્માનં) પોતાને (ચ) તેમજ (પરં) બીજાને (યુનક્તિ) જોડે છે (સઃ આચાર્યઃ) તે આચાર્ય પરમેષ્ઠી ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે.

ભાવાર્થ:- જે સાધુ દર્શન, જ્ઞાન, વીર્ય, ચારિત્ર અને તપ એ પાંચ આચારોમાં જે સ્વયં લીન રહે

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૬૯

છે, એનું આચરણ કરે છે અને બીજાંએને પણ આચરણ કરાવે છે તેને આચાર્ય પરમેષ્ટી કહે છે. તેમનું સદા ધ્યાન કરવું જોઈએ.

સમ્યગ્દર્શનનું આચરણ તે દર્શનાચાર, સમ્યગ્જ્ઞાનનું આચરણ તે જ્ઞાનાચાર, વીતરાગ ચારિત્ર આચરણનું આચરણ તે ચારિત્રાચાર, તપનું આચરણ તે તપાચાર અને આ ચારે આચારોને પાળવામાં પોતાની શક્તિ છુપાવવી નહિ તે વીર્યાચાર છે.

ઉપાધ્યાય પરમેષ્ટીનું લક્ષણ

જો રચણત્તયજુત્તો ણિચ્ચં ધમ્મોવણ્ણે ણિરદો ।
સો ઉવજ્ઞાઓ અપ્પા જદિવસ્સહો ણમો તસ્સ ॥૫૩॥
યઃ રત્નત્રયયુક્તઃ નિત્યં ધર્મોપદેશને નિરતઃ ।
સઃ ઉપાધ્યાયઃ આત્મા ચતિવરવૃષભઃ નમઃ તસ્મૈ ॥૫૩॥

અન્વયાર્થઃ—[યઃ] જે [રત્નત્રયયુક્તઃ] રત્નત્રય સહિત [નિત્યં] હંમેશાં [ધર્મોપદેશને] ધર્મોપદેશ કરવામાં [નિરતઃ] લીન રહે છે [સઃ આત્મા] તે આત્મા [ચતિવર વૃષભઃ] ચતિયોમાં શ્રેષ્ઠ [ઉપાધ્યાયઃ] ઉપાધ્યાય છે. [તસ્મૈ] તેને [નમઃ] નમસ્કાર હો.

ભાવાર્થઃ—જે સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર સહિત છે અને સદા ધર્મને ઉપદેશ આપ્યા કરે છે તે ઉપાધ્યાય પરમેષ્ટી છે.

સાધુનું લક્ષણ

દંસણણાણસમગ્ગં મગ્ગં મોક્ષસ્સ જો હુ ચારિત્તં ।

સાધયદિ ણિચ્ચસુદ્ધં સાહૂ સ મુણી ણમો તસ્સ ।૫૪।

દર્શનજ્ઞાનસમગ્રં માર્ગં મોક્ષસ્ય યઃ હિ ચારિત્રમ્ ।

સાધયતિ નિત્યશુદ્ધં સાધુઃ સઃ મુનિઃ નમઃ તસ્મૈ ।૫૪।

અન્વયાર્થઃ—[યઃ મુનિઃ] જે મુનિ [દર્શન જ્ઞાન સમગ્રં] દર્શન અને જ્ઞાન સહિત [મોક્ષસ્ય] મોક્ષના [માર્ગં] માર્ગરૂપ [નિત્યં] સદા [શુદ્ધં] શુદ્ધ [ચારિત્રં] ચારિત્રને [સાધયતિ] સાધે છે [સઃ સાધુઃ] તે સાધુ પરમેષ્ઠી છે. [નમઃ તસ્મૈ] તેને નમસ્કાર છે.

ભાવાર્થઃ—જે મુનિ સમ્યગદર્શન, સમ્યગજ્ઞાન, અને સમ્યગચારિત્રને સાધે છે એટલે કે રત્નત્રયને ધારણ કરે છે તેને પરમેષ્ઠી કહે છે. રત્નત્રય જ મોક્ષમાર્ગ છે.

ધ્યેય, ધ્યાતા, અને ધ્યાનનું લક્ષણ

જં કિંચિવિ ચિંતંતો ણિરીહવિત્તી હવે જદા સાહૂ ।

લદ્ધુણ ય એયત્તં તદાહુ તં તસ્સ ણિચ્છેયં જ્ઞાણં ॥૫૫॥

યત્કિચ્ચત્ અપિ ચિન્તયન્ નિરીહવૃત્તિઃ ભવતિ યદા

સાધુઃ ।

લબ્ધ્વા ચ એકત્વં તદા આહુઃ તત્ તસ્ય નિશ્ચયં

ધ્યાનમ્ ॥૫૫॥

અન્વયાર્થઃ—[ચ] અને [યદા] જ્યારે [સાધુઃ] સાધુ [એકત્વં લબ્ધ્વા] એકાત્રતા પ્રાપ્ત કરીને [યત્

-કહાનજનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૭૧

[કિશ્ચિત્ અપિ] જે કાંઈ પણ [ચિન્તયન્] ચિંતવન કરતો. (નિરીહવૃત્તિ) ઇચ્છા રહિત (ભવતિ) થાય છે [તદા] ત્યારે [તત્] તે કારણથી [તસ્ય નિશ્ચયં] તેને નિશ્ચય [ધ્યાનં] ધ્યાન હોય છે.

ભાવાર્થ:—જ્યારે સાધુ મન, વચન અને કાયાની ક્રિયાઓને રોકીને બધાં અંતરંગ અને બહિરંગ પરિગ્રહથી મમત્વ છોડી દીએ છે તે સમયે એકાગ્રતાપૂર્વક ધ્યાન કરવું તે નિશ્ચયધ્યાન છે.

વસ્તુનું સ્વરૂપ અરહન્ત આદિ ધ્યેય, શુદ્ધ મન, વચન અને કાયાવાળો આત્મા ધ્યાતા, તથા “ નમો અરહંતાણું ” વગેરેનું એકાગ્રતાપૂર્વક ચિંતવન કરવું ધ્યાન છે.

પરમ ધ્યાનનું લક્ષણ

મા ચિટ્ઠહમાજ્ઞંપહ મા ચિંત્તહ કિં વિજેણ હોઝ ધિરો ।
અપ્પા અપ્પમ્મિ રઓ ઇણમેવ પરં હવે ભ્જ્ઞાણં ॥૫૬॥
મા ચેષ્ટત મા જલ્પત મા ચિન્તયત કિમ્ અપિ યેન
ભવતિ સ્થિરઃ ।

આત્મા આત્મનિ રતઃ इदं एवपरं ध्यानं भवति । ૫૬।

×ગુપ્તેન્દ્રિય મનેા ધ્યાતા, ધ્યેયં વસ્તુ યથાસ્થિતમ્
એકાગ્રચિન્તનં ધ્યાનં, ફલં સંવરનિર્જરૌ

અર્થ:- ધ્યાતા, ધ્યેય અને ધ્યાનનું લક્ષણ કિપર બતાવવામાં આયું છે. ધ્યાનનું ફળ સંવર અને નિર્જરા છે.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

મોક્ષમાર્ગનું વર્ણન : ૭૩

ભાવાર્થ:—તપશ્ચર્યા કરવાવાળા, શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન રાખવાવાળા અને અહિંસા આદિ મહાવ્રતો પાળવાવાળા આત્મા જ ઉત્કૃષ્ટ ધ્યાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આ માટે તપ વગેરેમાં સદા લીન રહેવું જોઈએ.

અન્યકારનું અન્તિમ નિવેદન

દઘ્વસંગહમિણં મુણિણાહા દોષસંચયચુદા સુદપુણ્ણા ।
સોધયંતુતણુસુત્તધરેણ નેમિચંદ્રમુણિણા મણિયં જાં ૫૮ ।
દ્રવ્યસંગ્રહં ઇદં મુનિનાથાઃ દોષસંચયચ્યુતાઃ શ્રુતપૂર્ણાઃ
શોધયન્તુ તનુસુત્રધરેણ નેમિચન્દ્રમુનિના મણિતં યત્ ૫૮

અન્યથાર્થ:—[તનુસુત્રધરેણ] અલ્પજ્ઞાન ધારક (નેમિચન્દ્ર મુનિના) નેમિચન્દ્ર મુનિએ (યત્) જે (ઇદં) આ (દ્રવ્ય સંગ્રહં) દ્રવ્ય સંગ્રહ નામનો અંથ (મણિયં) રહેલો છે. તેને [દોષસંચય ચ્યુતાઃ] દોષના સંચયથી રહિત અને [શ્રુતપૂર્ણાઃ] શ્રુતજ્ઞાને પૂર્ણ એવા (મુનિનાથા) મુનિઓના સ્વામીઓ (આચાર્યો) (શોધયન્તુ) શુદ્ધ કરે.

ભાવાર્થ:—રાગાદિ તથા સંશય આદિ દોષ રહિત દ્રવ્યશ્રુત* અને ભાવશ્રુતના** જાણકાર મુનિશ્વર, અલ્પજ્ઞાની નેમિચંદ્ર મુનિદ્વારા રચિત દ્રવ્ય સંગ્રહનું સંશોધન કરે.

* રાગદ્વેષ રહિત જીવાદિ છ દ્રવ્ય, સાતતત્ત્વ, નવ પદાર્થોનો પ્રતિપ્રાદકઃ વર્ણુ-પદ-ચાક્રયરૂપઃ દ્રવ્ય-આગમ તે દ્રવ્યશ્રુત

* સંશય, વિમોહ અને વિભ્રમ રહિત શુદ્ધ આત્માનું સમ્યજ્ઞાન તે ભાવશ્રુત.

પ્રશ્નાવલી

૧. વ્યવહાર અને નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ બતાવો.

૨. સાચું મોક્ષનું કારણ શું છે? શું આત્મા સિવાય કાંઈ મોક્ષમાર્ગ છે?

૩. સમ્યગ્દર્શન કેને કહે છે? મનુષ્યનું સામાન્ય જ્ઞાન, સમ્યગ્જ્ઞાન ક્યારે થાય છે?

૪. દર્શન અને જ્ઞાનની ઉત્પત્તિ થવામાં શું નિયમ છે? કેવલી ભગવાનને બંને સાથે થાય છે કે આગળ પાછળ.

૫. વ્યવહાર નયની અપેક્ષાથી ચારિત્રનું શું લક્ષણ છે? અને વ્યવહાર ચારિત્રના કેટલા ભેદ થાય છે?

૬. ધ્યાન કરવાથી શું લાભ છે? ધ્યાનમાં શેનો જાપ કરવો જોઈએ અને ધ્યાનનું શું ફળ છે?

૭. 'ઓમ્' સિદ્ધ કરો. છ; ચાર અને બે અક્ષરવાળા મંત્રો બતાવો.

૮. આચાર્ય; ઉપાધ્યાય અને સાધુ પરમેષ્ઠીમાં સમાનતા અને અસમાનતા કઈ રીતે છે તે બતાવો.

૯. નિશ્ચય ધ્યાનનું સ્વરૂપ શું છે અને સાધુ નિશ્ચય ધ્યાન ક્યારે પ્રાપ્ત કરી શકે છે?

૧૦. ઉત્કૃષ્ટ ધ્યાનનું સ્વરૂપ સમજાવો.

૧૧ અરહન્ત અને સિદ્ધ પરમેષ્ઠીમાં શું અંતર છે?

ત્રીજો અધિકાર સંપૂર્ણ

ગ્રંથનો સારાંશ

પહેલો અધિકાર-છ દ્રવ્યનું વર્ણન

આચાર્યે પહેલી ગાથામાં જ વર્ણન કર્યું છે કે દ્રવ્યના બે ભેદ છે. જીવ અને અજીવ. જીવ ચેતન અને અજીવ-અચેતન. આ સિવાય સંસારમાં કોઈ પણ સિદ્ધાંતમાં બીજું તત્ત્વ મળી શકતું નથી. બધાંને આ બેમાં સમાવેશ થઈ જાય છે.

આત્મા ચેતન છે અને કર્મ અચેતન છે; આ બંનેનો પરસ્પર અનાદિ કાળથી સંબંધ છે. જ્યાં સુધી તે બંનેનો પરસ્પર સંબંધ રહે છે ત્યાં સુધી જીવ સંસારી કહેવાય છે અને જ્યારે આત્મા કર્મથી રહિત થઈ જાય છે ત્યારે તે જ જીવ મુક્ત કહેવાય છે. તેથી જ્યારે તત્ત્વપ્રેમીઓને જીવ અને અજીવનું સારી રીતે જ્ઞાન થઈ જાય છે ત્યારે તેને માટે સંસારમાં બીજો કોઈ જાણવા યોગ્ય વિષય રહેતો નથી. અજ્ઞાનતાને લીધે આત્માનો અસલી સ્વભાવ પ્રગટ થઈ શકતો નથી, તેથી સ્વભાવના ભાન વડે અજ્ઞાનરૂપી અંધકારને હટાવવો એ જ આત્માર્થીનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે, એને જ સમજાવવા માટે આચાર્યે જીવના સ્વરૂપનું વર્ણન આ પ્રકારે કર્યું છે—

જીવત્વ, ઉપયોગમય, અમૂર્તિક, કર્તા, સ્વદેહ-પરિમાણુ, ભોક્તા, સંસારસ્થ, સિદ્ધ અને વિસ્રસા

૭૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ઉર્ધ્વગમન એ જીવના ૯ અધિકાર છે. એનાથી જીવના વાસ્તવિક (અસલી) સ્વરૂપ ઉપર પ્રકાશ પડે છે. આચાર્ય અને વ્યવહારનય અને નિશ્ચયનયથી દરેક અધિકારને લખી રહ્યા છે. વ્યવહારનો અર્થ ઉપચાર અથવા લોકવ્યવહાર અને નિશ્ચયનો અર્થ વાસ્તવિક સ્વરૂપ છે.

જેવી રીતે માટીના ઘડાને માટીનો કહેવો તે નિશ્ચયનય છે અને માટીના ઘડામાં ઘી, દૂધ, રસ વિગેરે રાખવામાં આવતાં હોવાથી તેને ઘીનો ઘડો અથવા દૂધનો ઘડો વિગેરે કહેવું તે વ્યવહારનય છે.

આથી જીવ નિશ્ચયનયથી શુદ્ધ ચેતના સ્વરૂપ છે, અનંત દર્શનજ્ઞાન સ્વરૂપ છે, અમૂર્તિક છે, પોતાના શુદ્ધભાવોનો કર્તા છે, ચૈતન્ય ગુણોનો ભોક્તા છે; લોકાકાશની ખરેખર અસંખ્યાત પ્રદેશી છે, શુદ્ધ છે, સિદ્ધ છે, નિત્ય છે, ઉત્પાદ વ્યય અને દ્રૌવ્ય સહિત છે, તથા સ્વભાવથી ઉર્ધ્વગમન કરવા વાળો છે.

વ્યવહારનયથી ઈન્દ્રિય વિગેરે દસ પ્રાણીથી જીવે છે, મતિજ્ઞાન અને ચક્ષુદર્શન વિગેરે યથાયોગ્ય ઉપયોગો સહિત છે, કર્મોનો કર્તા છે, સુખદુઃખરૂપ કર્મફળોનો ભોક્તા છે. નામકર્મના ઉદયથી પ્રાપ્ત પોતાના નાના મોટા શરીરખરેખર છે. જીવ સમાસ, માર્ગણી, અને ગુણુસ્થાનોની અપેક્ષાએ ૧૪, ૧૪

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

ગ્રંથનો સારાંશ : ૭૭

પ્રકારનો છે, અશુદ્ધ છે, સંસારી છે અને વિદિશા-
ઓને છોડીને ગમત કરવાવાળો છે.

અજીવ દ્રવ્યના પાંચ ભેદ છે. પુદ્ગલ, ધર્મ,
અધર્મ આકાશ અને કાળ. જેમાં સ્પર્શ, રસ,
ગન્ધ અને વણું હોય તેને પુદ્ગલદ્રવ્ય કહે છે.
તેના આણુ અને સ્કન્ધોની અપેક્ષાએ અનેક ભેદ
છે. જીવ અને પુદ્ગલોને ચાલવામાં નિમિત્ત ધર્મ
દ્રવ્ય છે, અને સ્થિર રહેવામાં નિમિત્ત અધર્મ
દ્રવ્ય છે. જીવાદિ દ્રવ્યોને અવગાહનમાં નિમિત્ત
આકાશદ્રવ્ય છે. અને જીવાદિ દ્રવ્યોને
પરિણમનમાં નિમિત્ત કાળદ્રવ્ય છે. આ પ્રકારે છ
દ્રવ્યોનું સંક્ષિપ્ત લક્ષણ થયું. કાળ દ્રવ્યને છોડીને
બીજા પાંચ દ્રવ્યો બહુ પ્રદેશી હોવાના કારણે
'અસ્તિકાય' કહેવાય છે.

બીજો અધિકાર-નવ પદાર્થોનું વર્ણન

જીવ, અજીવ, આસ્રવ, બન્ધ, સંવર, નિર્જરા
અને મોક્ષ એ સાત તત્ત્વો છે. તથા પુણ્ય અને
પાપ મેળવવાથી નવ પદાર્થ કહેવાય છે. એનું
સ્વરૂપ આ અધિકારમાં છે.

૧. જીવ-જેનામાં ચૈતન્ય એટલે કે જ્ઞાન દર્શન
હોય તે.

૨. અજીવ-જેનામાં જ્ઞાન અને દર્શન ન
હોય તે.

૭૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

૩. આસ્રવ-બન્ધના કારણથી એટલે કે કષાય-હિના કારણથી જ્ઞાનાવરણ વિગેરે કર્મોનું આવવું.

૪. બન્ધ-રાગદ્વેષાદિ ભાવોના કારણથી આત્મા અને કર્મોનું પરસ્પર એકક્ષેત્રાવગાહી થવું.

૫. સંવર-ઉત્તમ ક્ષમા અને અહિંસાદિના કારણથી જ્ઞાનાવરણાદિ નવીન કર્મોનો આસ્રવ ન થવો, પ્રતિબંધ કરવો.

૬. નિર્જરા-વિશુદ્ધ ભાવોની મારફત સચિત કર્મોનો એક દેશ ક્ષય થવો.

૭. મોક્ષ-સમસ્ત કર્મોનું પૂર્ણ રૂપથી ક્ષય થઈ જવું.

૮. પુણ્ય-શુભ પરિણામથી મુખ્યપણે શુભ કર્મ પ્રકૃતિઓનો આસ્રવ અથવા બંધ થવો.

૯. પાપ-અશુભ પરિણામથી મુખ્યપણે અશુભ કર્મ પ્રકૃતિઓનો આસ્રવ અથવા બંધ થવો.

જીવાસ્રવ, જીવબંધ વગેરે ભાવાસ્રવ, ભાવબંધ અને અજીવાસ્રવ, અજીવબંધ વગેરેનું દ્રવ્યાસ્રવ, દ્રવ્યબંધ વિગેરે નામોથી ગ્રંથમાં વર્ણન કર્યું છે. દરેક પદાર્થના દ્રવ્ય અને ભાવની અપેક્ષાથી જે ભેદ બતાવ્યા છે.

ત્રીજો અધિકાર-મોક્ષ માર્ગનું કથન

વ્યવહારનયથી 'સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષ માર્ગઃ' સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

ગ્રંથનો સારાંશ: ૫૯

એ ત્રણ મોક્ષનું કારણ છે અને નિશ્ચયનયથી સમ્ય-
ગ્દર્શનાદિ રત્નત્રય સ્વરૂપ આત્મા જ મોક્ષનું પ્રધાન
કારણ છે. જીવાદિ સાત તત્ત્વોનું શ્રદ્ધાન કરવું તે
વ્યવહારસમ્યગ્દર્શન છે. સંશય, વિપર્યય અને અન-
ધ્યવસાય રહિતપદાર્થોનું યથાર્થજ્ઞાનથવું તે વ્યવહાર
સમ્યગ્જ્ઞાન છે. આત્માનું શ્રદ્ધાન કરવું તે નિશ્ચય
સમ્યગ્દર્શન અને આત્માનું જ્ઞાન કરવું તે
નિશ્ચય સમ્યક્જ્ઞાન છે. સમ્યગચારિત્રના પણ એ
લેહ છે. વ્યવહાર અને નિશ્ચય. વ્રત, સમિતિ વગે-
રેનું આચરણ કરવું તે વ્યવહાર ચારિત્ર છે, અને
વ્યવહાર ચારિત્ર (વિકલ્પ) નો વ્યય નિશ્ચય ચારિત્રનું
કારણ છે. આત્માના સ્વરૂપમાં લીન થવું તે નિશ્ચય
સમ્યગચારિત્ર છે.

ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરવા માટે ધ્યાન કરવું અત્યંત
જરૂરી છે. ઈષ્ટ પદાર્થો ઉપર રાગ અને અનિષ્ઠ
પદાર્થો ઉપર દ્વેષ નહિ કરવો જોઈએ. રાગદ્વેષ અને
મોહથી છૂટવા સારું “ઓમ્” અથવા “ નમો
અરહંતાણું ” આદિ અથવા નવકાર મંત્ર વગેરેનું
સદા સ્મરણ કરવું જોઈએ.

અરહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ
એને પરમેષ્ઠી કહે છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને

૮૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

સાધુ, એમને ગુરુ કહેવાય છે. અરહંત અને સિદ્ધ
પરમેશ્ઠીને ભગવાન અથવા દેવ કહેવામાં આવે છે.

મન, વચન અને કાયાની પ્રવૃત્તિઓને પૂર્ણરૂ-
પથી રોકવી તે પરમધ્યાન અથવા ઉત્કૃષ્ટ ધ્યાન છે
અને આજ મોક્ષનું સાક્ષાત્ કારણ છે.

અર્થ સંગ્રહ

—અ—

અઘાતિકર્મ—જે આત્માના જ્ઞાન, દર્શન, સુખ (દર્શન, ચારિત્ર) અને વીર્ય ગુણોનો ઘાત કરતાં નથી, પણ અવ્યાખાધ, અગુરુલઘુ વિગેરે ગુણોનો ઘાત કરે છે તેને અઘાતિ કર્મ કહે છે; તેનાં નામો:—વેદનીય, આયુ, નામ, અને ગોત્ર કર્મ.

અધિકાર—પ્રકરણ, પરિચ્છેદ, અધ્યાય.

અચક્ષુ દર્શન—અક્ષુર્ધન્દ્રિય વિના બીજી ધન્દ્રિયો અને મનથી સત્તા માત્રનું દેખવું.

અજીવ—જેની અંદર ચૈતન્ય (જ્ઞાન, દર્શન) ન હોય,

અજુ-પુદ્ગલનો સૌથી નાનામાં નાનો ભાગ જે જેનો વિભાગ ન થઈ શકે

અપર્મદ્રવ્ય—જે જીવ અને પુદ્ગલને સ્થિર રહેવામાં મદદ કરે.

અનિષ્ટ-મનને અપસન્ન કરવાવાળો પદાર્થ.

અનુપ્રેક્ષા-તત્ત્વનો વારંવાર વિચાર કરવો.

અનુભાગબંધ—(અનુભવ) ઓછાં વધતાં કૃષ્ણ દેવાની યોગ્યતા.

અભ્યન્તરક્રિયા—આત્માના યોગ અને કષાય રૂપ પરિણામ થવા.

૮૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

અમનસ્ક-મન રહિત જીવ. (અસંજી)

અમૃત્તિક-જેમાં રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શ ન હોય તે.

અરહન્ત પરમેષ્ઠી-જ્ઞાનાવરણ આદિ ચાર ઘાતી કર્મોનો નાશ કરી, અનન્ત જ્ઞાનાદિ ચાર ગુણોને ધારણ કરવાવાળા જીનેન્દ્ર ભગવાન.

અલોકાકાશ-જેની અંદર કેવળ આકાશદ્રવ્ય છે.

અવધિદર્શન-દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવની મર્યાદાથી રૂપી પદાર્થોની સત્તામાત્રનું દેખવું.

અવધિજ્ઞાન-દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવની મર્યાદાથી રૂપી પદાર્થોને જાણવાવાળું જ્ઞાન.

અવિપાક ભાવ નિર્જરા-આત્માના જે વિશુદ્ધ-ભાવ વડે સ્થિતિ પૂરી થયા સિવાય કર્મોનું ખરવું થાય, તે ભાવ અવિપાકભાવ નિર્જરા છે.

અસંખ્ય દેશ-લોકાકાશની ઝરોઝર અસંખ્યાત પ્રદેશવાળું.

અસ્તિકાય-જે દ્રવ્ય છે અને કાયવાન, એટલે બહુ પ્રદેશી છે. તેનાં નામ: જીવ, પુદ્ગલ, ધર્મ, અધર્મ અને આકાશ.

—આ—

આકાશ-જીવ વગેરે બધાં દ્રવ્યોને અવકાશ આપનાર દ્રવ્ય.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

અર્થ સંગ્રહ : ૮૩

આચાર્ય પરમેષ્ઠી-દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, વીર્ય,
અને તપ એ પાંચ આચાર પોતે પાળે અને બીજાં-
એને પણાવે તે.

આતપ-સૂર્ય અને સૂર્યાકાન્ત મણિમાં રહેવા-
વાળો ગુણુ વિશેષ.

આયુ-નરક વગેરે ગતિઓમાં રોકનારું કર્મ.

આસ્રવ-આત્માના પ્રદેશોના કંપનથી (યોગથી)
નવાં કર્મોનું આવવું; યોગ તે આસ્રવ છે.

ઇ

ઇન્દ્રિય-આત્માના અસ્તિત્વને બતાવનાર અને
પરોક્ષ જ્ઞાન ઉત્પન્ન કરવામાં સાધન.

ઇષ્ટ-મનને પ્રસન્ન કરવાવાળો પદાર્થ.

—ઉ—

ઉત્પાદ-નવી પર્યાયનું પ્રગટ થવું.

ઉદ્યોત-ચંદ્રમા, ચંદ્રકાંતમણિ અને આગીઆ
કીડા વગેરેનો પ્રકાશ.

ઉપયોગ-જ્ઞાન અને દર્શન ગુણુનો વ્યાપાર.

ઉપાધ્યાય પરમેષ્ઠી-જે રત્નત્રયાત્મક મુનિપણું
પ્રાપ્ત કર્યા બાદ મુનિ, શ્રાવક વગેરેને શાસ્ત્રનો
અભ્યાસ કરાવે તે.

ઓમ્-અરહન્ત આદિ પાંચ પરમેષ્ઠીના પ્રથ-
મના અક્ષરોથી બનેલો શબ્દ જેનાથી પાંચ પરમે-
ષ્ઠીનું લક્ષણુ થઈ શકે છે.

૮૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

—કુ—

કર્તા:- (વ્યવહારનય) જ્ઞાનાવરણાદિ પુહ્મલ કર્મોનેા બંધ કરવાવાળો.

„ (નિશ્ચયનય) રાગાદિ ભાવોનેા કર્તા.

„ (શુદ્ધ નિશ્ચયનય) રાગાદિ ભાવો રહિત પોતાના શુદ્ધ પરિણામમાં સ્થિર રહેવાવાળો. તેને પોતાના શુદ્ધ સ્વભાવનેા કર્તા કહેવામાં આવે છે.

કષાય- જેનાથી [કષ=સંસાર, આય—લાભ] સંસારની વૃદ્ધિ થાય. આત્માના કલુષિત પરિણામ જેવાં કે ક્રોધ, માન, માયા, લોભરૂપ અથવા મોહ, રાગ, દ્વેષરૂપ વિગેરે.

કાય-ઘણાં પ્રદેશોનેા સમૂહ.

કાલદ્રવ્ય- બધાં દ્રવ્યોના પરિણમનમાં સહાયતા કરવાવાળું દ્રવ્ય જેનેા વિશેષ ગુણ “વર્તના” છે.

કેવલદર્શન-લોક અને અલોકના સમસ્ત પદાર્થોની સત્તાને એકી સાથે એક સમયમાં દેખે.

કેવલજ્ઞાન-ત્રણ લોક અને ત્રણ કાળના સમસ્ત પદાર્થોને એકી સાથે એક સમય માત્રમાં સ્પષ્ટ જાણે.

કેવલિનાથ-કેવળજ્ઞાન આદિ અનંતચતુષ્ટયના ધારણ કરવાવાળા અરિહન્ટ ભગવાન.

—ગ—

ગુણસ્થાન— જેની મારફત ઉદયાદિ ભાવો

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

અર્થ સંગ્રહ : ૮૫

સહિત જીવને ઝોળખી શકાય.

ગુપ્તિ-મન, વચન અને કાયાની થતી ક્રિયા-
ઓને કાબુમાં રાખવી.

ઘાતિકર્મ- આત્માના જ્ઞાન, દર્શન, સુખ
(દર્શન, આરિત્ર) અને વીર્ય ગુણના વિભાવ પરિ-
ણમનમાં નિમિત્તરૂપ કર્મ.

ચક્ષુદર્શન-ચક્ષુષંદ્રિયના નિમિત્તથી થવાવાળા
બોધ પહેલાં થતો આત્માનો સત્તામાત્રરૂપ વ્યાપાર
તે ચક્ષુદર્શન છે.

ચૈતન્ય-જ્ઞાન તથા દર્શન ઉપયોગ જેમાં રહેલ
છે તે.

છન્નસ્થ-ક્ષાયોપશમિક (મતિ, શ્રુત, અવધિ,
મનઃ પર્યાય) જ્ઞાનના ધરનાર સંસારી જીવ.

છાયા-તડકામાં મનુષ્યાદિનો પડછાયો અથવા
દર્પણમાં મુખ વિગેરેનું પ્રતિબિંબ

જિન-કર્મ શત્રુઓ અથવા મિથ્યાત્વ અને
રાગાદિને જીતવાવાળા.

જિન-જ્ઞાનાવરણ આદિ ચાર ઘાતિયા કર્મોને
નષ્ટ કરવાવાળા, અને અનંતચતુષ્ટયથી શોભિત
શ્રી અરહન્ત ભગવાન.

જિનવર-અરહન્તોમાં મુખ્ય-તીર્થંકર.

જિનવરવૃષભ-તીર્થંકર પદધારી શ્રી વૃષભ-
ભગવાન.

૮૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

અથવા

જિન-અસંયત સમ્યગ્દષ્ટિથી અપ્રમત્ત ગુણ-
સ્થાન સુધીના જીવો.

જિનવર-ગણધર દેવ.

જિનવર વૃષભ-ગણધરોમાં પ્રધાન શ્રી તીર્થંકર
દેવ.

જીવ-જેનામાં ચેતના એટલે કે જ્ઞાનદર્શન
હોય તે.

જીવસમાસ-જેમાં અનેક પ્રકારના જીવોનું
સંક્ષેપરૂપથી ગૃહણ કરવામાં આવે.

તપ-ઈચ્છાઓને રોકવી.

તમ-દષ્ટિને રોકવાવાળો અંધકાર.

ત્રસ-પોતાની ઈચ્છાથી ચાલવા ફરવાની શક્તિ
રાખવાવાળો જીવ.

દર્શન-સામાન્ય રૂપથી નિરાકાર અવબોધ
થવો તે.

દિશા—પૂર્વ વગેરે દિશાઓ.

દુરભિનિવેશ-સંશય, વિપર્યાય અને અનધ્યાવસાય,

દ્રવ્ય—જે ગુણપર્યાય સહિત હોય અને સત્
સ્વરૂપ હોય તે.

દ્રવ્યબંધ-કર્મ અને આત્માના પ્રદેશોનો એક
ક્ષેત્રમાં જે સંબંધ વિશેષ થવો તે.

દ્રવ્યભોક્ષ—બધાં કર્મોનું આત્માથી જુદું થવું.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

અર્થ સંગ્રહ : ૮૭

દ્રવ્યસંવર—દ્રવ્ય આસ્રવોનું રોકાવું.

દ્રવ્યસંગ્રહ—જેની અંદર જીવ અને અજીવ દ્રવ્યોના સમૂહનું વર્ણન હોય તે.

દ્રવ્યાસ્રવ—આઠકર્મોને યોગ્ય પુદ્ગલોનું આત્મ પ્રદેશોમાં આવવું.

ધર્મ—જે સંસારના દુઃખોથી છોડાવી મોક્ષરૂપી ઉત્તમ સુખની પ્રાપ્તિ કરાવે તે.

ધર્મદ્રવ્ય—જે જીવ અને પુદ્ગલોને ચાલવામાં મદદ કરે,

ધ્યાન—બધાં પ્રકારથી વિકલ્પોનો ત્યાગ કરી પોતાના ચિત્તને કોઈ એક લક્ષ્યમાં સ્થિર કરવું.

દ્રૌવ્ય—આગળ પાછળની બધી પર્યાયોમાં નિત્યતાના કારણરૂપ.

નય—શ્રુત પ્રમાણનો એક અંશ.

નિર્જરા—આત્માના પ્રદેશોમાંથી કર્મોનું એક દેશ ખરવું.

નિશ્ચય ચારિત્ર—જ્ઞાન સ્વભાવમાં સ્થિરતા.

નિશ્ચયનય—પદાર્થોનું જેવું સ્વરૂપ છે તેવું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરનાર શ્રુત પ્રમાણનો અંશ છે.

નિશ્ચય મોક્ષમાર્ગ—રત્નત્રયની એકતા.

પરમધ્યાન—મન, વચન અને ક્રિયામાં રોકાએલ પરિણામને અંતઃસન્મુખ કરી વિકલ્પ વિનાના નિર્જ સ્વરૂપમાં સ્થિર થવું તે.

૮૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

પરમેષ્ઠી—પરમ (ઉત્કૃષ્ટ) પદમાં રહેવાવાળા અરિહંતાદિ.

પરીષદ—કર્મોના ક્ષય અર્થે, અને સ્વરૂપમાં સ્થિર થવા અર્થે, બાહ્ય અનુકુળ કે પ્રતિકુળ સંયોગોને સંબંધ થતાં તે તરફ દુર્લક્ષ કરી રાગ-દ્વેષ થવા ન દેવો.

પરોક્ષજ્ઞાન—પાંચ ઇન્દ્રિયો અને મન દ્વારા થતું મતિ અને શ્રુત એ બે પરોક્ષ જ્ઞાન છે.

પ્રત્યક્ષજ્ઞાન—ઈન્દ્રિયો અને મનની સહાયતા વગર આત્મા પોતાના જ્ઞાનગુણની તારતમ્યતા પ્રમાણે પ્રત્યક્ષ બાણે તેને પ્રત્યક્ષજ્ઞાન કહે છે. તેનાં ત્રણ ભેદ છે. અવધિ, મનઃપર્યાય અને કેવળ.

પરમાણુ—અતિ સૂક્ષ્મ આણુ જેના વિભાગ થવા અશક્ય છે.

પર્યાપ્તિ—પુદ્ગલ પરમાણુઓને શરીર ઇન્દ્રિય રૂપે પરિણમવામાં નિમિત્તરૂપ બની શક્તિની પૂર્ણતા.

પાપ—અશુભ ભાવોથી બંધાતું કર્મ.

પુણ્ય—શુભ ભાવોથી બંધાતું કર્મ.

પુદ્ગલદ્રવ્ય—જેમાં રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શ હોય તે.

પ્રકૃતિ—કર્મનો જે સ્વભાવ છે તેને પ્રકૃતિ કહે છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

અર્થ સંગ્રહ : ૧૯

પ્રદેશબન્ધ—આત્માના પ્રદેશો સાથે બંધાવા-
વાળા કર્મોની સંખ્યાનો વિભાગ.

પ્રદેશ—પુદ્ગલ પદ્મમાણુ જેટલા આકાશમાં
રહી શકે તેને આકાશને પ્રદેશ કહે છે.

પ્રમાદ—આત્મ સ્વરૂપની અસાવધાની પૂર્વક
પર તરફના લક્ષવાળું આચરણ.

બળ—મન, વચન અને કાયાની શક્તિ.

બન્ધ—આત્માના અને કર્મના પ્રદેશોનું
લેગા થવું.

બાહ્યક્રિયા—હિંસાદિ પાપોમાં પ્રવૃત્તિ કરવી.

ભાવાસ્રવ—આત્માના જે પરિણામોથી કર્મોનું
આવવું થાય તે.

ભાવનિર્જરા—આત્માના જે શુદ્ધ પરિણામોથી
કર્મોની નિર્જરા થાય છે તે.

ભાવબંધ—આત્માના જે વિભાવ પરિણામોથી
આત્મપ્રદેશો સાથે દ્રવ્ય કર્મોનું જોડાણ થાય છે તે
વિભાવ પરિણામો ભાવ બંધ છે.

ભાવમેક્ષ—આત્માના શુદ્ધ પરિણામો કે જેથી
સર્વ કર્મોનો ક્ષય થઈ જાય છે.

ભાવસંવર—આત્માના શુદ્ધ પરિણામ કે જેથી
કર્મોનું આત્મ પ્રદેશોમાં આવવું થતું નથી.

ભેદ—પ્રકાર.

ભોક્તા—(નિશ્ચય નય) પોતાના સહજ સ્વભા-
વિક ગુણોને ભોક્તા છે.

૯૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

(અશુદ્ધ નિશ્ચય નય) દ્રવ્યકર્મોના ઉદયથી જે સંયોગો આવી મળે તેથી પોતે સુખ કે દુઃખની જે કલ્પના કરે તે કલ્પનાને ભોક્તા છે.

મતિજ્ઞાન-ઇન્દ્રિય અને મનના નિમિત્તથી ચતુર્ જ્ઞાન.

મનઃપર્યાયજ્ઞાન-દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવની મર્યાદાથી બીજાના મનમાં રહેલ રૂપી પદાર્થનું જ્ઞાન.

મિથ્યાત્વ-તત્ત્વોની વિપરીત શ્રદ્ધા કરવી, સ્વપર એકત્વ અભિપ્રાય.

માર્ગણા-જેનાથી જીવસમૂહને ગતિ વગેરે દ્વારા જીવ્યાં શોધવાં.

મંત્ર-પરમેષ્ઠીના જાપ કરવા, અને ધ્યાન કરવા માટે વચનરૂપ સાધન.

યોગ-મન, વચન, કાયાની પ્રવૃત્તિ.

રત્નત્રય-સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યગ્ચારિત્ર.

લોકાકાશ-જેમાં જીવ વગેરે દ્રવ્યો હોય તે.

વિકલત્રય-દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય અને ચતુરિન્દ્રિય-જીવ.

વિકલપ્રત્યક્ષ-મર્યાદિત પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન-અવધિજ્ઞાન અને મનઃપર્યાયજ્ઞાન પણ.

વિદિશા-ઈશાન, નૈઋત્ય, વાયવ્ય, અગ્નિ ખૂણા.

-કહાનજ્ઞાનશાસ્ત્રમાળા.

અર્થ સંગ્રહ : ૯૧

વિભ્રમ—(વિષયંય, વિષરીત) વસ્તુના સ્વરૂપને ઉંધું સમજવું.

વિમોહ—(અનધ્યવસાય) વસ્તુના સ્વરૂપને નિશ્ચય ન થવો.

વ્યય—આગલી પર્યાયનો નાશ.

વ્યવહારકાળ—ઘડી, કલાક, મિનિટ વગેરે રૂપ વ્યવહારકાળ.

વ્યવહારચારિત્ર—સમ્યગ્દર્શન પૂર્વક પાંચ મહા-વ્રત, પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુણિરૂપ.

વ્યવહારનય—બીજા પદાર્થના સંયોગથી મળેલી દશાને ખતાવે તે.

વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ— સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્-જ્ઞાન અને સમ્યગ્ચારિત્ર બુદ્ધિ બુદ્ધિ વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ છે.

શબ્દ—શ્રોત્રેન્દ્રિયનો વિષય.

શ્વાસોશ્વાસ—પ્રાણીઓને જીવતાં રાખવાવાળી પ્રાણવાયુ.

શ્રુતજ્ઞાન—મતિજ્ઞાનથી જાણેલાં પદાર્થોનું વિશેષ રૂપથી જાણવું.

સમનસ્ક—મન સહિત જીવ.

સમિતિ—ચાલવું, ખેલવું વગેરે કાર્યોમાં પ્રમાદ સહિત ઉપયોગ સહિત વર્તવું

૯૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

સમુદ્ધાત-મૂળ શરીરને છોડ્યા વગર આત્માના પ્રદેશોનું બહાર નીકળવું.

સમ્યગ્જ્ઞાન-સંશયાદિ રહિત સ્વપરતું જ્ઞાન.

સર્વજ્ઞ=ત્રણલોક, અલોક, અને ત્રણકાળના સમસ્ત પદાર્થોનું એકી સાથે, એક સમયમાં જાણે તે.

સાધુપરમેષ્ઠિ-જે રત્નત્રયને સાધે તે.

સિદ્ધપરમેષ્ઠિ-જ્ઞાનાવરણ આદિ આઠકર્મોનો નાશ કરી, સિદ્ધાલયમાં બિરાજમાન સમ્યક્ત્વ આદિ ગુણોના ધારક.

સૂક્ષ્મ-આંબળાથી બેર જેમ નાનું છે તેમ.

સંસ્થાન-ત્રિકોણ, ચતુર્કોણ વગેરે આકાર.

સંશય-નિશ્ચય રહિત અનેક વિકલ્પોને ગ્રહણ કરવાવાળું જ્ઞાન.

સંસારી-નરક વગેરે ગતિઓમાં ભ્રમણ કરવાવાળા જીવ.

સ્થાવર-વગેરે એકેન્દ્રિય જીવ.

સ્વદેહપરિમાણ-સમુદ્ધાત અવસ્થાને છોડીને, નામકર્મના ઉદ્દયથી પ્રાપ્ત થએલ પોતાના નાના અથવા મોટા શરીર પ્રમાણ રહેવું તે.

સ્થુલ-બેરથી જેમ આંબળું મોટું છે તેરીતે.

ભેદ સંગ્રહ

અજીવ—૫. પુદ્ગલ, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ, કાળ.

અધિકાર—૬. જીવત્વ, ઉપયોગમય, અમૂર્તિ, કર્તા, સ્વદેહપરિમાણ, લોકતા, સંસારસ્થ, સિદ્ધ, વિસ્ત્રસાઉર્ધ્વંગમન.

અનુપ્રેક્ષા—૧૨. અનિત્ય, અશરણુ, સંસાર, એકત્વ, અન્યત્વ, અશુચિ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, લોક, ઝોધિદુર્લભ, ધર્મ.

અનન્ત ચતુષ્ટય—૪. અનન્તદર્શન, અનન્તજ્ઞાન.

અનન્તસુખ, અનન્તવીર્ય.

અષ્ટગુણુ—૮. સમ્યક્ત્વ, કેવળજ્ઞાન, કેવળ-દર્શન, અનન્તવીર્ય, સૂક્ષ્મત્વ અવગાહનત્વ, અગુરુ લઘુત્વ, અવ્યાખાધત્વ.

અસ્તિકાય—૫. જીવ, પુદ્ગલ, ધર્મ અધર્મ, આકાશ.

આસ્રવ—૨. દ્રવ્ય, ભાવ.

આસ્રવ—૩૨. મિથ્યાત્વ ૫, અવિરતિ ૫, પ્રમાદ ૧૫, યોગ ૩, કષાય ૪.

આચાર—૫. દર્શન, જ્ઞાન, વીર્ય, ચારિત્ર, તપ.

ઈન્દ્ર—૧૦૦. ભવનવાસી ૪૦, વ્યન્તર ૩૨, કલ્પવાસી ૨૪, જ્યોતિષી ૨ (સૂર્ય, ચન્દ્રમા), ચક્રવર્તી ૧, સિંહ ૧.

૯૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ઇન્દ્રિયો—૫. સ્પર્શન, રસના, દ્રાણુ, ચક્ષુ, કર્ણ. (શ્રોત્ર)

ઉપયોગ—૨. જ્ઞાન, દર્શન.

ઉપયોગ—૧૨. જ્ઞાન ૮, દર્શન ૪.

એકેન્દ્રિય—૨. સૂક્ષ્મ, બાહર (સ્થુલ)

એકેન્દ્રિય—૫. પૃથ્વી, જલ, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ.

કર્મ.—૨. પુણ્ય, પાપ.

કર્મ—૨. ધાતિયા, અધાતિયા.

કર્મ—૮. જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, વેદનીય, મોહ-નીય, આયુ, નામ, ગોત્ર, અંતરાય.

કાળ—૨. નિશ્ચય, વ્યવહાર.

ક્રિયા—૨. અન્તરંગ, બાહ્ય.

ગન્ધ—૨. સુગંધ, દુર્ગંધ.

ગુણસ્થાન—૧૪. મિથ્યાત્વ, સાસાદન, મિશ્ર, અવિરત સમ્યક્ત્વ, દેશ સંયત, પ્રમત્ત, અપ્રમત્ત, અધઃકરણ, અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિકરણ, ઉપશાંતમોહ, ક્ષીણમોહ, સંયોગકેવલી, અયોગ કેવલી.

ગુપ્તિ—૩. મન, વચન, કાય.

ચારિત્ર—૨. બાહ્ય, અંતરંગ.

ચારિત્ર—૫. સામાયિક, છેદોપસ્થાપનીય, પરિહાર વિશુદ્ધિ, સૂક્ષ્મ સંપરાય, યથાખ્યાત.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

લેહ સંગ્રહ : ૯૫

છન્નસ્થ—૪. મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃ પર્યાય
જ્ઞાનના ધારક.

જીવ—૨. સંસારી, મુક્ત.

જીવસમાસ—૧૪. એકેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ, એકેન્દ્રિય
બાહર, બેકેન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિ,
અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિ એ સાત લેહોને પર્યાપ્તા અને
અપર્યાપ્તા લગાડવાથી ચૌહ લેહ થાય છે.

તપ—૨. બાહ્ય ૬. અભ્યંતર ૬.

ત્રસજીવ—૪. દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય,
પંચેન્દ્રિય.

દ્રવ્ય—૨. જીવ, અજીવ.

દ્રવ્ય-૬. જીવ, પુદ્ગલ, ધર્મ, અધર્મ, આકાશ,
કાળ.

દિશા—૧૦. પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ,
ઈશાન, વાયવ્ય, આગ્નેય, નૈરૂત્ય, ઉર્ધ્વ, અધઃ

ધર્મ—૧૦. ઉત્તમક્ષમા, માહૈવ, આજૈવ, શૌચ,
સત્ય, સંયમ, તપ, ત્યાગ, અકિંચન્ય, પ્રહ્લચર્ય.

નિર્જરા—૨. દ્રવ્ય. ભાવ.

નોકર્મ—૩. ઔદારિક, વૈક્રિયક, આહારક.

પંચેન્દ્રિ—૨. સંજ્ઞી, અસંજ્ઞી.

પર્યાપ્તિ—૬. આહાર, શરીર, ઇન્દ્રિય, ભાષા,
શ્વાસોશ્વાસ, મન.

૯૬ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

પરીષદ—૨૨. ભૂખ, ખ્યાસ, ઠંડ, ગરમી, દંશમ-
શક, નગ્નતા, અરતિ, સ્ત્રી, ચર્ચા, શર્યા, આસન,
વધ, આક્રોશ, યાચના, અલાભ, રોગ, તૃણસ્પર્શ,
મલ, સત્કારપુરસ્કાર, પ્રજ્ઞા, અજ્ઞાન, અદર્શન.

પુહ્નગલકર્મ—૮. જ્ઞાનાવરણાદિ.

પુહ્નગલગુણ—૨૦. સ્પર્શ ૮, રસ ૫, રૂપ ૫,
ગન્ધ ૨.

પાપ કર્મ—૮. અસાતાવેદનીય, અશુભઆયુ,
અશુભ નામ, નીચગોત્ર અને ૪ ઘાતિયા કર્મ
જ્ઞાનાવરણાદિ.

પુણ્યકર્મ—૪. સાતાવેદનીય, શુભ આયુ, શુભ
નામ, ઉચ્ચગોત્ર.

પ્રાણુ—૧૦. ઇન્દ્રિય ૫, બલ ૩, આયુ,
શ્વાસોશ્વાસ,

બન્ધ—૨. દ્રવ્ય, ભાવ.

બન્ધ—૪. પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ, પ્રદેશ.

ભાવાસ્રવ—૫. મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, પ્રમાદ,
કષાય, યોગ.

ભાવાસ્રવ—૩૨. મિથ્યાત્વ ૫, અવિરતિ ૫, પ્રમાદ
૧૫. યોગ ૩. કષાય ૪.

ભાવનિર્જરા ૨. સવિપાક, અવિપાક.

મહાવ્રત—૫. અહિંસા, સત્ય, અચોર્ય,
બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

ભેઃ સંગ્રહ : ૯૭

માર્ગાણા—૧૪. ગતિ, ઇન્દ્રિય, કાય, યોગ, વેદ, કષાય, જ્ઞાન, સંયમ, દર્શન લેશ્યા ભવ્યત્વ, સમ્યક્ત્વ, સંજ્ઞા, આહાર.

મિથ્યાત્વ—૫. વિપરીત, એકાન્ત, વિનય, સંશય, અજ્ઞાન.

મુનિચરિત્ર—૧૩. વ્રત ૫, સમિતિ ૫, ગુપ્તિ ૩.

મોક્ષ—૨ દ્રવ્ય, ભાવ.

મોક્ષમાર્ગ—૨. વ્યવહાર, નિશ્ચય.

યોગ—૩. મન, વચન, કાય.

રત્નત્રય—૩, સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્ય-ક્રિયારિત્ર.

વિદિશા—૪. ઇશાન, નૈરૂત્ય, વાયવ્ય, આગ્નેય

વ્રત—૫. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ.

વિકલત્રય—૩. દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિયજીવ

સંવર—૨. દ્રવ્ય, ભાવ.

સંવર—૭. વ્રત, સમિતિ, ગુપ્તિ, ધર્મ, અનુપ્રેક્ષા.

સંવર—૬૨. ૫, ૫, ૩, ૧૦, ૧૨.

પરીષદ્બંધ, ચારિત્ર.

૨૨, ૫.

સમુદ્ધાત—૭. વેદક, કષાય, વિક્રયા, મારણાન્તિક, તૈજસ, આહાર, કેવલ.

૨૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંડ-

સમિતિ-પ. ઈર્થો, ભાષા, એષણા, આદાનનિક્ષેપણ,
વ્યુત્સર્ગ.

જ્ઞાનોપયોગ. ૨. જ્ઞાન, અજ્ઞાન.

જ્ઞાનોપયોગ. ૮. મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃપર્થય,
કેવલ, અને કુમતિ, કુશ્રુત, કુઅવધિ (વિભંગ)

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

પ્રશ્ન પત્ર સંગ્રહ : ૯૯

પ્રશ્ન પત્ર સંગ્રહ.

સમય ૩ કલાક ૧૯૩૪ પૂર્ણાંક ૧૦૦

૧. અચક્ષુઃદર્શન, મતિજ્ઞાન, મોક્ષ, અરહંત, પુદ્ગલ, પ્રદેશ અને ચારિત્રથી શું સમજો છો ? ૭.

૨. આ ગ્રંથનું “ દ્રવ્ય સંગ્રહ ” નામ કેમ રાખવામાં આવ્યું છે ?

જીવના નવ અધિકાર કયા કયા છે તે ગણાવો. અન્ધ અને બહેરાં મનુષ્યને કેટલા પ્રાણ હોય છે ? ૧૪.

૩. મૂર્તિક અને અમૂર્તિકમાં શું તફાવત છે ? તમે મૂર્તિક છો કે અમૂર્તિક ? અસ્તિ કાય કેને કહે છે ? કાલ દ્રવ્ય અસ્તિકાય છે કે નહિ ? તરવો અને દ્રવ્યોના નામ ગણાવો. શું એ બેમાં કંઈ ફેર છે ?

૪. નિશ્ચયનય અને વ્યવહારનયમાં શું તફાવત છે ? ૧૬.

દ્રવ્યબંધ, ભાવિનિર્જરા અને આસ્રવનું સ્વરૂપ સમજાવો.

ધ્યાન કેને કહે છે ? કેટલી જાતના છે ? શું કરવામાં આવે છે ? અને કેમ કરવામાં આવે છે ? ૧૬.

૫. એક અક્ષરનો મંત્ર કયો છે ? અને એની અંદર પંચ પરમેષ્ઠીના નામ કેવી રીતે આવે છે ? નિશ્ચય ધ્યાનનું સ્વરૂપ લખો. જ્ઞાનોપયોગના કેટલા

૧૦૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

લેહ છે, આપણા દેશમાં અત્યારે કેટલા પરમેષ્ઠી મોબુદ છે ? ૧૬.

૬. સનતકુમાર ચક્રવર્તી અથવા અંબના સુંદરીનું જીવનચરિત્ર સંક્ષેપમાં લખો અને ખતાવો કે તેના જીવનથી તમે શું શિખામણ લીધી. ૧૦.

૭. બ્રહ્મચર્ય અથવા સ્ત્રી શિક્ષા ઉપર એક સુંદર નિબંધ લખો. ૧૨.

૮. જીનેદ્ર ભક્તિ અથવા જાતિ સુધારા ઉપર કેઈ ભજન લખો. ૪.

શુદ્ધ અને સુંદર લેખ. ૫.

સમય ૩ કલાક ૧૯૩૫ પૂર્ણિક ૧૦૦

૧. આ પુસ્તકનું નામ દ્રવ્યસંગ્રહ કેમ રાખવામાં આવ્યું ? ૧૨.

દ્રવ્ય અને તત્ત્વથી તમે શું સમજો છો ?

એના ગ્રંથ કર્તાનું શું નામ છે ? શું તેણે પોતાનું નામ કેઈ જગ્યાએ આપ્યું છે ?

૨. જીવ કેને કહે છે ? અને તેને કેટલા પ્રાણ છે ? દર્શનથી તમે શું સમજો છો, તમારે કેટલા દર્શનોપયોગ છે ?

૩. જીવ મૂર્તિક છે કે અમૂર્તિક ? અને તે કેવડો મોટો છે ?

સંસારી જીવ કેટલી જાતનાં છે, અને તેને કેટલી પર્યાપ્તિઓ છે ? ૧૪.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

પ્રશ્ન પત્ર સંગ્રહ : ૧૦૧

૪. તમે તમારી સામે કયા કયા દ્રવ્યોને જીવ્યો છો ? એક જીવને પોતાનું કામ ચલાવવા માટે કેટલા દ્રવ્યોની જરૂર પડે છે ? ૧૪.

દ્રવ્ય અને અસ્તિકાયમાં શું તફાવત છે ? તમે દ્રવ્ય છો કે અસ્તિકાય ?

૫. અ ઉદાહરણ આપીને ભાવબંધ અને દ્રવ્ય-બંધનું સ્વરૂપ સમજાવો. બંધના ભેદ અને કારણ લખો. ૧૨.

૬. એવા એક મંત્રનું નામ લખો કે જેમાં બધા પરમેષ્ઠીનું નામ આવી શકે. આચાર્ય પરમેષ્ઠીનું શું સ્વરૂપ છે, અને તેનું ધ્યાન શા માટે કરવું જોઈએ ?

૭. અ ધ્યાન કરવા માટે કઈ કઈ બાબતની જરૂર છે. આકાશના કેટલાં ભેદ છે, અને શા માટે છે ? ૧૨.

૮. કાલદ્રવ્ય કયાં નથી ?

૯. ચામુંડરાય અથવા આદિનાથ ભગવાનનું જીવન ચરિત્ર લખો અને બતાવો કે તેના જીવનથી આપણને શું શિખામણ મળે છે ? ૮.

૧૦. નીચે લખેલાં વિષયોમાંથી કોઈ એક ટુંકો લેખ લખો. ૧૦.

૧. અહિંસા ૨ સાદું જીવન, ૩ વ્રતોનું ઉપ-યોગીપણું.

૧૦૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

શુદ્ધ અને સુંદર લેખ. ૬.

સમય ૩. કલાક ૧૯૩૭ પૂર્ણિક ૧૦૦

દ્રવ્યથી તમે શું સમજો છો ? ઉદાહરણ પૂર્વક
સમજાવો. ૧૨.

તમે કયું દ્રવ્ય છો ? અસ્તિકાય, દ્રવ્ય અને
અજીવ દ્રવ્યોનાં નામ લખો.

૨. માખી, જળો, ખાળક, રેલ, રખરની ગાય,
વેલ (લતા) મુક્ત જીવ અને કયા અને કેટલા પ્રાણ
તથા પર્યાપ્તિઓ હોય છે.

૩. મૂર્તિક દ્રવ્યથી તમે શું સમજો છો ? તમે
મૂર્તિક છો કે નહિ ? કારણ પૂર્વક લખો. આંખોથી
કયા કયા દ્રવ્યો દેખાય છે, વાદળ, અન્ધકાર, વાયુ,
સેકન્ડ, આણુ, પુણ્ય, પાપ, લોકાકાશ, કયા દ્રવ્યમાં
સામેલ છે અને શા માટે ? ૧૫.

૪. તત્ત્વ શબ્દથી આપ શું સમજો છો. તેના
લેહ લખીને સ્પષ્ટ એ બતાવો કે બંધ કરી ચીજનો
કેનાથી, કેવી રીતે, કયા કયા કાર્ય કરવાથી થાય
છે ? ૧૫.

૫. મોક્ષ કયાં છે ? શું છે ? કેવી રીતે પ્રાપ્ત
થઈ શકે છે ? મોક્ષમાં ઉત્તમ ઉત્તમ ભોજન અને
વિલાસની સામગ્રી મળે છે ? ને નહિ તેા મોક્ષ
પ્રાપ્ત કરવાનેા પ્રયાસ વ્યર્થ છે ? સમજાવીને
લખો. ૧૦.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

પ્રશ્ન પત્ર સંગ્રહ : ૧૦૩

૬. પંચ પરમેષ્ઠી વાચક મંત્રનું નામ લખીને એ સિદ્ધ કરો કે આ મંત્રથી પંચ પરમેષ્ઠીનો યોધ કેવી રીતે થાય છે? આજકાલ કેટલા પરમેષ્ઠી આપણા જોશમાં આવે છે? પરમેષ્ઠીમાં દેવ કેટલા અને ગુરુ કેટલા છે? જૈન મન્દિરોની મૂર્તિઓ કયા પરમેષ્ઠીની છે. ૧૦.

૭. આપ દ્રવ્ય સંગ્રહના પ્રશ્ન પત્ર સામે જોઈ રહ્યા છો તે આપનું જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ છે કે પરોક્ષ? સિદ્ધ કરો કે પ્રત્યક્ષ પરોક્ષથી આપ શું સમજો છો? ૧૨.

૮. સ્વામી ઉમાસ્વામીનું જીવન ચરિત્ર.

અથવા

સાદાજીવન ઉપર એકનિબંધ ૨૫-૩૦ લીંટીનો લખો.
શુદ્ધ અને સુંદર લેખન માટે ૧૨.

સમય ૩ કલાક ૧૯૩૮ પૂર્ણાંક ૧૦૦

૧. મંગલથી આપ શું સમજો છો. ગ્રંથના પ્રારંભમાં મંગલાચરણ કરવાનું શું કારણ છે? ૮.

૨ ક જીવનું લક્ષણ લખી એ બતાવો કે જ્ઞાનોપયોગ અને દર્શન ઉપયોગમાં શું તફાવત છે? ૭.

૩ દર્શન ઉપયોગનો લેહ અને તેની પરિભાષા લખો. ૫.

૧૦૪ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

૩. શુદ્ધ અને અશુદ્ધ નિશ્ચયનયથી આગ શું સમજે છે ? જીવ અશુદ્ધ નયથી કેનો કર્તા છે ? ૧૦.

અથવા જીવના ઉર્ધ્વગમનાધિકારનું વર્ણન કરી એ બતાવો કે જીવ ઉર્ધ્વગમન ક્યાં સુધી કરે છે ? શું તે ઉર્ધ્વગમન કરતાં કેાઈ પણ જગ્યાએ રોકાય છે કે નહિ ? જો રોકાય છે તો ક્યાં અને શા માટે ? ૧૦.

૪. અજીવદ્રવ્યના લેહ લખીને અસ્તિકાયદ્રવ્યોનું નામ માત્ર લખો. પુદ્ગલ પરમાણુ અસ્તિકાય છે કે નહિ ? કારણ સહિત સ્પષ્ટ લખો. ૮.

૫. સાતતત્ત્વોનું નામ માત્ર લખીને એમાંથી મોક્ષના કારણભૂત તત્ત્વોને સલક્ષણ બતાવો. ૬.

૬. નિશ્ચય અને વ્યવહાર મોક્ષ માર્ગમાં અન્તર દેખાડીને એ બતાવો કે સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્-જ્ઞાનમાંથી પહેલાં કયું છે. ૬.

૭. ધ્યાનનું લક્ષણ રાખીને તેની જરૂરી સામગ્રી બતાવો. ૭.

૮. નીચે લખેલામાંથી કેાઈ ૧૦ ની પરિભાષા લખો.

મૂર્તિક, સમુદ્ધાત, ગુણસ્થાન, પ્રકૃતિબંધ, પુદ્ગલ, અસ્તિકાય પ્રમાદ, ગુપ્તિ, સમિતિ, ધર્મ, સમ્યગ્દર્શન, અભ્યન્તર ક્રિયા છદ્મસ્થ, આચાર્ય, તપ. ૧૦.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

પ્રશ્ન પત્ર સંગ્રહ : ૧૦૫

૬. આ ગ્રંથના કર્તાનું નામ અને તેનું જીવન ચરિત્ર લખીને તેનાં બનાવેલાં શાસ્ત્રોનું નામ લખો. ૧૫.

૧૦. ગૃહસ્થ જીવન કેવી રીતે સુખમય બની શકે છે? એના ઉપર એક સુંદર લેખ લખો. ૧૨.

શુદ્ધ લેખ.

૬.

સનાતન જૈન શિક્ષણ વર્ગ,

સોનગઢ

પરીક્ષા

સમય: સવારે ૯-૩૦ થી ૧૧ (તા. ૩૧-૫-૪૨)

સુચના:—ગમે તે ત્રણ પ્રશ્નોના જવાબ લખો.

૧. (ક) મનુષ્યભવની દુર્લભતા સમજાવો. મનુષ્ય-ભવ સફળ થયો તમે ક્યારે માનો? તેને સફળ કરવા તમે શા ઉપાય લેશો તે સ્પષ્ટ સમજાવો. ૧૨.

(ખ) સમયસારનો કોઈ કળશ અર્થ સહિત લખો. ૪.

૨. (ક) ગુણની વ્યાખ્યા શી? કયા ગુણને લીધે દ્રવ્યો પરિણમ્યા કરે છે? અચેતનત્વ ગુણ કયા કયા દ્રવ્યોમાં છે? ૩.

(ખ) અસ્તિકાય એટલે શું? પરમાણુ અસ્તિકાય છે? શા માટે? ૩

(ગ) મન:પર્યાયજ્ઞાન કેને કહે છે? તે કેને થાય? ૩

(ઘ) મહાવ્રતધારી અભવ્ય મુનિને વનમાં તપ કરતી વખતે ૧૬ માંથી કયા કષાય હોય? પાંચમા ગુણુસ્થાનવાળા શ્રાવકને કયા કષાય હોય? ૪

(ઙ) પ્રકૃતિબંધ અને સ્થિતિબંધ એટલે શું? તેઓ શાના પર આધાર રાખે છે? પાપનો સ્થિતિ-બંધ એકો પાડવા શું કરવું? ૪

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાગા.

દ્રવ્ય સંગ્રહ : ૧૦૭

૩. (ક) આત્મા ખોરાક લે છે એમ કયા નયથી કહેવાય ? શા માટે ? ૩

(ખ) આત્મા ખોરાકની ઇચ્છા કરે છે એમ કયા નયથી કહેવાય તે સમજાવો. ૩

(ગ) કયા કર્મના ઉદયમાં જોડાવાથી 'ઇચ્છા' થાય ? ૨

(ઘ) ઇચ્છા થવાનું ઉપાદાન કારણ કોણુ ? કેમ ? ૨

(ઙ) ઉપવાસ કરનાર જીવ ઊંચો કે 'આંખેલ' કરનાર ? સ્પષ્ટ સમજાવો. ૪

(ચ) કયા ગુણુસ્થાન પછી આત્મા વ્યવહારે પણ ખોરાક લેતો નથી ? કયા ગુણુસ્થાને રાગદ્વેષ મૂળમાંથી નાશ પામે ? ૩

૪. (ક) ગૃહીત અને અગૃહીત મિથ્યાત્વમાં તફાવત શો ? ૩

(ખ) ચૌરેન્દ્રિય જીવને કયા કયા દ્રવ્યપ્રાણુ હોય અને કઈ કઈ પર્યાપ્તિ હોય ? ૩

(ગ) દેવગતિમાં દુઃખ છે ? શું ? ૨

(ઘ) સમ્યક્ત્વના આઠ અંગના નામ માત્ર લખો. ૨

(ઙ) બહિરાત્મા ને અંતરાત્મામાં ફેર શો ? ૩

(ચ) મિથ્યાજ્ઞાન ટળી સમ્યજ્ઞાન થાય તે સમયે આત્મામાં ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રોવ્ય ત્રણુ કઈ રીતે ઘટે છે ? ૩

૧૦૮ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

સમય: સવારના ૯-૧૫ થી ૧૧ તા. ૩૧-૫-૪૪
પ્ર. ૧. (ક) બહેલા છીને સ્મરણ કરવા યોગ્ય એવું
કેાઈ પણ સ્તુતિનું એક પદ લખો.

(ખ) આત્મા જ્ઞાન સ્વરૂપ જ છે એવા આ-
શયનો એક શ્લોક અર્થ સહિત લખો.

(ગ) આત્મા નિત્ય છે તેની સિદ્ધિ કરો.

(ઘ) શ્રી આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્રના આધારે નિજ-
જ્ઞાન પ્રગટાવવાની રીત લખો.

પ્ર. ૨. નીચેના પ્રશ્નોમાંથી ગમે તે ચારના જવાબ
લખો.

(૧) પર્યાય એટલે શું? વ્યંજન પર્યાય અને
અર્થ પર્યાય એટલે શું? તે દાખલા સહિત સમજાવો.

(૨) સામાન્ય ગુણ કેાને કહે છે? મુખ્ય સામાન્ય
ગુણો કેટલા છે? તેના નામ લખો.

(૩) જ્ઞાનના અને દર્શનના ભેદ કેટલા છે?
તેના નામ આપો.

(૪) કયા ગુણને લીધે પોતાનો આત્મા પોતાને
જણાય. વસ્તુમાં એવો કયો ગુણ છે કે જેથી એક
ગુણ બીજા ગુણ રૂપે થતો નથી?

(૫) નીચેના શબ્દોની વ્યાખ્યા આપો:-
પરમાણુ, પ્રદેશ, ચારિત્ર.

(૬) સદ્ગુરુ કયા લક્ષણે ઓળખાય?

પ્ર. ૩. નીચેમાંથી ગમે તે ચારના જવાબ આપો.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

ભે: સંગ્રહ : ૧૦૯

(૧) પંચ પરમેઠીમાં દેવ કેટલા છે ? તે દેવનું લક્ષણ શું ? લોકો સાચું સુખ પામે તે માટે તીર્થ-કર દેવને ઉપદેશ આપવાની ઇચ્છા હોય કે નહિ ?

(૨) વ્યવહાર નયથી ગતિ કેટલી છે ! લોકોના હિત માટે સિદ્ધ ભગવાન અવતાર લે કે નહિ તે સમજવો. મોક્ષમાં બધા આત્મા એક થઈ જાય કે નહિ ?

(૩) 'અભાવ' કોને કહે છે તે પુદ્ગલ અને જીવનો દાખલો આપી સમજવો. જીવ એક છે કે અનંત છે ? સિદ્ધ જીવો કેટલા હશે ?

(૪) અરૂપી કોને કહેવાય ? જીવ અરૂપી છે કે રૂપી ? રંગ વગરના પદાર્થને આકાર હોય કે નહિ ? જીવ નિરાકાર છે એટલે શું ?

(૫) જીવ અને અજીવ શાથી ઓળખાય ? અજીવ અને પુદ્ગલમાં શો તફાવત છે ?

પ્ર. ૪. નીચેમાંથી ગમે તે છ વાક્યો ખાલી જગ્યા પૂરી કરીથી લખો:-

(૧) વ્યવહાર નયથી આત્મા.....નો કર્તા છે.

અને અશુદ્ધ નિશ્ચયથી.....નો કર્તા છે.

(૨) શુભ અને અશુભ પરિણામને...મોક્ષ થાય છે.

(૩).....આત્માની શ્રદ્ધા તે સમ્યક્ત્વ છે.

(૪) પરમાર્થ.....જીવ અસંગ છે.

૧૧૦ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

- (૫) જે જીવ.....ને જીનનું વર્ણન સમજે
અને.....ના જ્ઞાનને શ્રુતજ્ઞાન સમજે તે
જીવ.....કહીવાય.
- (૬) સુખગુણ.....દ્રવ્યોનો છે.
- (૭)પરિણામ તે મોક્ષનું કારણ છે.
- (૮)પ્રેરે તે વ્યવહાર સંમત કરવો
યોગ્ય છે.

-કહાનજૈનશાસ્ત્રમાળા.

દ્રવ્ય સંગ્રહ : ૧૧૧

અકારાદિ ક્રમ પ્રમાણે દ્રવ્ય- સંગ્રહની ગાથા સૂચી

ગાથા		પૃષ્ઠ
૧૫.	અજીવો પુણ્યજીવો	૨૫.
૬.	અદ્દ અદ્દુણાણુ દંસણુ	૭.
૧૦.	આણુ ગુરુદેહપમાણો	૧૪.
૧૬.	અવગાસ દાણુજેગ્ગં	૨૮.
૪૫.	અસુહાદો વિણિવિત્તી	૬૦.
૨૬.	આસવદિનેણુ કમ્મં	૪૧.
૨૮.	આસવખંધણુ સંવર	૪૦.
૪.	ઉવઓગો દુવિયખ્પો	૪.
૨૬.	એયપદ્દેસો વિઆણુ	૩૬.
૨૩.	એવંછળ્લેયમિદં	૩૨.
૧૭.	ગઈપરિણયાણુ ધમ્મો	૨૬.
૩૪.	ચેદણુ પરિણામોજ્જે	૪૮.
૩૬.	જહકાલેણુ તવેણુય	૫૧.
૨૭.	જ્જવહિયં આયાસં	૩૭.
૧.	જીવમજીવં દવ્વં	૧.
૪૧.	જીવાદિ સદ્દહણું	૫૭.
૨.	જીવો ઉવ ઓગમઓ	૨.
૫૩.	જ્જે રથણુત્તય જુત્તો	૬૬.
૫૫.	જ્જં કિંચિવિ ચિતંતો	૭૦.

૧૧૨ : દ્રવ્ય સંગ્રહ

ભગવાનશ્રીકુંદકુંદ-

ગાથા

		પૃષ્ઠ
૪૩.	જં સામ્મણુણું ગહણું	૫૬.
૧૮.	ઠાણુ જુદાણુ અધમ્મો	૨૭.
૫૦.	ણુદ્દુચ્છુધાઈ કમ્મો	૬૫.
૫૧.	ણુદ્દુદ્દુકમ્પદ્દેહો	૬૭.
૩૧.	ણાણાવરણાદીણું	૪૪.
૫.	ણાણું અદ્દુવિચખં	૬.
૧૪.	ણિ કકમ્મા અદ્દુગુણા	૨૨.
૫૭.	તવસુદ્દવદ્દવં ચેદા	૭૨.
૩.	તિક્કકાલે ચ્છુપાણા	૩.
૨૧.	દ્દવ્વ પરિવદ્દરૂવો	૩૦.
૫૮.	દ્દવ્વ સંગહમિણું મુણ્ણિણાહા	૭૩.
૪૭.	દ્દુવિહંપિ મો કખહેઉં	૬૨.
૫૨.	દ્દંસણુણાણુ પહાણે	૬૮.
૫૪.	દ્દંસણુણાણુ સમગ્ગં	૭૦.
૪૪.	દ્દંસણુ પુવ્વંણાણું	૬૦.
૨૦.	ધમ્મમા ધમ્મમા કાલો	૨૬.
૪૬.	પણુતીસ સોલ છપ્પણુ	૬૪.
૩૩.	પચ્છિ દ્દિદ્ધિ આણુભાગ	૪૭.
૮.	પગ્ગલ કમ્માદીણું	૯.
૧૧	પુઠ્ઠવિજ્જલ તે ઉવાઉં	૧૭.
૩૨	વજ્જહિ કમ્મમં જેણુદ્દુ	૪૬.
૪૬	ખહિર ખ્ખંતર ક્કિરિયા	૬૧.
૧૩	મગ્ગણુ ગુણુઠાણેહિં	૨૦.

-કહાનૈનશાસ્ત્રમાળા.

દ્રવ્ય સંગ્રહ : ૧૧૭

ગાથા		પૃષ્ઠ
૫૬	મા ચિક્કિહ મા જંપહ	૭૧.
૪૮	મા મુજઝહ મા રજઝહ	૬૩.
૩૦.	મિચ્છતાવિર દિપમા	૪૨.
૪૦.	રયણુત્તયંણુ વદ્ધં	૫૬.
૨૨.	લોયાયાસપ દેસે	૩૧.
૬.	વવહારા સુહહુકખં	૧૩.
૭.	વણુણુ રસપંચ ગંધા	૮.
૩૫.	વદસમિદી ગુત્તીઓ	૪૬.
૧૬.	સહો ળંધો સહુમે	૨૫.
૧૨.	સમણા ભ્રમણા	૧૭.
૩૭.	સંવસ્સ કમ્મણો ન્ને	૫૧.
૩૮.	સુહ અસુહ ભાવ ભુત્તા	૫૩.
૨૪.	સંતિજદો તેણે દે	૩૩.
૩૬.	સમ્મદ સણુણાણે	૫૫.
૪૨.	સંસય વિમોહ વિખભમ	૫૮.
૨૫.	હોંતિ અસંખા જીવે	૩૪.

શ્રી સનાતન જૈન શિક્ષણ વર્ગ,

સોનગઢ

પરીક્ષા

તા. ૩૦-૫-૧૯૪૫ સમય : સવારના ૯-૩૦ થી ૧૧

ગમે તે ત્રણ પ્રશ્નોના જવાબ લખો.

૧. (ક) સંસારવૃક્ષનું મૂળિયું શું છે અને તે મૂળને છેદવા મુમુક્ષુએ શું કરવું તે સ્પષ્ટ રીતે સમજાવો. ૯
- (ખ) ધર્મ કરવો કેને સહેલો પડે—ધનવાનને કે નિર્ધનને ? શા માટે ? ૩
- (ગ) શ્રી સમયસારને કોઈ કળશ અર્થ સાથે લખો. ૪
૨. (ક) નીચેના પદાર્થોમાંથી દ્રવ્યો, ગુણો ને પર્યાયો ઓળખી કાઢો : ૧૬
 - (૧) કેવળજ્ઞાન, (૨) ગળપણ, (૩) નિશ્ચયકાળ, (૪) અરૂપીપણું, (૫) તાવ, (૬) તાવ ઉપર દ્રેષ, (૭) સમુદ્ધાત, (૮) ગતિહૈતુત્વ.
- (ખ) ઉપરના આઠ પદાર્થોમાં જે દ્રવ્યો હોય તેમનાં મુખ્ય લક્ષણ કહો.
- (ગ) ઉપરના પદાર્થોમાં જે ગુણો હોય તે કયા દ્રવ્યોના છે તે લખો.

- (ઘ) ઉપરના પદાર્થોમાં જે પર્યાયો હોય તે કયા ગુણોના છે તે જણાવો.
૩. (ક) નિશ્ચયચારિત્ર એટલે શું ? ચારિત્રને 'વેળુના કોળિયા' જેવું કેમ કહેવામાં આવે છે ? ૩
- (ખ) જઘન્ય, મધ્યમ ને ઉત્તમ અંતરાત્મા કેને ગણવામાં આવે છે ? મહાદુષ્ટથી વેળુના કોળિયા જેવું ચારિત્ર પાળનાર પંચમહાવ્રતધારી મુનિ અંતરાત્માના ત્રણ લેહોમાંથી કયા લેહમાં સમાય ? ૪
- (ગ) આઠ કર્મનાં નામ લખો. જ્ઞાનાવરણીય કર્મ આત્મા પર જોર કરીને તેના જ્ઞાનને ૪ રોકે છે કે નહિ તે સમજાવો.
- (ઘ) ત્રીન્દ્રિય જીવોને કયા કયા દ્રવ્યપ્રાણ હોય ? નવ દ્રવ્યપ્રાણ કયા જીવને હોય ? કયા જીવને એકકે દ્રવ્યપ્રાણ ન હોય ? ૩
- (ડ) નિકલ પરમાત્મા કેને કહેવામાં આવે છે ? તેમને કોઈ પરદ્રવ્યનો સંગ નહિ હોવાં છતાં સુખ કેમ હોય ? ૩
૬. (ક) અનાદિ કાળથી આત્માની જીવતત્ત્વ સંબંધી અને બંધતત્ત્વ સંબંધી શી ભૂલો પ થાય છે તે દાખલાઓ આપી સ્પષ્ટ કરો.

૧૧૬

- (ખ) કેટલાં દ્રવ્યો અનાદિ અનંત છે? કયા ગુણને લીધે? જીવના અનુભવી વિશેષ ૪ ગુણોમાંથી પાંચનાં નામ લખો.
- (ગ) આંખથી શ્રી સીમંધર ભગવાનનાં દર્શન કરવાં તે દર્શનચેતનાનો વ્યાપાર છે કે જ્ઞાન-ચેતનાનો? દર્શનચેતનાના ચાર ભેદોમાંથી અથવા જ્ઞાનચેતનાના પાંચ ભેદોમાંથી કયો ભેદ તે વખતે વર્તે છે?
- (ઘ) ‘અનેકાન્ત’ સમજાવવા બે દાખલા આપો. ૪ ‘આત્મા કેઈ પણ પુદ્ગલને ન હલાવી શકે એમ માનવાથી એકાંત થઈ જાય છે; આત્મા સૂક્ષ્મ પુદ્ગલને—પરમાણુને—ન હલાવી શકે, પરંતુ સ્થુલ-પુદ્ગલરૂપ ડુંગરાઓને તો ખેદી શકે એમ માનવું તે અનેકાન્તની સાચી માન્યતા છે.’ આ કથન ખરું છે કે નહિ તે સમજાવો.

સનાતન જૈન શિક્ષણ વર્ગ, (સુવર્ણપુરી) સોનગઢ.

પરીક્ષા

સમય: સવારે ૯-૩૦ થી ૧૧. તા. ૩૧-૫-૪૬ શુક્રવાર.

- ૧ (ક) અર્થપર્યાય અને વ્યંજનપર્યાયની વ્યાખ્યા લખો. ૧૦
- (ખ) ત્રિકાળ સ્વભાવવ્યંજનપર્યાય કયાં દ્રવ્યોને હોય ?
- (ગ) પ્રદેશોની સંખ્યાની અપેક્ષાએ કયાં કયાં દ્રવ્યો સરખાં છે ?
- (ઘ) અરૂપી દ્રવ્યો કયાં કયાં ને તેમાં જડ, ચેતન કયાં કયાં ?
- (ઙ) સાદિ અનંત સ્વભાવઅર્થપર્યાય કેને હોય ?
- ૨ (ક) અંતરાત્મા, નિકલ પરમાત્મા અને સકલ પરમાત્માને દ્રવ્યકર્મ, ભાવકર્મ અને ૧૦ નોકર્મમાંથી શું શું હોય ?
- (ખ) બહિરાત્મા તથા અંતરાત્માનું સ્વરૂપ લખો; તેમાં કેઈના ભેદ હોય તે તે પણ લખો અને તેનું સ્વરૂપ સમજાવો.
- ૩ (ક) સાત તત્ત્વોનાં નામ લખી, સંવર તથા નિર્જરા તત્ત્વની બ.બતમાં મિથ્યાદષ્ટિ શી ૧૦ ભૂલ કરે છે તે લખો.

૧૧૮

- (ખ) મિથ્યાત્વ અને રાગાદિ પ્રગટ હુઃખ આપનાર છે, છતાં તેનું સેવન કરવામાં કૌણ સુખ માને છે, અને તેકયા તત્ત્વની ભૂલ છે ?
- (ગ) ત્રસ એટલે ચાલી શકે તે અને સ્થાવર એટલે ન ચાલી શકે તે, એવી જો વ્યાખ્યા કરીએ તો શો દોષ આવે તે દૃષ્ટાંત આપી સમજાવો.
- ૪ (ક) શરીરોનાં નામ આપો અને કયા જીવને એક, બે, ચાર અને પાંચ શરીર હોય ? ૧૦
- (ખ) અગૃહીત મિથ્યાત્વ, પ્રતિજીવી ગુણ, અંધ, ભાવહિંસા અને સમુદ્ઘાતની ક્ષત વ્યાખ્યા લખો.
- ૫ નીચેનું દરેક વાક્ય સમજપૂર્વક કહેનાર દ્રવ્યના સામાન્ય ગુણોમાંથી કયા ગુણનો સ્વીકાર કરે છે તે લખો: ૧૦
- (૧) સુખ પ્રાપ્ત કરવું તે દરેક જીવનું પ્રયોજન છે.
- (૨) હું નાનો હતો ત્યારે મારામાં એકું જ્ઞાન હતું, પણ ધીમે ધીમે તેમાં વિકાસ થઈ રહ્યો છે.
- (૩) સિદ્ધત્વને પ્રાપ્ત થયેલ દરેક આત્માને પોતાનો આકાર હોય છે.

- (૪) ગમે તેવો આકરો રોગ શરીરમાં આવી પડે છતાં મારા એક પણ ગુણનો તે નાશ કરી શકે નહિ.
- (૫) વિકાર ક્ષણિક હોવાથી તેને ટાળીને હું નિવિંકારી થઈ શકું છું.
- (૬) આ જગતનો કોઈ પણ કર્તા નથી.
- (૭) કર્મનો તીવ્ર ઉદય હોવા છતાં આત્માને જ્ઞાનગુણ ક્યારેય પણ સર્વથા નાશ પામતો નથી.
- (૮) મારો આત્મા મારું જ્ઞેય છે તેથી હું મને જાણી શકું.

ગ્રંથ-પ્રકાશન

૧૮	મોક્ષમાર્ગ	પ્રકાશક	[બીજી આવૃત્તિ.]	
૧૭	દ્રવ્ય સંગ્રહ			૦-૭-૦
૧૬	પરમ પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવનું જીવનચરિત્ર			૦-૪-૦
૧૫	સર્વસામાન્ય પ્રતિક્રમણ			૦-૬-૦
૧૪	શ્રી જિનેન્દ્રસ્તવનાવલી (બીજી આવૃત્તિ)			૦-૬-૦
૧૩	સત્તાસ્વરૂપ	૦-૬-૦
૧૨	આરસ આણુવેકખા [દ્વાદશાનુપ્રેક્ષા]...			૦-૪-૦
૧૧	અનુભવપ્રકાશ		૦-૭-૦
૧૦	જૈનસિદ્ધાન્તપ્રવેશિકા		૦-૫-૦
૯	પૂજ્યસંગ્રહ		૦-૪-૦
૮	સમવસરણ સ્તુતિ		૦-૨-૦
૭	આધ્યાત્મિક પત્રાવલિ ભા. ૨ જો		૦-૪-૦
૬	આધ્યાત્મિક પત્રાવલિ ભા. ૧ લો		૦-૨-૦
૫	સ્તવનમંજરી [ગુજરાતી હિન્દી સ્તવનો]			૧-૦-૦
૪	સમયસાર [હરિગીત] (બીજી આવૃત્તિ)			૦-૨-૦
૩	સમયસાર [ગુટકો] (બીજી આવૃત્તિ)			૦-૫-૦
૨	આત્મસિદ્ધિ પ્રવચન [બીજી આવૃત્તિ]			૩-૭-૦
૧	સમયસાર [ગુજરાતી અનુવાદ] ખલાસ			૨-૮-૦

દરેકનું ટપાલ ખર્ચ જુદું

પ્રાપ્તિસ્થાન

જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ
સોનગઢ-(કાઠિયાવાડ)